

(علمی - پژوهشی)

دوره‌ی هشتم شماره‌ی ۱ بهار ۱۳۹۸

ISSN: 2322-2352

این نشریه در تاریخ ۱۵/۱۱/۱۳۹۰ طبق بخشنامه‌ی شماره‌ی ۳/۲۳۳۲۰۰ کمیسیون نشریات علمی
کشور موفق به دریافت درجه‌ی علمی - پژوهشی گردیده است.

صاحب امتیاز:

انجمن سرامیک ایران

مدیر مسئول:

دکتر واهاک کاسپاری مارقوسیان، دانشگاه علم و صنعت ایران

سردبیر:

دکتر جعفر جوادپور، دانشگاه علم و صنعت ایران

هیئت تحریریه:

دکتر محمد علی بهرهور، پژوهشگاه مواد و انرژی

دکتر علی بیتللهی، دانشگاه علم و صنعت ایران

دکتر جعفر جوادپور، دانشگاه علم و صنعت ایران

دکتر عباس کیانوش، دانشگاه تبریز

دکتر فرهاد گلستانی‌فرد، دانشگاه علم و صنعت ایران

دکتر فتح‌الله مضطربزاده، دانشگاه امیر کبیر

دکتر بیژن افخاری، دانشگاه علم و صنعت ایران

دکتر مهران صولتی، دانشگاه امیر کبیر

دکتر احسان طاهری نساج، دانشگاه تربیت مدرس

دکتر محمد علی فقیهی ثانی، دانشگاه صنعتی شریف

دکتر علی نعمتی، دانشگاه صنعتی شریف

نشانی: تهران، نارمک، دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده‌ی مهندسی مواد و متالورژی، دفتر انجمن سرامیک ایران

صندوق پستی: تهران، ۱۱۱ - ۱۶۸۴۵ تلفن: ۷۷۸۹۹۳۹۹ دورنگار: ۷۷۸۹۹۳۹۹

نشانی سایت اینترنتی: www.ijcse.ir پست الکترونیکی: Info@ijcse.ir

طراحی، گرافیک، صفحه‌آرایی: تمام طرح ۷۷۲۰۹۲۲۸

گروه مشاوران:

- ﴿ دکتر علیرضا آقایی- پژوهشگاه مواد و انرژی
- ﴿ دکتر سعید باغشاهی- دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)
- ﴿ دکتر سیروس جوادپور- دانشگاه شیراز
- ﴿ دکتر محمد رضوانی- دانشگاه تبریز
- ﴿ دکتر عبدالرضا سیم چی- دانشگاه صنعتی شریف
- ﴿ دکتر تورج عبادزاده- پژوهشگاه مواد و انرژی
- ﴿ دکتر ابوالقاسم عطایی- دانشگاه تهران
- ﴿ دکتر پروین علیزاده- دانشگاه تربیت مدرس
- ﴿ دکتر ابراهیم قاسمی- موسسه پژوهشی علوم و فناوری رنگ
- ﴿ مهندس حسین قصاعی- دانشگاه علم و صنعت ایران
- ﴿ دکتر رحیم نقی‌زاده- دانشگاه علم و صنعت ایران
- ﴿ دکتر محمد علی هادیان- دانشگاه تهران
- ﴿ دکتر عباس یوسفی- موسسه تحقیقاتی پر طاوس مشهد

داوران این شماره:

- ﴿ دکتر سعید باغشاهی- دانشگاه بین‌المللی قزوین
- ﴿ دکتر جعفر جوادپور- دانشگاه علم و صنعت ایران
- ﴿ دکتر مهدی قهاری- پژوهشگاه رنگ
- ﴿ دکتر علیرضا آقایی- پژوهشگاه مواد و انرژی
- ﴿ دکتر هودسا مجیدیان- پژوهشگاه مواد و انرژی
- ﴿ مهندس فاطمه حسین‌زاده- دانشگاه علم و صنعت ایران
- ﴿ دکتر مسعود هاشمی نیاسری- دانشگاه علم و صنعت ایران

فهرست مقالات

- بررسی مکانیسم تشکیل کوردیریت از نانوذرات سیلیس- کلرید منیزیم- آلومینای اکتیو
احمدرضا عباسیان، صفورا پاکدامن تهرانی، فریده طباطبایی
- بررسی تاثیر اصلاح سطحی بر خواص زیستی دی فازیک کلسیم فسفات (HA/ β TCP)
فرزاد کرمانی، عباس یوسفی، سعید کارگذار، زهرا طیرانی نجاران، سحر ملازاده بیدختی،
محمد هادی موید
- ساخت نانوکامپوزیت چهارچوب آلی- فلزی بر پایه Cu / گرافن و بررسی رفتار ابرخازنی آن
مرضیه آزادفلاح، آرمان صدقی، هادی حسینی
- ساخت فیلترهای کامپوزیت سرامیکی با محتوای نانوذرات تیتانیوم اکسید و کربن فعال برای
تصفیه آب دریا
پدرام ناصحی، مجتبی ساعی مقدم، محمد فانی خشتی
- افزایش تشکیل زیرکونیای تتراگونال در سینتر واکنشی آلومینا و زیرکن
هودسا مجیدیان، لیلا نیکزاد
- ایجاد پوشش سرامیکی ZrO_2 به روش اکسیداسیون الکترولیتی پلاسمایی و مطالعه تاثیر فازهای
مونوکلینیک/تتراگونال بر مقاومت خوردگی پوشش
علی عیوضزاده، چنگیز دهقانیان، هادی عادل خانی
- ساخت و بررسی خواص رنگی و فیزیکی رنگدانه سرامیکی سیلیکات - تیتانات کبالت به روش
سل-ژل
محیا زائرالحسینی، محمد خواجه مهریزی، محسن خواجه امینیان

بررسی مکانیسم تشکیل کوردیریت از نانوذرات سیلیس-کلرید منیزیم-آلومینای اکتیو

احمدرضا عباسیان^{۱*}، صفورا پاکدامن تهرانی^۲، فریده طباطبایی^۲

^۱ گروه مهندسی مواد، دانشکده مهندسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان،

^۲ گروه مهندسی مواد، موسسه آموزش عالی نقش جهان، اصفهان

* abbasian@eng.usb.ac.ir

چکیده:

سرامیک‌های کوردیریتی به علت داشتن ضریب انبساط حرارتی کم، مقاومت شیمیایی زیاد در برابر خوردگی و مقاومت بالا در برابر شوک حرارتی کاربردهای زیادی در ابزار کوره و لوازم مصرفی در دمای بالا دارد. هدف پژوهش حاضر سنتز کوردیریت با استفاده از نانوذرات سیلیس، کلرید منیزیم و آلومینای اکتیو است. سنتز به روش حالت جامد انجام می‌گردد. مکانیسم تشکیل کوردیریت با استفاده از آنالیز حرارتی هم‌زمان سنتز به این روش با آرمون پراش اشعه ایکس (XRD) مورد بررسی قرار می‌گیرد. همچنین توسط میکروسکوپ الکترونی روشنی (SEM) ریزساختار پودرهای سنتز شده در دماهای مختلف بررسی شده است. نتایج نشان می‌دهد که مکانیسم تشکیل کوردیریت از مواد اولیه ذکر شده با مکانیسم‌هایی که تاکنون برای تشکیل کوردیریت با استفاده از مواد اولیه دیگر گزارش شده، متفاوت است. واکنش‌های احتمالی در مسیر تشکیل کوردیریت در دماهای مختلف پیشنهاد داده شده است. دمای تشکیل کوردیریت از مواد اولیه نانوذرات سیلیس، کلرید منیزیم و آلومینای اکتیو 130°C تعیین شد. کوردیریت سنتز شده به صورت خالص نبوده و با ناخالصی‌های آلومینا، کربستوپالیت، اسپینل و فورستریت همراه است.

اطلاعات مقاله:

دریافت: ۳۰ آذر ۱۳۹۷

پذیرش: ۱۵ تیر ۱۳۹۸

کلید واژه:

کوردیریت، نانوذرات سیلیس، کلرید منیزیم، انساتاتیت، فورستریت، STA

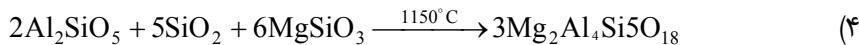
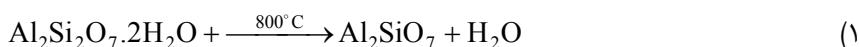
۱- مقدمه

برابر شوک حرارتی کاربردهای زیادی دارند [۱-۳]. ابزار کوره و لوازم مصرفی در دمای بالا [۴، ۲]، فیلتر گاز داغ و مذاب فلزات [۲]، چینی‌های الکتریکی [۴]، پایه کاتالیست‌های لانه زنبوری اگزوز خودرو [۱]، فیلتر موتورهای دیزلی [۵، ۶] قطعات پیچیده مشعل‌های گاز [۲]، مبدل حرارتی موتور توربین‌های گازی [۴]، مبدل کاتالیستی [۴، ۵]، پوشش‌های دیرگداز [۷] و بستر مدارهای مجتمع [۱]

کوردیریت با ترکیب شیمیایی $\text{Mg}_2\text{Al}_4\text{Si}_5\text{O}_{18}$ یکی از مهم‌ترین فازهای سیستم سه‌تایی $\text{MgO}-\text{Al}_2\text{O}_3-\text{SiO}_2$ است [۱]. سرامیک‌های کوردیریتی به علت داشتن ضریب انبساط حرارتی کم، دیرگدازی و مقاومت شیمیایی بالا در برابر خوردگی، ضریب دی‌الکتریک پایین و مقاومت عالی در

کوردیریت را مطابق با انجام واکنش‌های (۱) تا (۴) گزارش نمودند. طبق واکنش (۱) کائولن در دمای 800°C به متاکائولن تبدیل می‌شود. به طور همزمان تالک نیز طبق واکنش (۲) به انستاتیت و سیلیس آمورف تجزیه می‌شود. با افزایش دما به 1000°C متاکائولن به فاز مولايت و سیلیس کریستالی (کریستوبالیت) استحاله می‌یابد. سیلیس آمورف نیز در این دما به کریستوبالیت تبدیل می‌شود. سرانجام در دمای 1150°C کوردیریت از واکنش بین مولايت، کریستوبالیت و انستاتیت تشکیل می‌شود. لامار و وارنر [۱۱] نیز در سال ۱۹۵۴ این مکانیسم را پیشنهاد کردند ولی دمای تشکیل کوردیریت را 1300°C گزارش نمودند. طبق گزارش‌های کرونرت [۱۰] و لامار [۱۱] و همکارانشان تشکیل کوردیریت همراه با کمی ناخالصی مولايت است.

واکنش‌های (۵) تا (۸) گزارش شده است [۱۰].

[۴]، عایق‌های حرارتی [۲، ۳] کاربردهای مهم کوردیریت هستند.

به دلیل اینکه کوردیریت در طبیعت بسیار کمیاب است، به صورت مصنوعی سنتز می‌گردد [۸]. به طور کلی کوردیریت از واکنش حالت‌های جامد اکسیدهای SiO_2 , MgO و Al_2O_3 یا مواد شامل این اکسیدها تشکیل می‌شود. دمای تشکیل کوردیریت به نوع مواد اولیه مصرفی بستگی زیادی دارد. به همین علت مکانیسم و مسیر سنتز با توجه به نوع مواد اولیه متفاوت است [۹]. بررسی مکانیسم تشکیل کوردیریت با استفاده از مواد اولیه مختلف موضوع تحقیقات زیادی است. سنتز کوردیریت در حالت جامد را کرونرت و همکارانش [۱۰] در سال ۱۹۵۴ با استفاده از مواد اولیه کائولن و تالک مطالعه نمودند. آن‌ها مکانیسم تشکیل

منیزیم و رزین سیلیکونی استفاده نمودند. آن‌ها گزارش نمودند اسپینل آلومینات منیزیم در دمای 1000°C از

سنتز کوردیریت در حالت جامد با استفاده از مواد اولیه کربنات منیزیم، آلومینا و سیلیس آمورف (فیلینت) طبق

پارسینلو و همکارانش [۵] در سال ۲۰۱۳ برای سنتز کوردیریت از مواد اولیه نانوذرات آلومینا، نانوذرات اکسید

کوردیریت شروع به تشکیل شدن کرده و مقدار آن افزایش می‌یابد. این در حالی است که سافیرین و سیلیس به صورت کریستوبالیت در دماهای 1150°C و 1200°C حضور دارد. سرانجام در دمای 1250°C کریستوبالیت و سافیرین نیز به کوردیریت تبدیل می‌شوند.

همان طور که ملاحظه شد بسته به نوع مواد اولیه، مکانیسم تشکیل کوردیریت شامل دمای تشکیل، فازهای میانی تشکیل شده و ترکیب محصول نهایی، متفاوت است. در پژوهش حاضر مکانیسم تشکیل کوردیریت از مواد اولیه شامل نانوذرات سیلیس، کلرید منیزیم و آلومینای اکتیو برای اولین بار مورد مطالعه قرار می‌گیرد. طبق نتایج تحقیقات گذشته، تشکیل فازهای میانی اسپینل و مولايت در تشکیل فاز نهایی کوردیریت مؤثر هستند. لذا انتظار است با کاهش دمای تشکیل این فازها بتوان کوردیریت را در دمای پایین تر سنتز کرد. هدف از انتخاب نانوذرات سیلیس در کنار آلومینای اکتیو این است که انتظار می‌رود استفاده از مواد با اندازه ذره کوچک بتواند سبب بهبود سینتیک انجام واکنش به دلیل مسیر نفوذ کوتاه‌تر اتم‌ها شده و در نهایت دمای تشکیل مولايت کاهش یابد. از طرف دیگر گزارش شده است که واکنش کلرید منیزیم با آلومینا می‌تواند دمای تشکیل اسپینل را به مقدار قابل توجهی حتی تا 400°C کاهش دهد [۱۲]. در سال‌های اخیر گزارش‌هایی مبنی بر استفاده از نانوذرات به عنوان افزودنی وجود دارد. ولی به عنوان ماده اولیه استفاده از نانوذرات به عنوان ماده اولیه محدود به سلیس کلرئیدی (سوسپانسیون نانوذرات سلیس) است [۱۳، ۱۴]. در کار حاضر برای اولین بار از نانوذرات سلیس خشک که توسط یک شرکت دانش‌بنیان ایرانی

واکنش نانوذرات آلومینا و نانوذرات اکسید منیزیم تشکیل شده و تا دمای 1250°C پایدار است. در دمای 1250°C به طور همزمان کریستوبالیت تشکیل شده و با واکنش با اسپینل به کوردیریت تبدیل می‌شود. در دمای 1350°C واکنش کامل شده و صرفاً کوردیریت بدون هیچ گونه ناخالصی دیگری تشکیل می‌شود.

بنیتو و همکارانش [۹] در سال ۲۰۱۲ برای سنتز کوردیریت از مواد اولیه کائولن و همچنین هیدروکسی کربنات منیزیم و تالک به طور همزمان به عنوان منبع منیزیم استفاده نمودند. طبق مکانیسم پیشنهادی آن‌ها محصول نهایی کوردیریت همراه با اسپینل است که از طریق دو واکنش به دست می‌آید. نخست از واکنش انسستاتیت با مولايت، کوردیریت و اسپینل تشکیل می‌شود. سپس از واکنش مولايت با پریکلاس (MgO)، کوردیریت و اسپینل تشکیل می‌شود ردائوی و همکارانش [۸] در سال ۲۰۱۸ برای سنتز کوردیریت از مواد اولیه کائولن و اکسید منیزیم سنتزی استفاده نمودند. طبق مکانیسم پیشنهادی آن‌ها محصول نهایی کوردیریت است. بررسی الگوهای XRD در گزارش این محققین نشان می‌دهد مقداری فاز ناخالصی سافیرین واکنش نکرده در کنار کوردیریت وجود دارد. طبق نظر آن‌ها در دمای 950°C فازهای سافیرین و انسستاتیت در کنار فاز کوارتز تشکیل می‌شود. در دمای 1000°C فاز انسستاتیت کاملاً ناپدید شده و از مقدار فازهای سافیرین و کوارتز کاسته شده و همزمان مولايت تشکیل می‌شود. با افزایش دما به 1100°C بر مقدار فاز مولايت افزوده شده ولی با افزایش بیشتر دما به 1150°C از مقدار آن بهشت کاسته و در دمای 1200°C ناپدید شده است. در عوض فاز

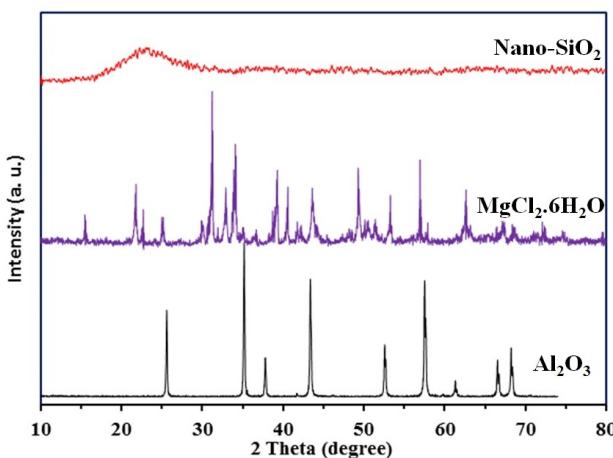
منطبق بر کارت (۱۸۶۲-۰۱-۰۷۵) تشکیل شده است. همه پیک‌های تشکیل شده برای ترکیب کلرید منیزیم منطبق بر کارت (۰۰۰-۰۳۰-۱۰۰) است که نشان می‌دهد این ماده قادر هرگونه فاز ناخالصی است. لازم به ذکر است که در الگوی XRD نانوذرات SiO_2 در محدوده زوایای ۲۰ تا ۳۰ درجه، یک پیک پهن مشاهده می‌شود که نشان دهنده آمورف بودن ساختار این ماده است. همه مواد اولیه مطابق با نسبت استوکیومتری ترکیب کوردیریت ($\text{Mg}_2\text{Al}_4\text{Si}_5\text{O}_{18}$) توسط یک همزن توربو ساخت شرکت امین آسیا فناور پارس به حجم ۲ لیتر در حالت خشک به خوبی با یکدیگر مخلوط شدند. عملیات مخلوط کردن با سرعت ۶۰ دور بر دقیقه به مدت ۲ ساعت در حالتی که حداکثر یک پنجم از حجم همزن با پودر پر بود، انجام شد. نسبت ترکیب مخلوط مواد اولیه بر حسب درصد وزنی به صورت ۳۲/۹۸ درصد نانوذرات سیلیس (nano-SiO_2)، ۲۲/۳۸ درصد آلومینای اکتیو شده (Al_2O_3) و ۴۴/۶۴ درصد منیزیم کلراید شش آبه ($\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) است.

تولید می‌شود، استفاده شده است. همچنین استفاده از نمک ارزان قیمت کلرید منیزیم برای اولین بار گزارش می‌شود. استفاده از آلومینای اکتیو به عنوان یک ماده اولیه مناسب توسط برخی محققین گزارش شده است [۱۵].

۲- فعالیت‌های تجربی

۲-۱- مواد اولیه

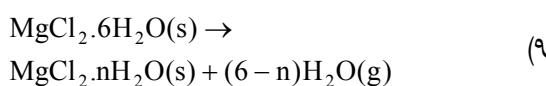
در این پژوهش از پودرهای نانوذرات سیلیس تجاری با خلوص ۹۸/۶ درصد و محدوده اندازه ذرات ۱۵-۲۰ nm توسط شرکت فدک ایران، آلومینای اکتیو با نام تجاری PFR با خلوص ۹۹/۸ درصد و محدوده اندازه ذرات ۲/۲ کوچک‌تر از ۱۰ میکرومتر با متوسط اندازه ذرات ۲۰ میکرومتر تولید شرکت Alteo فرانسه و کلرید منیزیم شش آبه تولید شرکت مرک آلمان با کد ۱۰۵۸۳۳ به عنوان مواد اولیه استفاده شد. برای شناسایی و تایید صحت مواد اولیه از آزمون XRD استفاده شد. آنالیزهای XRD در شکل ۱ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود آلومینای اکتیو به صورت تک فاز است و از فاز کوراندوم

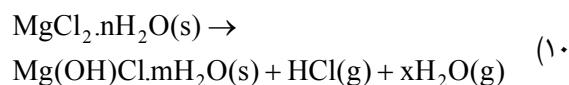
شکل ۱- آنالیز XRD از مواد اولیه شامل آلومینا (Al_2O_3)، کلرید منیزیم ($\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$) و نانوذرات سیلیس (nano-SiO_2).

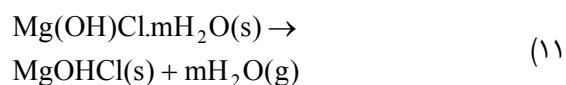
در دماهای ۱۰۵ و ۱۱۸°C و یک پیک بزرگ در دمای ۱۴۶°C مشاهده می‌شود. این سه پیک متناظر با کاهش وزن حدود ۱۹/۷ درصد در منحنی TG هستند. با توجه به مراجع [۱۶، ۱۷]، پیک‌های گرماییر و کاهش وزن متناظر مربوط به کاهش آب ساختاری ترکیب $MgCl_2 \cdot 6H_2O$ طی واکنش‌های متوالی است که مجموعاً به صورت واکنش (۹) تهیه شده بدون اعمال هرگونه فشار در یک بوته آلومینایی ریخته شده و هر کدام به مدت ۳ ساعت در دماهای مختلف شامل ۳۵۰، ۵۲۵، ۷۵۰، ۹۰۰، ۱۱۵۰، ۱۲۹۰، ۱۳۳۰ و ۱۳۹۰°C کلسینه شدند. پس از سرد شدن مخلوط‌های پودری در کوره خاموش، آن‌ها تحت آزمون پراش اشعه ایکس (XRD) توسط دستگاه مدل D8 Advance ساخت شرکت بروکر آلمان قرار گرفتند. ریزساختار مخلوط پودرهای کلسینه شده در دماهای مختلف توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مجهر به آنالیزور تفکیک کننده انرژی (EDS) ساخت شرکت فناوری KYKY چین مدل EM3900M مورد مطالعه قرار گرفت.

چهارمین پیک مشاهده شده به صورت گرماییر در دمای ۱۷۹°C رخ می‌دهد. این پیک متناظر با کاهش وزن حدود ۴/۷ درصد در منحنی TG است. با توجه به مراجع [۱۶، ۱۷] پیک گرماییر مشاهده شده مربوط به تشکیل ترکیب $Mg(OH)Cl$ طبق واکنش (۱۰) است. علت کاهش وزن، خروج HCl و بخشی از آب ساختاری به صورت گاز است.

پنجمین پیک مشاهده شده به صورت گرماییر در دمای ۲۳۷°C متناظر با کاهش وزن حدود ۴/۳ درصد در منحنی TG است. با توجه به مراجع [۱۶، ۱۸] پیک گرماییر مشاهده شده و کاهش وزن متناظر مربوط به از دست دادن آب ساختاری ترکیب $Mg(OH)Cl$ مطابق واکنش (۱۱) است.

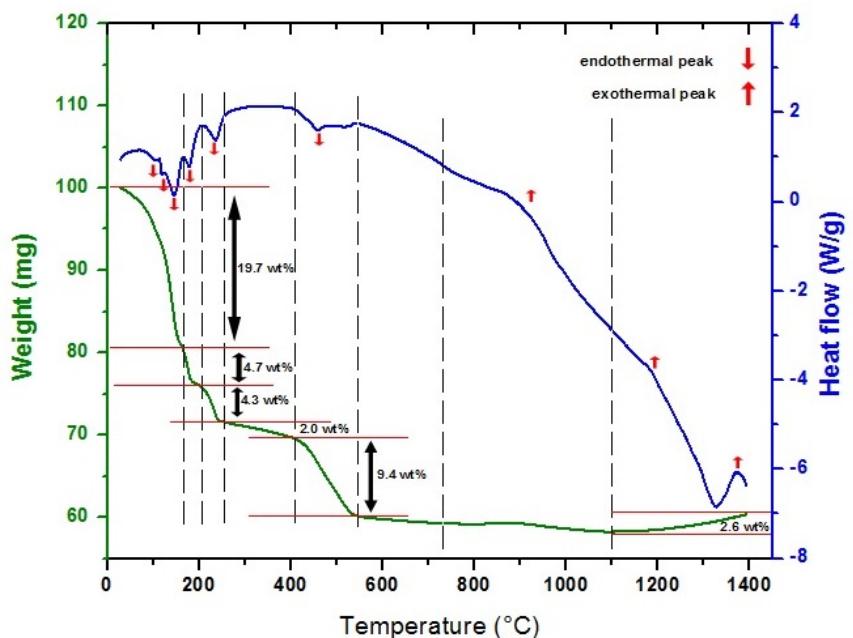
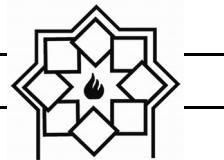

۳- آزمون‌های تجربی

جهت تعیین مکانیسم واکنش‌ها در مسیر تشکیل کوردیریت به طور همزمان آنالیز حرارتی افتراقی (DTA) و آنالیز وزنی (TG) توسط دستگاه TA ساخت کشور آمریکا روی مخلوط پودری اولیه انجام شد. بر اساس تغییرات حرارتی و وزنی آنالیز همزمان حرارتی، مخلوط‌های پودرهای اولیه تهیه شده بدون اعمال هرگونه فشار در یک بوته آلومینایی ریخته شده و هر کدام به مدت ۳ ساعت در دماهای مختلف شامل ۳۵۰، ۵۲۵، ۷۵۰، ۹۰۰، ۱۱۵۰، ۱۲۹۰، ۱۳۳۰ و ۱۳۹۰°C کلسینه شدند. پس از سرد شدن مخلوط‌های پودری در کوره خاموش، آن‌ها تحت آزمون پراش اشعه ایکس (XRD) توسط دستگاه مدل D8 Advance ساخت شرکت بروکر آلمان قرار گرفتند. ریزساختار مخلوط پودرهای کلسینه شده در دماهای مختلف توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مجهر به آنالیزور تفکیک کننده انرژی (EDS) ساخت شرکت فناوری KYKY چین مدل EM3900M مورد مطالعه قرار گرفت.

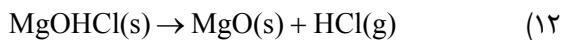
۴- نتایج و بحث

منحنی‌های به دست آمده از آنالیزهای همزمان DTA-TG با نرخ گرمایش $10^{\circ}C \text{ min}^{-1}$ در اتمسفر هوا روی مخلوط پودری شامل ۳۲/۹۸ درصد وزنی نانوذرات سیلیس، ۲۲/۳۸ درصد وزنی آلومینای فعال شده و ۴۴/۶۴ درصد وزنی منیزیم کلراید شش آبه، در شکل ۲ نشان داده شده است. سه پیک گرماییر در منحنی DTA به ترتیب شامل دو پیک کوچک

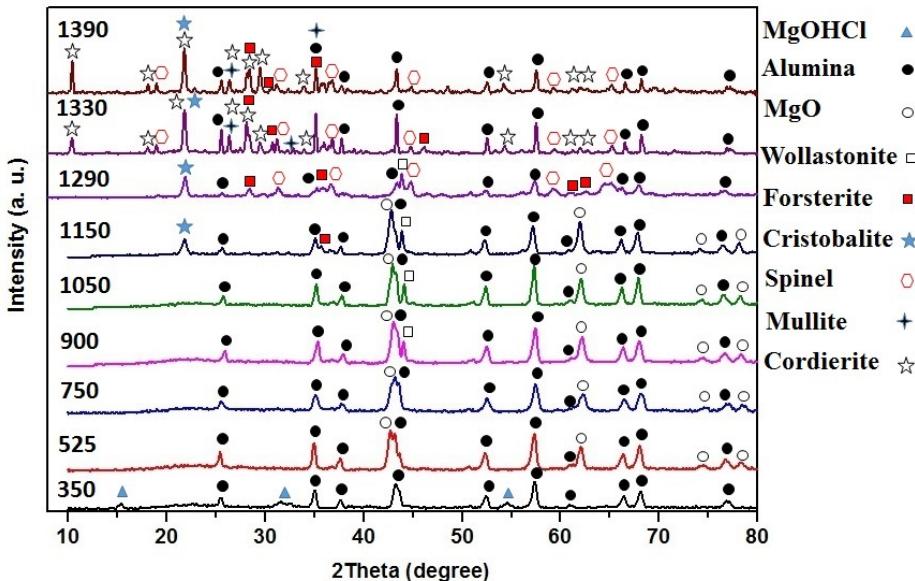
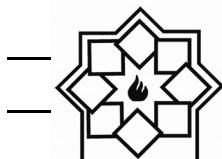

شکل ۲- آنالیزهای همزمان DTA-TG با نرخ گرمایش $10^{\circ}\text{C min}^{-1}$ در اتمسفر هوا از مخلوط پودری شامل ۳۲/۹۸ درصد وزنی نانوذرات سیلیس، ۲۲/۳۸ درصد وزنی آلمینای فعال شده و ۴۶/۶۴ درصد وزنی منیزیم کلراید شش آبه.

مشاهده نمی‌شود. در دمای 525°C اثری از پیک‌های MgOHCl مشاهده نمی‌شود و در کنار پیک‌های Al_2O_3 که بدون تغییر مانده‌اند، پیک‌های MgO منطبق بر شماره کارت (۰۱-۰۷۷۴۶-۷۷۴۶) مشاهده می‌شود. بنابراین می‌توان گفت استحاله تشکیل MgO از MgOHCl طبق واکنش (۱۲)، علت پیک گرمایگر مشاهده شده در دمای 457°C است. همچنین خروج آب ساختاری باقی‌مانده از واکنش (۱۱) و خروج گاز HCl به ترتیب علت کاهش وزن دو مرحله‌ای مشاهده است. این مشاهدات با گزارش‌های مراجع [۱۶، ۱۸] همخوانی دارد.

ششمین پیک به صورت گرمایگر در دمای 457°C مشاهده می‌شود. این پیک متناظر با مجموع کاهش وزن به میزان $11/4$ درصد در منحنی TG است که کاهش وزن طی دو مرحله به ترتیب $2/0$ و $9/4$ درصدی انجام می‌شود. علت پیک گرمایگر مشاهده شده در دمای 457°C ، استحاله XRD تشکیل MgO از MgOHCl است. شکل ۳ آنالیز XRD مخلوط‌های اولیه که در دماهای مختلف کلسینه شده است را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود در دمای -1862°C ترکیب شامل Al_2O_3 منطبق بر کارت (۰۰-۰۰۳-۰۱۰۰) و MgOHCl منطبق بر کارت (۰۰-۰۰۳-۰۱۰۰) است. لازم به ذکر است که SiO_2 به دلیل آمورف بودن

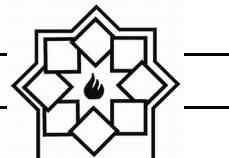
شکل ۳- آنالیز XRD از مخلوط پودری شامل $\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ درصد وزنی (Al_2O_3 و nano-SiO_2) ۲۲/۹۸ درصد وزنی (MgO) که در دماهای ۳۵۰، ۵۲۵، ۷۵۰، ۱۱۵۰، ۱۰۵۰، ۹۰۰، ۱۲۹۰، ۱۱۵۰، ۱۰۵۰، ۹۰۰، ۷۵۰، ۵۲۵ و 1390°C به مدت ۳ ساعت حرارت دهی شده‌اند.

ذرات انسټاتیت هستیم. تمام فازهای گزارش شده برای تصاویر SEM بر اساس آنالیز شیمیایی EDX تعیین شد. آنالیز شیمیایی مربوط به نواحی مختلف در شکل ۴، در جدول ۱ ارائه شده است.

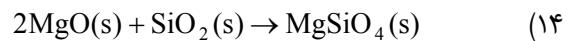
در محدوده دمایی بین 1100°C تا 1200°C یک پیک بسیار ضعیف گرمزا را مشاهده می‌شود. در دمای 1150°C شاهد تشکیل کریستوپالیت منطبق بر کارت ($1076-0939^{\circ}$) در الگوی XRD هستیم. همچنین پیک‌های ضعیفی از فورستریت منطبق بر کارت ($1089-5130^{\circ}$) مشاهده می‌شود. بنابراین می‌توان گفت پیک گرمزا را مشاهده شده در منحنی DSC به علت استحالت فاز سلیس آمورف به فاز کریستالی (کریستوپالیت) و همچنین تشکیل فاز فورستریت

در محدوده دمایی $800-1000^{\circ}\text{C}$ یک پیک پهن گرمزا بدون تغییر وزن قابل توجهی در نمودار TG مشاهده می‌شود. طبق شکل ۳ در دمای 750°C الگوی XRD هیچ‌گونه تغییری نسبت به دمای 550°C نشان نمی‌دهد. در حالی که در الگوی XRD در دمای 900°C شاهد تشکیل فاز انسټاتیت منطبق بر کارت ($2932-900^{\circ}$) هستیم. بنابراین می‌توان گفت پیک مشاهده شده در محدوده دمای $800-1000^{\circ}\text{C}$ مربوط به تشکیل فاز انسټاتیت از طریق واکنش گرمزا (۱۳) است. در شکل ۴ الف ریزساختار مخلوط پودری کلسینه شده در دمای 900°C نشان داده شده است. با توجه شکل ۳ در الگوی XRD نمونه کلسینه شده در دمای 1050°C نسبت به دمای 900°C تغییری چندانی مشاهده نمی‌شود. ولی در تصویر SEM مربوط به پودر کلسینه شده در دمای 1050°C (شکل ۴ب) شاهد رشد

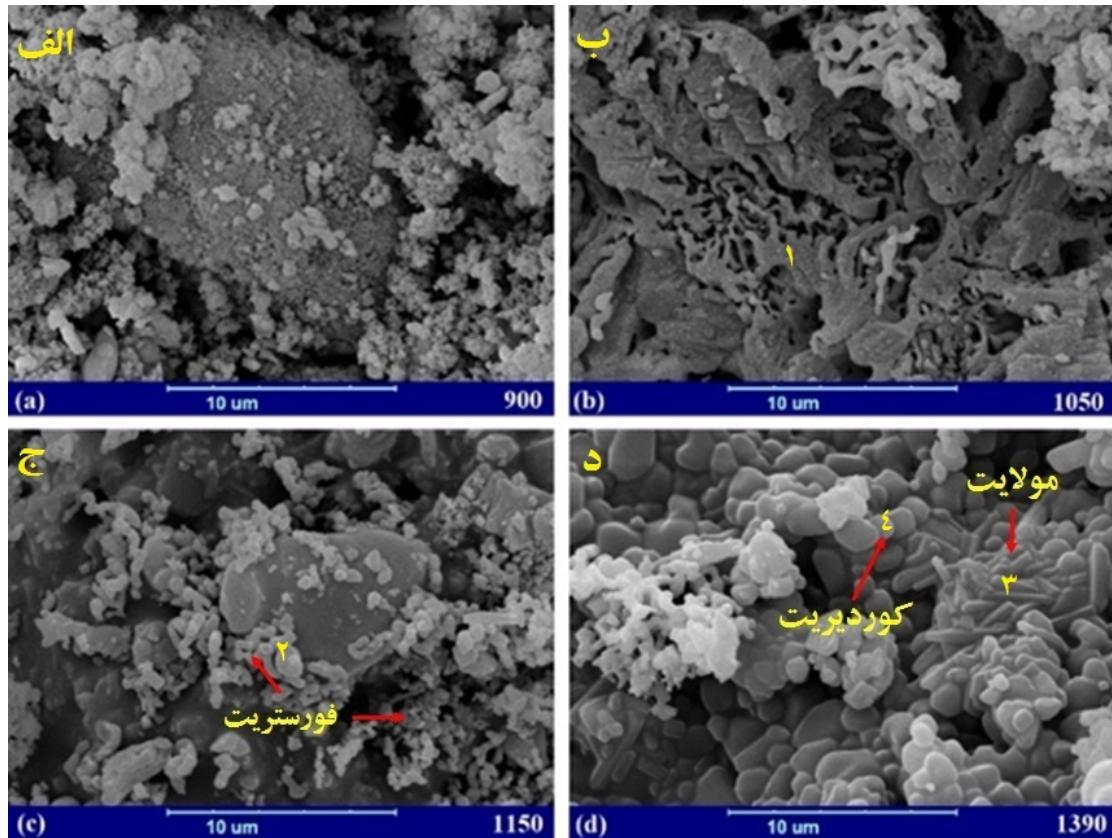

از طرف دیگر شاهد تشکیل پیکهای مربوط به اسپینل $MgAl_2O_4$ منطبق بر کارت شماره (۲۱۰۰-۹۰۰-۹۶) هستیم. بنا بر این می‌توان گفت در محدوده دمایی $1290^{\circ}C$ بخشی از MgO با بخشی از Al_2O_3 موجود در ترکیب از طریق واکنش (۱۵) سبب تشکیل اسپینل $MgAl_2O_4$ می‌شود. همچنین بخش دیگر MgO با واکنش با انستاتیت سبب افزایش تشکیل فورستریت از طریق واکنش (۱۶) می‌شود. ریزساختار مخلوط پودری کلسینه شده در دمای $1290^{\circ}C$ در شکل ۴ د نشان داده شده است.

از طرف دیگر شاهد تشکیل پیکهای مربوط به اسپینل $MgAl_2O_4$ منطبق بر کارت شماره (۱۴) است. ریزساختار مخلوط پودری کلسینه شده در دمای $1150^{\circ}C$ در شکل ۴ ج نشان داده شده است. همان‌طور که می‌توان مشاهده کرد دانه‌های فورستریت با ابعاد نانومتری تشکیل شده است.

با افزایش دمای کلسیناسیون به $1290^{\circ}C$ ، در الگوی از یک‌طرف شاهد افزایش شدت نسبی پیکهای فورستریت، کاهش شدت نسبی پیکهای آلومنا Al_2O_3 و عدم مشاهده پیکهای مربوط به MgO و انستاتیت هستیم.

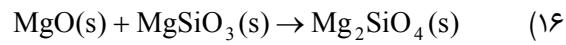
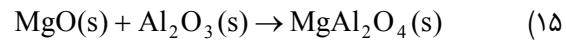
شکل ۴- تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از مخلوط پودری شامل (۳۲/۹۸ درصد وزنی) nano- SiO_2 و (۴۴/۶۴ درصد وزنی) $MgCl_2 \cdot 6H_2O$ و (۱۳۹۰ درصد وزنی) Al_2O_3 که در دماهای (الف) ۹۰۰، (ب) ۱۰۵۰، (ج) ۱۱۵۰ و (د) ۱۳۹۰°C به مدت ۳ ساعت حرارت دهی شده است.

جدول ۱- آنالیز EDX از نواحی مشخص شده در شکل ۴ با شماره‌های یک تا ۴

ناحیه انتخابی	عنصر	درصد وزنی	درصد اتمی
۱	O	۶۳/۴۰	۷۴/۷۹
	Mg	۶/۵۱	۵/۰۵
	Si	۲۹/۵۶	۱۹/۸۷
	Al	۰/۵۳	۰/۲۹
۲	O	۵۴/۰۵	۶۵/۲۹
	Mg	۲۸/۸۷	۲۲/۹۵
	Si	۱۷/۰۸	۱۱/۷۵
	Al	-	-
۳	O	۵۶/۰۲	۶۸/۳۱
	Mg	۱/۱۶	۱/۲۶
	Si	۱۰/۲۱	۷/۰۲
	Al	۳۲/۶۱	۲۳/۴۱
۴	O	۴۸/۵	۶۱/۷۷
	Mg	۸/۳۷	۷/۰۴
	Si	۲۳/۴۶	۱۷/۰۸
	Al	۱۹/۶۷	۱۴/۱۱

به کوردیریت و کاهش شدت نسبی پیک‌های آلومینا، فورستریت و کریستوبالیت هستیم. بنابراین می‌توان پیک گرمایی مشاهده شده در دمای 1370°C در منحنی آنالیز DTA که شروع آن از دمای 1330°C است را مربوط به تشکیل فازهای مولایت و کوردیریت مطابق با واکنش‌های (۱۷)، (۱۸) و (۱۹) تشخیص داد. لازم به ذکر است افزایش وزن ۲/۶ درصد وزنی در منحنی آنالیز TG در محدوده دمایی متناظر (شکل ۲) احتمالاً مربوط به جذب اکسیژن

در دمای 1330°C در الگوی XRD علاوه بر حضور پیک‌های فازهای آلومینا، فورستریت و اسپینل، شاهد تشکیل فاز کوردیریت ($\text{Mg}_2\text{Al}_4\text{Si}_5\text{O}_{18}$) منطبق بر کارت شماره (۱۱۲۱-۰۱-۸۴-۱۵۶۸)، همچنین فاز مولایت (Al_2SiO_5) منطبق بر کارت شماره (۹۶-۹۰۰-۱۵۶۸) هستیم. با افزایش دما به 1390°C شاهد افزایش شدت نسبی پیک‌های مربوط

- استحاله سیلیس آمورف به کریستوبالیت در دمای 1100°C
- تشکیل فورستریت از واکنش بین اکسید منیزیم و کریستوبالیت در دمای 1150°C
- افزایش مقدار تشکیل فورستریت از طریق واکنش انسټاتیت با اکسید منیزیم در دمای 1290°C
- تشکیل اسپینل آلومینات منیزیم از طریق واکنش آلومینا با اکسید منیزیم در دمای 1290°C
- تشکیل مولایت از طریق واکنش آلومینا با کریستوبالیت در دمای 1330°C
- تشکیل کوردیریت از طریق واکنش اسپینل آلومینات منیزیم با کریستوبالیت در دمای 1330°C
- تشکیل کوردیریت از طریق واکنش فورستریت با کریستوبالیت و مولایت در دمای 1330°C

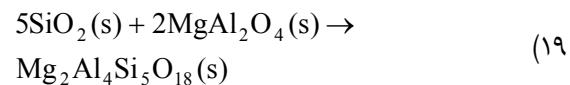
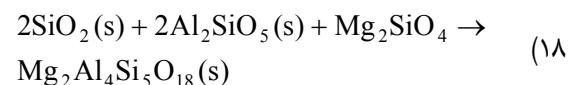
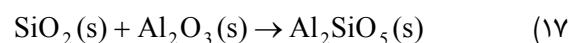
تشکر و قدردانی

بدین وسیله از شرکت پیشتاز نانو صنعت شریف برای حمایت مالی انجام شده از این پژوهه قدردانی می گردد.

مراجع

- [1] M. Kiani, T. Ebadzadeh, "Effect of mechanical activation and microwave sintering on crystallization and mechanical strength of cordierite nanograins", Ceramics International, Vol. 41, pp. 2342-2347, 2015.
- [2] A. Srivastava, V. Kumar Singh, V. Kumar, P. Hemanth Kumar, "Low

محیط برای تشکیل کوردیریت یا مولایت است. از یک طرف، با توجه به اینکه آنالیز حرارتی در محیط هوا انجام می شود، تنها دلیل منطقی برای افزایش وزن می تواند جذب اکسیژن باشد. از طرف دیگر با توجه به اینکه افزایش وزن مشاهده شده در آنالیز حرارتی متناظر با تشکیل کوردیریت و مولایت طبق آنالیزهای XRD است، به نظر می رسد در ساختار شبکه کریستالی کوردیریتی یا مولایت که در دمای پایین تر تشکیل می شود احتملاً نقايس زیادی وجود دارد که با افزایش دمای عملیات حرارتی اکسیژن وارد شبکه کوردیریت یا مولایت می شود.

در شکل ۴ د تصویر SEM از ریزساختار مخلوط پودری کلسینه شده در دمای 1390°C نشان داده شده است. در این تصویر می توان تشکیل دانه های کوردیریت ریزدانه به صورت هم محور و همچنین تشکیل دانه های مولایت به صورت ستونی را مشاهده نمود. ریزساختار مشاهده شده در تطبیق با نتایج آنالیز فازی شکل ۳ است.

۵- نتیجه گیری

مکانیسم تشکیل کوردیریت از نانوذرات سیلیس، کلرید منیزیم و آلومینای اکتیو به صورت زیر است.

- استحاله کلرید منیزیم به اکسید منیزیم تا دمای 460°C
- تشکیل انسټاتیت از واکنش بین اکسید منیزیم و سیلیس آمورف در دمای 900°C

- [7] Z. Aćimović-Pavlović, L. Andrić, V. Milošević, S. Milićević, “Refractory coating based on cordierite for application in new evaporate pattern casting process”, Ceramics International, Vol. 37, pp. 99-104, 2011.
- [8] D. Redaoui, F. Sahnoune, M. Heraiz, N. Saheb, “Phase formation and crystallization kinetics in cordierite ceramics prepared from kaolinite and magnesia”, Ceramics International, Vol. 44, pp. 3649-3657, 2018.
- [9] J. M. Benito, X. Turrillas, G. J. Cuello, A.H. De Aza, S. De Aza, M.A. Rodríguez, “Cordierite synthesis. A time-resolved neutron diffraction study”, Journal of the European Ceramic Society, Vol. 32, pp. 371-379, 2012.
- [10] G. N. Zirczy, “Kinetics of cordierite formation”, The Faculty of the Division of Graduate Studies and Research, Georgia Institute of Technology, 1972.
- [11] R. S. Lamar, M. F. Warner, “Reaction and Fired-Property Studies of Cordierite Compositions”, Journal of the American Ceramic Society, Vol. 37, pp. 602-610, 1954.
- cement castable based on auto combustion processed high alumina cement and mechanochemically synthesized cordierite: Formulation and properties”, Ceramics International, Vol. 40, pp. 14061-14072, 2014.
- [3] Y. Li, X. Cheng, R. Zhang, Y. Wang, H. Zhang, “Effect of Excess MgO on the Properties of Cordierite Ceramic Sintered by Solid-State Method”, International Journal of Applied Ceramic Technology, Vol. 12, pp. 443-450, 2015.
- [4] T. Tunç, A.Ş. Demirkiran, “The effects of mechanical activation on the sintering and microstructural properties of cordierite produced from natural zeolite”, Powder Technology, Vol. 260, pp. 7-14, 2014.
- [5] G. Parcianello, E. Bernardo, P. Colombo, “Cordierite ceramics from silicone resins containing nano-sized oxide particle fillers”, Ceramics International, Vol. 39, pp. 8893-8899, 2013.
- [6] L. Fiocco, E. Bernardo, “Novel cordierite foams from preceramic polymers and reactive oxide fillers”, Materials Letters, Vol. 159, pp. 98-101, 2015.

- [12] ف. محمدی، س. اطرج، م. نیلفروشان، "تأثیر افزودن کلرید منیزیم بر تشکیل نانوذرات اسپینل آلومینات منیزیم در دمای 400°C ، نانومواد، دوره ۱۴، شماره ۹۲-۹۳، صص. ۱۳۹۲-۱۳۹۳.
- [13] M.G.M.U. Ismail, H. Tsunatori, Z. Nakai, "Preparation of Mullite Cordierite Composite Powders by the Sol-Gel Method: Its Characteristics and Sintering", Journal of the American Ceramic Society, Vol. 73, pp. 537-543, 1990.
- [14] L. Nikzad, S. Ghofrani, H. Majidian, T. Ebadzadeh, "Microwave sintering of mullite-cordierite precursors prepared from solution combustion synthesis", Ceramics International, Vol. 41, pp. 9392-9398, 2015.
- [15] م. ملکی، م. مجیدیان، م. ذاکری، س. بنی جمالی، "ارزیابی پارامترهای رئولوژی دوغابهای کوردیریتی"، مواد پیشرفته و پوشش‌های نوین، دوره ۲۲، شماره ۶، ۱۵۷۷-۱۵۸۶، صص. ۱۳۹۶.
- [16] Q.-Z. Huang, G.-M. Lu, J. Wang, J.-G. Yu, "Mechanism and Kinetics of Thermal Decomposition of $\text{MgCl}_2 \times 6\text{H}_2\text{O}$ ", Metallurgical and Materials Transactions B, Vol. 41, pp. 1059-1066, 2010.
- [17] M. Jin, Y. Sun, P. Li, J. Yu, J. Ulrich,

بررسی تأثیر اصلاح سطحی بر خواص زیستی دی‌فازیک کلسیم فسفات (HA/ β TCP)

فرزاد کرمانی^۱، عباس یوسفی^۲، سعید کارگذار^۳، زهرا طیرانی نجاران^۴، سحر ملازاده بیدختی^۵، محمد هادی موید^۶

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مواد، دپارتمان مهندسی مواد، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

^۲ دکترای مهندسی مواد، موسسه تحقیقاتی پرطاووس

^۳ استادیار، دپارتمان علوم و فنون، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

^۴ استادیار، دپارتمان فارماکودینامی و سمنشناختی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

^۵ استادیار، دپارتمان مهندسی مواد، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

^۶ استاد، دپارتمان مهندسی مواد، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

* Mollazadeh.b@um.ac.ir

چکیده:

از روش گرانول سازی می‌توان به عنوان یک روش ساده و ارزان برای سنتز نانو ذرات استفاده نمود. در مطالعه‌ی پیش رو از روش گرانول سازی در مخلوط آب، روغن و پلیمر قطبی (بی‌وی‌ای) برای سنتز ذرات دو فازی کلسیم فسفات (هیدروکسی‌آپاتیت/تری‌کلسیم فسفات) استفاده گردید. ذرات به دست آمده از این روش برای بررسی‌های زیستی تحت اصلاح سطحی با ترا اتیل اورتو سیلیکات (تتوس) قرار گرفت. نتایج حاصل از آنالیز ریتویلک داده‌های XRD نشانگر تشکیل ۱۶ درصد فازی کلسیم فسفات در کنار هیدروکسی‌آپاتیت بود. نتایج BET نشانگر وجود حلقه هیستریس و متخلخل بودن ذرات با سطح ویژه ۹۳ سانتی متر مربع بر گرم بود. نتایج آنالیز زتا نشانگر تغییر پتانسیل سطحی ذرات از 1 ± 21 به 42 ± 42 در نتیجه اصلاح سطحی با ۲۵ درصد وزنی تتوس می‌باشد. نتایج تست سمیت نشان داد ذرات سنتز شده در محیط آب و روغن و همچنین اصلاح سطح شده با تتوس سمیتی برای سلول ایجاد نمی‌کند. نتایج تست آلیزارین رد نشان داد که اصلاح سطحی با تتوس باعث افزایش رسوب کلسیم و فسفر به اندازه‌ی ۲۵ درصد شده است. نتایج مدل‌سازی نرم‌افزاری نشانگر موقوفیت روش گرانول سازی در سنتز پودرهای است. مطابق نتایج روش گرانول سازی به همراه اصلاح سطح روئی مناسب و ساده برای سنتز نانو ذرات کلسیم فسفات همراه بهبود خواص زیستی می‌باشد.

اطلاعات مقاله:

دربافت: ۳۰ آذر ۱۳۹۷

پذیرش: ۲۵ تیر ۱۳۹۸

کلید واژه:

گرانول سازی، اصلاح سطحی، ذرات دوفازی کلسیم فسفات، ذرات متخلخل، تست‌های زیستی، مدل سازی

مانند زمین شناسی، شیمی، زیست شناسی و پزشکی دارند.

کلسیم فسفات‌ها در پزشکی کاربردهایی نظیر جایگزینی

کلسیم فسفات‌ها کاربردهای گسترده‌ای زمینه‌های علمی

۱- مقدمه

نیز به سمت این مکان‌ها توزیع شده رفته و روند تشکیل هیدروکسی‌آپاتیت در یک واکنش غیر همگن از این سایت‌های فعال واکنش آغاز می‌شود. در حقیقت این نوعی مدل الکترواستاتیک برای تشکیل هیدروکسی‌آپاتیت است. هیدروکسی‌آپاتیت با مورفولوژی سوزنی در بسترها ای به شکل استوانه تشکیل می‌شود. این اتفاق زمانی می‌افتد که بار منفی به عنوان سایت فعال برای یون‌های Ca عمل می‌کند. یون‌های کلسیم می‌توانند با گروه‌های فسفات داخل کپسول استوانه‌ای واکنش دهنند و مورفولوژی استوانه‌ای را تشکیل دهنند. اندازه استوانه‌ها بستگی به میزان انتشار یون‌های واکنش دهنده از طریق بستر پلیمری دارد. [20-22] هیدروکسی‌آپاتیت دارای قابلیت بالای تعویض یونی است به علت این خاصیت خواص اساسی سطح آن می‌تواند با استفاده از یون‌های از قبیل La^{3+} , Sr^{2+} , Mn^{2+} و دیگر یون‌های فلزی مورد اصلاح قرار گیرد اصلاح کننده‌های سطحی افزوده شده با ایجاد بار سطحی مانع آگلومره شدن ذرات می‌شوند. میزان پایداری ذرات در یک سوسپانسیون را می‌توان براساس پتانسیل زتا تعیین نمود.[23]

در مطالعه پیش‌رو ابتدا کلسیم فسفات با روش گرانول‌سازی در حضور روغن آفتتاب‌گردان خوراکی و بستر پلیمری پی‌وی‌ای و بدون حضور این بستر سنتز شده است. کلیه‌ی نمونه‌ها به کمک هیتر ۳۵ درجه و آون ۱۲۰ خشک شده و تاثیر نحوه‌ی خشک کردن و همچنین عملیات حرارتی در دمای ۵۵۰ درجه در ویژگی‌های ماده مورد بررسی قرار گرفته است. جهت بهبود خواص زیستی نمونه با تنوس مورد اصلاح سطحی قرار گرفت. جهت بررسی خواص بایو موادی

استخوان‌های دهان، فک، صورت، جراحی ستون فقرات و همچنین سیستم‌های داروسانی به عنوان یک زمینه زیست فعال برای رساندن عامل درمانی به ناحیه مورد نظر است دارند[1-6]. اشکال مختلف کلسیم فسفات‌ها با توجه به نسبت مولی Ca/P تعیین می‌شوند. در زمینه بایو مواد هیدروکسی‌آپاتیت $[\text{HA}; \text{Ca}_{10}(\text{PO}_4)_6(\text{OH})_2]$ با نسبت کلسیم به فسفر $67/1$ ($\text{Ca}/\text{P}=1.67$) به عنوان پایدارترین نوع کلسیم فسفات و بتا تری کلسیم فسفات $[\beta\text{-TCP}]$ ($\text{Ca}/\text{P}=1.5$) با نسبت کلسیم به فسفر $5/1$ ($\text{Ca}/\text{P}=1.5$) کاربردهای بیشتری دارند[1,6-13]. نتایج تحقیقات نشان می‌دهد HA در بدن انسان بسیار پایدارتر از $\beta\text{-TCP}$ است. زیست تخریب‌پذیری کامل HA کریستالین در بدن بیش از ۱۰ سال به طول می‌انجامد. از سوی دیگر $\beta\text{-TCP}$ سریعتر از تشکیل استخوان جدید حل می‌شود، بنابراین استفاده از HA و $\beta\text{-TCP}$ به طور جداگانه منجر به نتیجه نامطلوب می‌شود. از این رو به کارگیری همزمان HA^+ - $\beta\text{-TCP}$ به عنوان دی فازیک کلسیم فسفات (biphasic calcium phosphate) نتایج مطلوب‌تری خواهد داشت. از بستر های پلیمری استفاده شده در سنتز هیدروکسی‌آپاتیت می‌توان به PVA (پلی‌ونیل الکل) اشاره نمود [13-19]. PVA یک پلیمر قطبی محلول در آب با گروه‌های جانبی CH_2 و OH [20] است. در غیاب بستر پلیمری یون‌های کلسیم و فسفات در یک واکنش همگن باعث تشکیل کریستال‌های هیدروکسی‌آپاتیت می‌شوند. ولی در حضور بستر پلیمری پی‌وی‌ای، بستر پلیمری پس از یونیزاسیون گروه‌های سطحی با بار منفی مکان‌های فعالی برای اتصال با یون کلسیم را به وجود می‌آورند. آنیون فسفات

تست سمیت: زنده بودن سلولی سلولهای نرمال در نمونه ای انتخاب شده با استفاده از روش آلاماربلو تعیین شد. پس از سه پاساز سلولی سلولهای NIH-3T3 (تهیه شده از انستیتو پاستور ایران) به میزان ۳۰۰۰ سلول در هر خانه پلیت ۶ کشت داده شد. سپس در انکوباتور ۵ درصد CO_2 نگهداری شد. بعد از ۲۴ ساعت غلظت‌ها در پلیت اضافه گردید. بررسی سمیت نمونه‌ها با استفاده از اثر رنگ‌سنگی انجام گردید. تعیین میزان زنده بودن سلولی توسط دستگاه Epoch device (USA) انجام گردید.

تست بايو اكتيويته: به منظور بررسی بايوакتيو بودن نمونه‌ها ابتدا محلول SBF مطابق روش کوکوبو تهیه شد. مقدار ۰/۰۷۵ گرم از پودر انتخاب شده و اصلاح سطح شده با تنوس در ۵۰ سی سی محلول SBF ریخته شد و سپس در دستگاه شیکر با سرعت ۶۰ rpm و دمای ۳۷ درجه قرار گرفت. بعد از ۱۴، ۷ و ۲۱ روز محلول SBF از روی نمونه‌ها برداشته شد و مقدار ۱ سی سی استون به منظور توقف تست روی پودرها ریخته شد و بعد از ۵ دقیقه استون برداشته شد و نمونه‌ها در آون با دمای ۴۰ درجه به مدت ۱ ساعت کاملاً خشک گردید. به منظور بررسی میزان استخوان سازی نمونه‌ها از آنالیز MIRA3 – Ceska republika (FESEM) استفاده شد.

تست آليزارين رد: به منظور بررسی میزان استخوان سازی نمونه‌ها و بررسی میزان رسوب کلسیم و فسفر از تست آليزارین رد استفاده شد. تست آليزان رد مطابق استاندارد و مطابق کار منتشر شده پیشین [1] روی سلول SaOS₂ (تهیه شده از انستیتو پاستور) انجام پذیرفت.

تست پايداري pH: به منظور بررسی کاربرد ماده‌ی

نمونه تست‌های سمیت، بايو اكتيويته، آليزارین رد و پايداري پیچ برای نمونه‌ی کلسیم فسفات دوفازی (HA+ β TCP) اصلاح سطح شده مورد بررسی قرار گرفت.

۲- فعالیت‌های تجربی

پروسه سنتز با روش گرانول سازی با استفاده از پیش‌ماده‌های روغن خوارکی، بستر پلیمری پلی‌ونیل الکل، کلسیم فسفات و آمونیوم دی‌هیدروژن فسفات و همچنین اصلاح سطحی با تنوس با مواد اولیه تهیه شده از برنده مرک آلمان (Merk, Germany) مطابق توضیحات کار منتشر شده پیشین [1] صورت پذیرفت. به منظور تعیین فاز XRD (X'Pert PW 3040/60 Philips) نمونه‌ها از آنالیز (Band) استفاده گردید. تعیین ثوابت، حجم شبکه و نیز کریستالیت سایز با آنالیز Rietveld محاسبه گردید. شناسایی بند FTIR (Thermo Nicolet AVATAR 370, USA) اندازه و مورفولوژی ذرات با استفاده از آنالیز TEM (CM120 Philips, Holland) تعیین بار سطحی نمونه‌ها آنالیز Zeta Compact (Zeta Compact CAD, France) مورد استفاده قرار گرفت. تعیین سطح BET/BJH (PHS-BET/BJH, China) انجام گردید.

طراحی آزمایش با مدل Response surface methodology (RSM): به منظور تعیین نمونه با بالاترین مقدار زتا پس از اصلاح سطحی از مدل RSM استفاده شد. نرم‌افزار Design expert 9 (USA) بدین منظور مورد استفاده قرار گرفت.

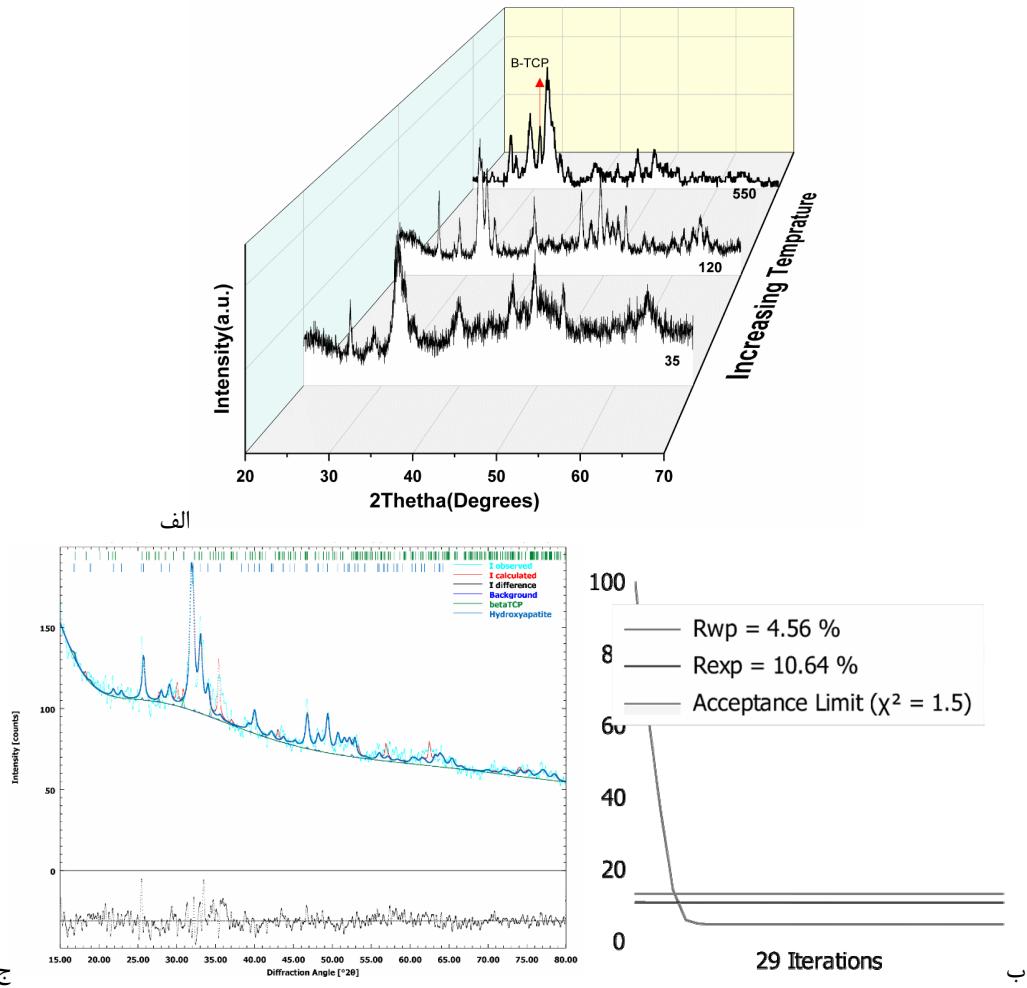
۳- نتایج و بحث

۱-۳- آنالیز XRD

شکل ۱ (الف) تغییرات فازی نمونه از آمورف به بلورین را با افزایش دما نشان می‌دهد. مطابق این شکل و فازیابی انجام شده در نمونه‌های خشک شده در دمای پایین فقط فاز هیدروکسی آپاتیت قابل مشاهده است. با افزایش تا ۵۵۰ درجه شاهد ایجاد فاز بتانتری کلسیم فسفات هستیم. نمونه عملیات حرارتی شده در دمای ۵۵۰ به منظور بررسی دقیق‌تر تحت آنالیز ریتویلد قرار گرفت.

سترنز شده در بدن نمونه‌ها در مدت ۱۴، ۷ و ۲۱ روز در مجاورت محیط SBF قرار گرفتند. pH محلول SBF قبل و بعد از حضور ماده‌ی سنتزی در بازه‌های مشخص اندازه pH گیری شد. اندازه‌گیری pH توسط دستگاه یونیورسال pH (universal pH meter, USA) انجام گردید.

تست آماری: تمامی آنالیز‌های عددی شامل تست سمیت، آنالیز زتا، استخوان‌سازی حداقل ۳ بار تکرار شد. این تست‌ها توسط آنالیز آماری Two-way ANOVA توسط نرم‌افزار Graph pad prism 7.03 USA) مورد ارزیابی قرار گرفت.

شکل ۱- (الف): نتایج آنالیز XRD در دمای‌های مختلف، (ب): آنالیز ریتویلد و پروفایل‌های آن، (ج): بررسی صحت آنالیز ریتویلد

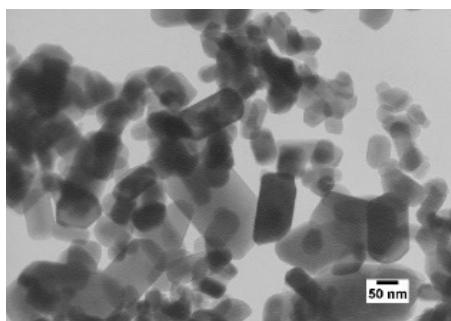
می باشد. شکل ۱ (ج) آزمون صحت سنجی ریتویلد را نشان می دهد مطابق این آزمون آنالیز ریتویلد با دقت بالا انجام شده و فاز یابی دقیق است. (در معیار استاندار $R_{WP} < 10$ باید باشد). جدول شماره ۱ میزان ثوابت شبکه، حجم و همجنین کریستالیت سایز نمونه مستخرج از آنالیز ریتویلد را نشان می دهد. مطابق این جدول نمونه نانو ساختار می باشد.

شکل ۱ (ب) الگوی ریتویلد نمونه عملیات حرارتی شده در دمای 550°C را نشان می دهد. مطابق این شکل و انجام عملیات کمی سازی میزان فاز بتانتری کلسیم فسفات 84 ± 0.05 درصد وزنی و فاز هیدروکسی آپاتیت ۱۵ درصد وزنی از فاز بلورین را تشکیل می دهنند. میزان فاز آمورف این نمونه با استفاده از استاندار خارجی آناتاز ۱۵ درصد

جدول ۱ - اطلاعات به دست آمده از آنالیز ریتویالد

کریستالیت سایز		ثوابت شبکه		حجم		درصد فازهای بلورین مشاهده شده	
۰.۰۲	۳۰۰	(۰.۰۲)/(۳۰۰)	a	c		HA	β -TCP
۱۴/۹	۱۲/۸	۱/۱۶	۹/۲۳	۶/۶۲	۴۸۹/۵۴	۸۴	۱۶

می افتد که بار منفی به عنوان سایت فعال برای یون های Ca^{2+} عمل می کند. یون های کلسیم می توانند با گروه های فسفات داخل کپسول استوانه ای واکنش دهند و مورفولوژی استوانه ای را تشکیل دهند. اندازه استوانه ها بستگی به میزان انتشار یون های واکنش دهنده از طریق بستر پلیمری دارد. اندازه ای پارتیکل سایز نمونه ها با پردازش تصویر توسط نرم افزار Image-J انجام گردید. اندازه ای پارتیکل های نمونه این 50 nm تا 70 nm با توجه به این پردازش به دست آمده است. لذا مطابق نتایج این آنالیز و نتایج XRD نمونه نانو ذره و نانو ساختار است.

شکل ۲ - تصویر TEM نمونه [۱,۲]

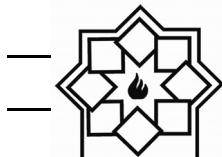
آنالیز TEM: شکل ۲ تصویر ذرات دارای مورفولوژی هگزاگونالی و مطابق این تصویر ذرات دارای مورفولوژی ای علاوه بر ساختار هستند. علت وجود چنین مورفولوژی ای علاوه بر حضور بستر خود هیدروکسی آپاتیت به مکانیزم تشکیل در حضور بستر پلیمری نیز مرتبط می شود. نحوه قرار گیری مولکولهای پلیمری و اصلاح کننده ها می توانند اندازه، شکل، مورفولوژی و پراکندگی پلی کریستال های هیدروکسی آپاتیت را کنترل می کند. غلظت بالای پلیمر باعث ایجاد محلهایی با واکنش پذیری زیاد حاوی گروه های مانند هیدروکسیل و کربوکسیل می شود. این مکان ها می توانند با کلسیم پیوند برقرار کنند. افزایش این مکان ها می توانند منجر به ایجاد هسته های زیادی از هیدروکسی آپاتیت شود، با این حال شکل گیری تعداد زیادی از این هسته ها باعث کاهش غلظت کلسیم شده تا جایی که هسته نمی تواند زیاد رشد کند. هیدروکسی آپاتیت با مورفولوژی سوزنی در بسترهایی به شکل استوانه تشکیل می شود. این اتفاقی زمانی

نشانگر تاثیر افزایش روغن در درصد فازی در حضور و یا عدم حضور PVA است. گراف (C₁) نشانگر تغییرات درصد فازی با افزایش روغن بدون حضور PVA است. تبلور قابل توجه β -TCP با افزودن روغن در این گراف دیده می‌شود. مطابق این گراف β -TCP به میزان ۴۴ درصد در این سیستم متبلور شده است. گراف C₂ نشانگر تغییرات درصد فازی با افزایش روغن در حضور PVA به میزان ۵۰ درصد است. مطابق گراف A₂ با افزایش روغن به این سیستم - β -TCP به میزان ۱۶ درصد متبلور خواهد شد. لذا طبق این گرفها روغن باعث تبلور β -TCP می‌شود. قسمت D شکل نشانگر تاثیر افزایش پلیمر در تغییرات درصد فازی در حضور و یا عدم حضور روغن است. گراف D₁ نشانگر تغییرات درصد فازی با افزایش مقادیر PVA بدون حضور روغن است. مطابق این گراف با افزایش بستر پلیمری فاز β -TCP متبلور نخواهد شد. گراف D₂ نشانگر تغییرات درصد فازی با افزایش مقادیر PVA در حضور روغن به میزان ۵۰ درصد است. مطابق این گراف اندازه ذرات تبلور - β -TCP با افزایش روغن به سیستم شروع خواهد شد و تا ۱۶ درصد β -TCP متبلور خواهد شد. مطابق این گرافها علت تبلور β -TCP حضور روغن در سیستم است.

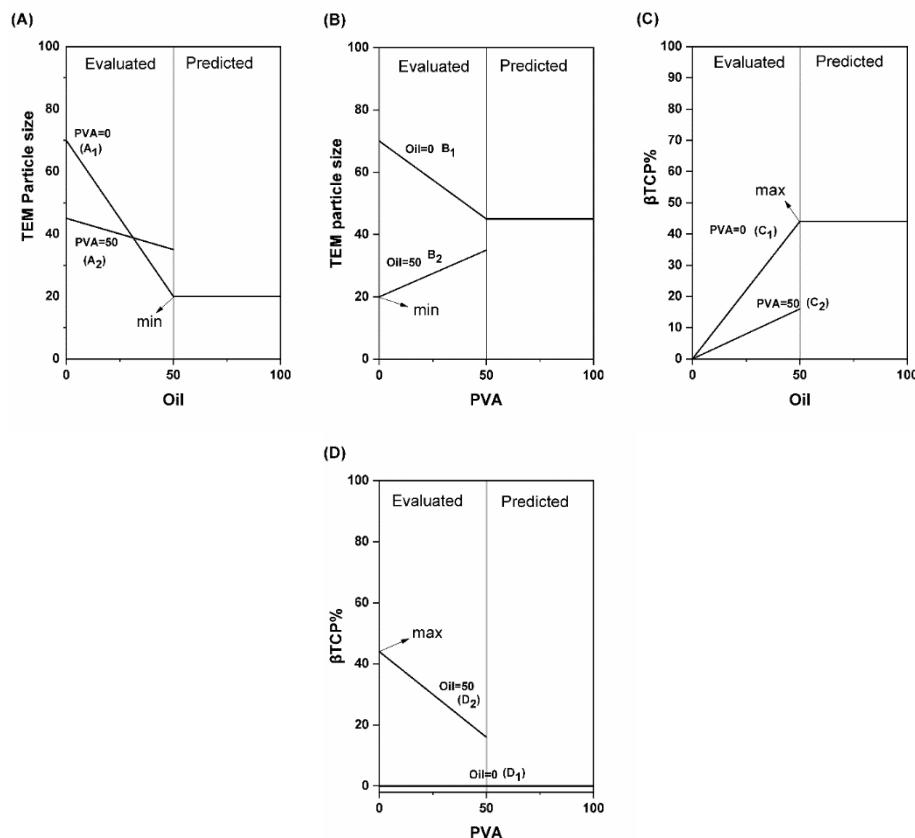
سیستم بهینه اصلاح سطحی با مدل RSM: جهت اصلاح سطحی نمونه با مقادیر مناسب از تتراتیل اورتوسیلیکات روش RSM مورد استفاده قرار گرفت. بنا به این مدل ذرات در درصدهای ۵ تا ۷۵ درصد وزنی از اصلاح کننده مورد اصلاح سطحی واقع شدند و نمونه بهینه توسط آنالیز آماری بهینه سازی بdst آمد. جدول ۲ نشانگر اطلاعات نهایی استخراج شده از این مدل می‌باشد. فرمول

طرahi آزمایش به صورت مقایسه‌ای و همچنین با استفاده از مدل RSM (بررسی علت اهمیت گرانول سازی به صورت درجا): ابتدا مدل سازی برای نشان دادن علت اهمیت نحوه سنتز با استفاده از روغن و بستر پلیمری نسبت به پژوهش‌های پیشین [1-5] مورد استفاده واقع شد. نتایج این بررسی در شکل ۳ (A) تا (D) نشان داده شده است. قسمت A نشانگر تاثیر افزایش روغن در تغییر اندازه ذرات در حضور و یا عدم حضور PVA است. گراف (A1) نشانگر تغییرات اندازه ذرات با افزایش روغن بدون حضور PVA است. کاهش قابل توجه اندازه ذرات با افزودن روغن در این گراف دیده می‌شود. مطابق این گراف اندازه ذرات از ۷۰ نانومتر کاهش یافته است. گراف A2 نشانگر تغییرات اندازه ذرات با افزایش روغن در حضور PVA به میزان ۵۰ درصد است. مطابق گراف A2 با افزایش روغن به این سیستم اندازه ذرات از ۴۵ به ۳۵ نانومتر کاهش یافته است. لذا طبق این گرفها روغن باعث کاهش اندازه ذرات با حضور و عدم حضور PVA است. قسمت B شکل نشانگر تاثیر افزایش پلیمر در تغییرات اندازه ذرات در حضور و یا عدم حضور روغن است. گراف B1 نشانگر تغییرات اندازه ذرات با افزایش مقادیر PVA بدون حضور روغن است. مطابق این گراف با افزایش بستر پلیمری اندازه ذرات از ۷۰ به ۴۵ کاهش یافته است. گراف B₂ نشانگر تغییرات اندازه ذرات با افزایش مقادیر PVA در حضور روغن به میزان ۵۰ درصد است. مطابق این گراف اندازه ذرات از ۲۰ به ۳۵ نانو متر افزایش می‌یابد. مطابق این گراف و تصاویر TEM علت افزایش اندازه ذرات افزایش میزان جوانه زنی با افزایش مقادیر PVA است. قسمت C

ولی مشاهدات تجربی مقدار بهینه را ۲۵ درصد تعیین نمود. انحراف این دو حالت بسیار کم می‌باشد. لازم به ذکر است زتای نمونه بدون اصلاح سطحی 20 ± 1 - بوده که در اثر فرآیند اصلاح سطحی به $42/44$ - رسیده است.

۱ فرمول پیشنهادی درجه ۴ توسط نرم‌افزار expert Design برای محاسبه‌ی زتای نمونه‌ها براساس اصلاح سطحی انجام شده است. مطابق فرمول بهترین حالت اصلاح سطحی $25/26$ درصد اصلاح کننده تتوس می‌باشد

شکل ۳- بررسی علت اهمیت گرانول سازی در تحقیق پیش رو

جدول ۲- بررسی نتایج مدل RSM

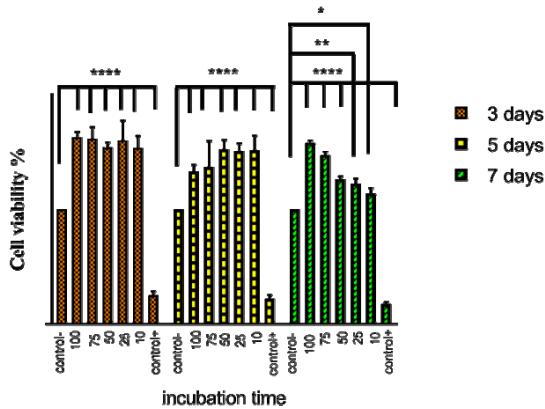
انحراف مدل و کار تجربی	P-value	آمدہ در نتایج تجربی	دست آمده از مدل	بیشترین زتای به دست آمده	مقدار بهینه اصلاح سطحی به دست آمده	اصلاح کننده توسعه نرم‌افزار
تتوس	<0.0001	$42/4 (@25\%)$	$42/7$	$26/25$		

$$\text{Zeta(mu)} = \sqrt{4114.96664 - 780.08335x + 55.08990x^2 - 1.35631x^3 + 0.010029x^4} \quad (1)$$

$5 < x < 75$ x:Si iom by weight percent

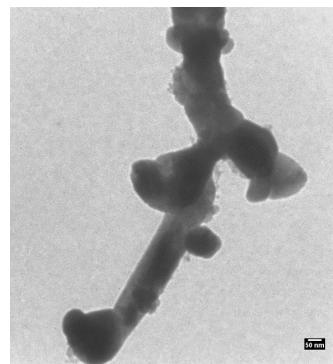
شده در زمان‌های مختلف آزمایش شامل ۳روز، ۵روز و ۷روز سمیتی برای سلول‌های نرمال NIH-3T3 استفاده شده ایجاد نمی‌کند. همچنین نتایج نشان می‌دهد نمونه‌های شامل غلظت‌های بالاتر از ماده سنتری باعث رشد سلولی نیز شده‌اند. از این تست می‌توان نتیجه گرفت ذرات اصلاح شده با تئوس سمیتی برای سلول ایجاد نکرده و باعث رشد سلولی بهتر شده است.

شکل ۵- نتایج تست سمیت [1]

تست با یو اکتیویته: محلول SBF (محیط شبیه ساز مایع داخل بدن) مطابق روش کوکوبو آماده و نمونه‌ها برای بررسی خواص با یو اکتیویته در درون آن قرار گرفتند. نمونه‌ی شکل ۷ (الف) نمونه‌بدون قرار گرفتن در محیط SBF و شکل‌های ۷ (ب تا د) به ترتیب نمونه‌های قرار گرفته در محلول SBF به مدت ۷، ۱۴ و ۲۱ روز را نشان می‌دهد. در نمونه‌های قرار گرفته در SBF شاهد تغییرات مورفولوژی سطحی ذرات و همچنین شاهد شکل گیری ذرات ریز استخوانی هستیم که این ذرات در نمونه‌ی ۲۱ روز از رشد و اندازه‌ی بیشتری برخوردار است. در نمونه‌ی شکل ۱۴ ذرات بعد از ۲۱ روز قرارگیری در محلول SBF نشان داده شده است که رشد بیشتری نسبت به نمونه‌های دیگر

mekanizm اصلاح سطحی: شکل (۴) تصویر TEM نمونه‌ی اصلاح سطح شده با ۲۵ درصد وزنی تئوس را نشان می‌دهد. مورفولوژی ذرات هیدروکسی‌آپاتیت میله‌ای به همراه ذراتی با مورفولوژی کروی کنار آن که مربوط به فاز β -TCP است در شکل دیده می‌شود. در اثر اصلاح سطحی ذرات بسیار ریز Si در اطراف ذرات قابل مشاهده است. مکانیزم اتصال ذرات SiO_2 به ذرات HA اینگونه است که ذرات تئوس بعد از هیدروکسی‌آپاتیت واکنش می‌دهد و با کلسیم موجود در ساختار هیدروکسی‌آپاتیت واکنش می‌شود.

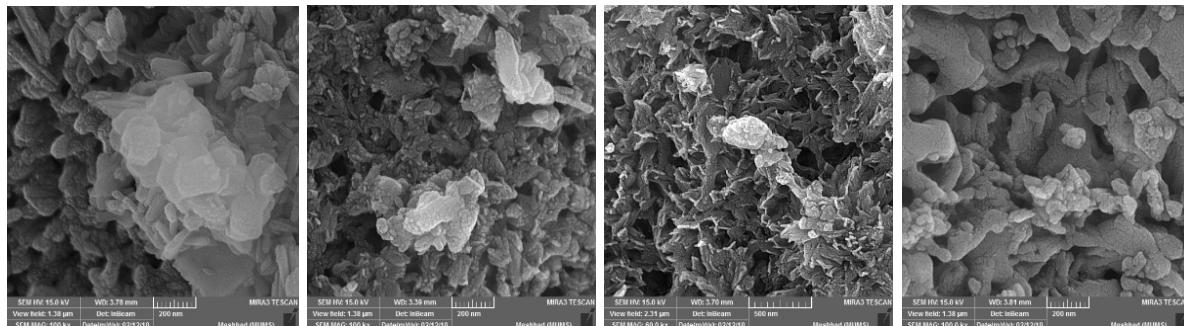

شکل ۶- تصویر TEM نمونه اصلاح سطح شده [2]

تست سمیت: تست سمیت سلولی برای نمونه‌ها با غلظت‌های گوناگون شامل ۱۰۰، ۷۵، ۵۰، ۲۵ و ۱۰ درصد ورنی انجام گردید. نمونه محیط کشت بدون عصاره به عنوان کنترل - (بدون سمیت) و نمونه شامل عامل سمی دکسوروبوسین در دو غلظت به عنوان کنترل + در نظر گرفته شد. نتایج تست نشانگر تغییر رنگ آلاماربلو به رنگ متمایل به صورتی برای تمام خانه‌های دارای عصاره‌ی اضافه شده و کنترل منفی است. همچنین کنترل مثبت به آبی تغییر رنگ داد. نتایج جذب نوری در شکل (۶) نشان داده شده است. نتایج نشانگر این است که عصاره‌ی تهیه

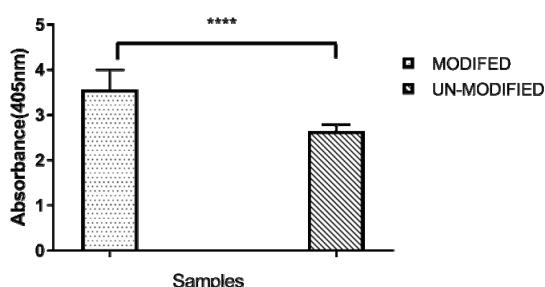

سازی در داخل بدن برای بافت سخت آسیب دیده است. مطابق این تست این ذرات قابلیت پوشش دهنده بر روی ایمپلنت‌ها را دارا می‌باشند.

شکل ۶- نمونه‌های قرار گرفته در SBF به مدت ۲۱، ۱۴، ۷، ۰ روز.

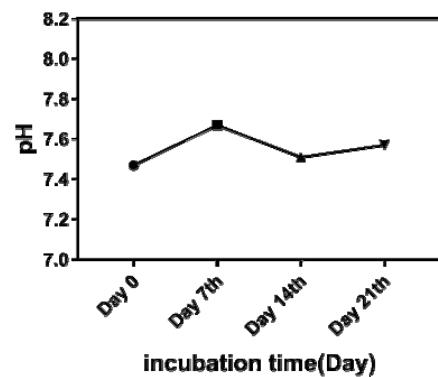
تست آلیزارین رد: شکل ۹ (الف) نتایج کمی‌سازی تست آلیزارین رد را نشان می‌دهد. با توجه به این تست میزان رسوب کلسیم و فسفر روی سلول‌های SaOS₂ به طور معناداری با انجام اصلاح سطحی افزایش یافته است. میزان افزایش استخوان سازی در اثر اصلاح سطحی ۲۵ درصد می‌باشد. شکل ۹ (ب) تصویر میکروسکوپی معکوس نمونه‌های (a) کنترل (b) بدون اصلاح سطحی (c) اصلاح سطحی با ۲۵ درصد تئوس بعد از ۱۲ روز را نشان می‌دهد. مطابق این تصویر میزان رسوب کلسیم و فسفر به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش را نشان می‌دهد.

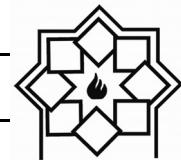
شکل ۸- نتایج کمی‌سازی تست آلیزارین رد [1]

دارد. مطابق این تصاویر ذرات کامپوزیت دی‌فازیک کلسیم فسفات تهیه شده از بايو اکتیویته خوبی برخوردار است. نتایج این تست نشانگر تاثیر مثبت ذرات بر فرآیند استخوان

تست پایداری pH: شکل ۸ نتایج پایداری pH نمونه بعد از گذشت ۷، ۱۴ و ۲۱ روز قرار گیری نمونه در مجاورت محیط SBF را نشان می‌دهد. مطابق این تست نمونه باعث تغییر pH محیط نشده و از این جهت کاربرد آن داخل بدن اشکالی ایجاد نمی‌کند.

شکل ۷- نتایج تست پایداری پیاج

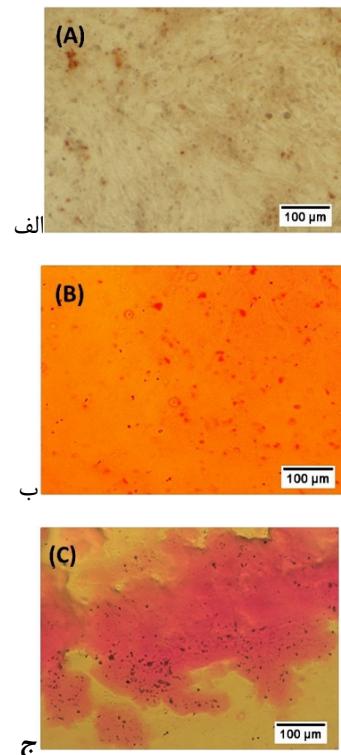
تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از همکاری آزمایشگاه‌های مواد پیشرفته دانشگاه فردوسی مشهد، آزمایشگاه خوردگی دانشگاه فردوسی مشهد، آزمایشگاه مرکزی دانشگاه علوم پزشکی مشهد و همچنین آزمایشگاه‌های گروه علوم و فنون دانشگاه علوم پزشکی مشهد، آزمایشگاه بایوسی دانشکده داروسازی مشهد، آزمایشگاه میکروبیولوژی دانشکده دارو سازی مشهد و موسسه تحقیقاتی پرطاووس مشهد کمال تشکر و قدردانی را داشته باشند. تمامی آنالیز‌ها و تحلیل‌های مرتبط با XRD توسط مهندس فرزاد کرمانی انجام شده است. راه ارتباطی جهت FarzadKermani73@gmail.com: این آنالیز ایمیل: می‌باشد.

مراجع

- [1] Farzad Kermani, Saeid Kargozar, Zahra Tayarani-Najaran, Abbas Yousefi, Sahar Mollazadeh Beidokhti, Mohammad Hadi Moayed , Synthesis of nano HA/βTCP mesoporous particles using a simple modification in granulation method. Msc 96 (2019), 859- 871.

- [2] فرزاد کرمانی، سحر ملازاده بیدختی، زهرا طیرانی نجarian، سعید کارگزار، عباس یوسفی، محمدهادی موید. اظهار نامه شماره ۱۴۰۰۳۰۱۴۸۵۴ ۱۳۹۶۵۰ با عنوان "معرفی روشی نوین برای سنتز نانو ذرات

شکل ۹- نتایج میکروسکوپی معکوس نمونه‌های کنترل، بدون اصلاح سطحی و اصلاح سطحی شده [1]

۴- نتیجه‌گیری

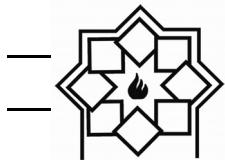
در مطالعه پیش رو سنتز نانو ذرات دوفازی هیدروکسی آپاتیت/ بتاتری کلسیم فسفات با موفقیت با استفاده از گرانول سازی در بستر پلیمری پی‌وی‌ای و رونمای خوراکی انجام شد. درصد بهینه اصلاح سطحی در اصلاح ذرات با این روش در تحقیق پیش رو به میزان ۲۵ درصد ورنی به دست آمد. با اصلاح سطحی با تئوس پتانسیل زتای ذرات از 20 ± 1 -به ۴۲.۴۴ \pm ۱.۱ افزایش یافت. نتایج تست‌های استخوان سازی و سمیت نشانگر عدم ایجاد سمیت نمونه‌های تهیه شده با این فرآیند در کنار بایوакتیو بودن ذرات است. نتایج تست آلیزارین رد نشان داد رسوب کلسیم و فسفر به میزان ۲۵ درصد در اثر اصلاح سطحی افزایش می‌یابد.

- Start small, think big, Mater. Today Proc. 5 (2018) 15492–15500.
- [7] Sahar Mollazadeh Beidokhti , J. Javadpour , A. Khavandi , In situ synthesis and characterization of nano-size hydroxyapatite in poly(vinyl alcohol) matrix , Ceramics International , Volume (33) , 2007-1, Pages 1579-1583
- [8] Sahar Mollazadeh Beidokhti, et al. Comparative Evaluation of Crystallization Behavior, Micro Structure Properties and Biocompatibility of Fluorapatite- Mullite Glass- Ceramics. Advances in Bioceramics and Biotechnologies II: Ceramic Transactions, 2014, 247.
- [9] BAINO, Francesco; HAMZEHLOU, Sepideh; KARGOZAR, Saeid. Bioactive Glasses: Where Are We and Where Are We Going?. Journal of functional biomaterials, 2018, 9.1: 25.
- [10] S. Safi, F. Karimzadeh, S. Labbaf, Mesoporous and hollow hydroxyapatite nanostructured particles as a drug delivery vehicle for the local release of ibuprofen, Mater. Sci. Eng. C. 92 (2018) 712–719.
- دوفازی HA/ β TCP (هیدروکسی آپاتیت- بتاتری کلسیم فسفات) جهت مصارف زیستی "، اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی (1397) فرزاد کرمانی، سحر ملازاده بیدختی، محمدهادی مؤید، بررسی سطح‌ویژه و تاثیر نوع و مقدار اصلاح‌کننده سطحی بر پایداری ذرات هیدروکسی آپاتیت‌نانو متخلف سنتزشده در حضور بستر پلیمری، ششمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی مواد و متالورژی و یازدهمین کنفرانس مشترک انجمن مهندسی متالورژی و مواد ایران و انجمن علمی ریخته‌گری ایران، تاریخ: ۱۳۹۶/۰۸/۰۶ سارا شوروزی، فرزاد کرمانی، سحر ملازاده بیدختی، علیرضا کیانی‌رشید، عباس یوسفی، بررسی تاثیر مواد اولیه و عملیات حرارتی در سنتز شیشه - سرامیک‌های آپاتیت-آنورتیت به روش سل - ژل، ششمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی مواد و متالورژی و یازدهمین کنفرانس مشترک انجمن مهندسی متالورژی و مواد ایران و انجمن علمی ریخته‌گری ایران، تاریخ: ۱۳۹۶/۰۸/۰۶
- [5] S. Mollazadeh, J. Javadpour, A. Khavandi, In situ synthesis and characterization of nano-size hydroxyapatite in poly(vinyl alcohol) matrix, Ceram. Int. 33 (2007) 1579–1583.
- [6] S. Kargozar, M. Mozafari, Nanotechnology and Nanomedicine:

- surface free energy components of urea–water solutions, *Colloids Surfaces A Physicochem. Eng. Asp.* 538 (2018) 774–780.
- [17] B. Doshi, M. Sillanpää, S. Kalliola, A review of bio-based materials for oil spill treatment, *Water Res.* 135 (2018) 262–277.
- [18] S. Ben Moussa, H. Bachouâ, M. Gruselle, P. Beaunier, A. Flambard, B. Badraoui, Hybrid organic-inorganic materials based on hydroxyapatite structure, *J. Solid State Chem.* 248 (2017) 171–177.
- [19] S. He, H. Yang, X. Chen, Facile synthesis of highly porous silica aerogel granules and its burning behavior under radiation, *J. Sol-Gel Sci. Technol.* 82 (2017) 407–416.
- [20] L. Borum-Nicholas, O.C. Wilson, Surface modification of hydroxyapatite. Part II. Silica, *Biomaterials*. 24 (2003) 3681–3688.
- [21] L. Borum-Nicholas, O.C. Wilson, Surface modification of hydroxyapatite. Part I. Dodecyl alcohol., *Biomaterials*. 24 (2003) 3671–3679.
- [11] B. Zhang, H. Li, L. He, Z. Han, T. Zhou, W. Zhi, X. Lu, X. Lu, J. Weng, Surface-decorated hydroxyapatite scaffold with on-demand delivery of dexamethasone and stromal cell derived factor-1 for enhanced osteogenesis, *Elsevier B.V.*, 89 (2018) 355–370.
- [12] W. Habraken, P. Habibovic, M. Epple, M. Bohner, Calcium phosphates in biomedical applications: Materials for the future?, *Mater. Today*. 19 (2016) 69–87.
- [13] M. Mbarki, P. Sharrock, M. Fiallo, H. ElFeki, Hydroxyapatite bioceramic with large porosity, *Mater. Sci. Eng. C*. 76 (2017) 985–990.
- [14] S. He, Y. Huang, G. Chen, M. Feng, H. Dai, B. Yuan, X. Chen, Effect of heat treatment on hydrophobic silica aerogel, *J. Hazard. Mater.* 362 (2019) 294–302.
- [15] L.J. Fuh, Y.J. Huang, W.C. Chen, D.J. Lin, Preparation of micro-porous bioceramic containing silicon-substituted hydroxyapatite and beta-tricalcium phosphate, *Mater. Sci. Eng. C*. 75 (2017) 798–806.
- [16] A. Terzis, E. Sauer, G. Yang, J. Groß, B. Weigand, Characterisation of acid-base

- [22] H. Zhou, M. Yang, S. Hou, L. Deng, Mesoporous hydroxyapatite nanoparticles hydrothermally synthesized in aqueous solution with hexametaphosphate and tea polyphenols, *Mater. Sci. Eng. C*. 71 (2017) 439–445.
- [23] A. J. Salinas, J. M. Blanco-Bécares, O. Mersinlioglu, L. Casarrubios, D. Fernández-Villa, M.J. Feito, T. Portolés, B. González, M. Vallet-Regí, Synthesis, Characterization and Biocompatibility of Mesolamellar Calcium Phosphate Hybrids Prepared by Anionic Surfactant Templating, *ChemistrySelect*. 3 (2018) 6880–6891.

ساخت نانوکامپوزیت چهارچوب‌آلی-فلزی بر پایه Cu/گرافن و بررسی رفتار ابرخازنی آن

مرضیه آزادفلاح^۱، آرمان صدقی^{۱*}، هادی حسینی^۲

^۱ گروه مهندسی مواد، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی، قزوین

^۲ گروه شیمی دانشگاه صنعتی شریف

* sedghi@eng.ikiu.ac.ir

چکیده:

هدایت بالا و سطح بالای قابل دسترسی به الکتروولیت از پیش‌نیازهای اصلی مواد فعال مورد استفاده در ابرخازن‌ها برای دستیابی به کارایی الکتروشیمیایی بالاست. در سال‌های اخیر، چهارچوب‌های آلی-فلزی به دلیل سطح ویژه بالا و مناسب بودن اندازه تخلخل به عنوان مواد الکترودی در ابرخازن‌ها مورد استفاده قرار گرفته‌اند. با این حال استفاده از چهارچوب‌های آلی-فلزی به تنها‌ی در ابرخازن‌ها، بدلیل هدایت الکتریکی ضعیف، پایداری ناکافی و خواص مکانیکی پایین، اثر ظرفیت بالا و کارایی مناسب را خنثی می‌کند. در مقاله حاضر به روشن‌سنتز هیلر-ونترمال، چهارچوب‌های آلی-فلزی بر پایه مس تهیه شد و برای ارتقای هدایت این مواد، گرافن در جین سنتز افزوده شد. جهت بررسی ساختاری نانوکامپوزیت حاصله، از آنالیزهای XRD، FTIR و FESEM استفاده شد. برای بررسی رفتار ابرخازنی، آزمون‌های الکتروشیمیایی و لاتامترا چرخه‌ای و امپدانس الکتروشیمیایی و رفتار تکرارپذیری انجام شد. نمونه چهارچوب آلی-فلزی بر پایه مس دارای ظرفیت ویژه ۳۷۲ فاراد بر گرم بود، در حالی که کامپوزیت آن با گرافن دارای ظرفیت ۵۷۰ فاراد بر گرم بود. در این کامپوزیت‌ها، گرافن افزایش هدایت الکترودها، در دسترس پذیری بیشتر تخلخل‌ها و ذخیره بار را از طریق مکانیزم غیر فارادی فراهم می‌آورد و چهارچوب‌های آلی-فلزی نیز با میزان تخلخل بالا، قابلیت تنظیم تخلخل و افزایش ظرفیت کل ذخیره بار را از طریق مکانیزم فارادی فراهم می‌کند.

اطلاعات مقاله:

دریافت: ۱۰ آذر ۱۳۹۷

پذیرش: ۳۰ تیر ۱۳۹۸

کلید واژه:

ابرخازن، نانوکامپوزیت،
چهارچوب‌های آلی-فلزی، گرافن

۱- مقدمه

روزافرون و ضروری به منابع انرژی زیست سازگار با توان بالا به خوبی احساس می‌شود. در این راستا، ابرخازن‌ها به دلیل خصوصیاتی همچون تأمین پالسی توان، طول عمر چرخه‌ای بلند (بیشتر از ۱۰۰۰۰۰ چرخه)، اصول ساده و دینامیک سریع پخش بار الکتریکی، مورد توجه بسیاری واقع شده‌اند [۱-۳].

با گرم شدن زمین و محدودیت در منابع سوختهای فسیلی، جهان مستمراً به سمت استفاده از انرژی‌های جایگزین و پاک سوق داده شده است. با رشد سریع بازار در زمینه‌ی دستگاههای الکترونیکی قابل حمل و خودروهای الکتریکی هیبریدی، نیاز

به دلیل سطح ویژه بالا و مناسب بودن اندازه تخلخل و ساختار قابل کنترل برای ابرخازن‌ها مورد استفاده قرار گرفته و به طور وسیعی ویژگی‌های ساختاری و سنتر آن‌ها مورد مطالعه قرار گرفته است. چهارچوب‌های آلی-فلزی موادی مشتمل از دو بخش اصلی گره و اتصال دهنده می‌باشند. گره‌ها عموماً خوش‌هایی از فلزات بوده و اتصال دهنده‌ها هم معمولاً لیگاند‌های آلی را شامل می‌شوند. ساختار این مواد می‌تواند به صورت یک، دو و یا سه بعدی باشد [۱۰-۹].

در تحقیقات گذشته از چهارچوب‌های آلی-فلزی-Cu^{0.08}-MOF-5 ($Zn_{3.68}Co_{0.32}O(BDC)_3(DEF)_{0.75}$) الکترود برای ابرخازن‌های لایه دوگانه الکتریکی استفاده شد [۱۱-۱۲]. پس از آن چهارچوب‌های آلی-فلزی دیگری بر پایه کبالت با رفتار شبکه‌خازنی با ظرفیت ویژه ۲۰۶ فاراد بر گرم به دست آمد. توسط گروه مشابهی پژوهش‌های بیشتری در این زمینه انجام شد [۱۳-۱۱] و سه لیگاند آلی با طول‌های مولکولی متفاوت برای تنظیم اندازه حفرات چهارچوب‌های آلی-فلزی بر پایه کبالت استفاده شدند. در پژوهش دیگری، گروه وی درنهایت از یک ساختار لایه‌لایه چهارچوب‌های آلی-فلزی بر پایه‌ی نیکل به عنوان الکترود ابرخازن با ظرفیت ویژه بالای ۱۱۲۷ و ۶۶۸ فاراد بر گرم در نرخ‌های ۰/۵ و ۱۰ آمپر بر گرم و پایداری چرخه‌ای استفاده کردند. اخیراً چهارچوب‌های آلی-فلزی دیگری (UiO-66) بر پایه Zr بیشترین ظرفیت ویژه ۱۱۴۴ (فاراد بر گرم) را از خود نشان دادند [۱۳].

با این حال استفاده از چهارچوب‌های آلی-فلزی به عنوان مواد الکترودی به تنها بیی در ابرخازن‌ها، هدایت الکتریکی ضعیف،

در سال‌های اخیر، ساختار خازن‌ها توسعه یافته و ظرفیت خازنی آن‌ها به صدها یا هزاران فاراد رسیده است. این نسل از خازن‌ها به طور معمول به عنوان ابرخازن‌ها شناخته شده و برای اولین بار با استفاده از مواد کربنی با سطح ویژه بالا ساخته شدند. ظرفیت خازنی در این سیستم‌ها به منظور توازن بار در ماده‌ی کربنی با مکانیزم ذخیره بار در لایه دوگانه‌ی الکتریکی (در سطح مشترک محلول الکترولیت و کربن) حاصل می‌شود [۱۶]. ظرفیت خازنی نوع دیگری از ابرخازن‌ها (که از آن‌ها با عنوان شبکه خازن‌ها یاد می‌شود) از طریق ذخیره‌ی بار توسط واکنش‌های سطحی اکسایش-کاهش حاصل می‌شود. [۱]

مواد الکترودی یکی از فاکتورهای کلیدی تعیین کارایی الکتروشیمیایی سیستم‌های ذخیره‌سازی انرژی است و انتخاب مواد الکترودی نقش مهمی را در تشخیص رفتار الکتریکی ابرخازن‌های الکتروشیمیایی بازی می‌کند. هدایت بالا و سطح بالای قابل دسترسی به الکترولیت از پیش‌نیازهای اصلی مواد فعال مورد استفاده در ابرخازن‌ها برای دستیابی به کارایی الکتروشیمیایی بالا می‌باشند؛ بنابراین یک نیاز قوی برای توسعه آسان و مقرون به صرفه برای سنتز مواد پیشرفته کاربردی دارای خصوصیاتی چون ثبات بالا، هدایت الکتریکی بالا، تخلخل دائمی با اندازه تخلخل قابل تنظیم و حجم تخلخل بالا وجود دارد. مواد الکترودی مختلف با ساختارهای معروف توسعه یافته‌ند که شامل مواد کربنی، اکسیدهای فلزی، پلیمرهای هادی و کامپوزیت‌های بر پایه گرافن هست [۵-۷].

در سال‌های اخیر، چهارچوب‌های آلی-فلزی (MOFs)^۱ در

² Wei

^۱ Metal organic framework

محلول‌ها با استفاده از آب مقطر تهیه شد. برای ساخت نانوکامپوزیت از کربوکسیلیک اسید سه تایی، نیترات مس سه آبه، گرافن و اتانول استفاده شد و برای ساخت الکتروود جهت انجام تست‌های الکتروشیمیایی از فوم نیکل (ضخامت ۱/۵ میلی متر و تخلخل ۹۵~۹۸٪)، پلی وینیلیدن فلورید (PVDF)، ان‌متیل-۲-پیرو‌نی‌دول (NMP)، پتانسیم هیدروکسید استفاده شد.

۲-۲- سنتز نانو کامپوزیت چهارچوب آلی-فلزی مس / گرافن

ابتدا ۲/۲۵ میلی مول نیترات مس در ۷/۵ میلی لیتر آب مقطر و ۱/۲۵ میلی مول کربوکسیلیک اسید سه تایی در ۷/۵ میلی لیتر اتانول حل شد، در ادامه هر دو محلول تهیه شده با یکدیگر ترکیب شده و به مدت ۱۵ دقیقه تحت امواج التراسونیک قرار گرفتند. سپس مقدار ۳ میلی گرم گرافن را به ترکیب قبلی اضافه کرده و به مدت سی دقیقه توسط همزن مغناطیسی همزده شد. ترکیب تهیه شده در تلفون اتوکلاو ریخته (اتوکلاو از جنس استیل ضدزنگ) و در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت قرار داده تا رسوب حاصل شود. سپس رسوب حاصله سانتریفیوژ شد و چند بار با آب دیونیزه و اتانول شستشو داده شد. و در نهایت جهت خشک شدن در آون در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت قرار گرفت و نانوکامپوزیت چهارچوب آلی-فلزی بر پایه مس/گرافن (CUMG) تهیه شد. فلوچارت این مرحله در شکل ۱ مشاهده می‌شود. جهت مقایسه، چهارچوب آلی-فلزی بر پایه مس (CUM) همانند مراحل بالا بدون افزودن گرافن تهیه شد.

پایداری ناکافی و خواص مکانیکی نامرغوب را در پی داشته و اثرات ظرفیت بالا و کارایی مناسب را خنثی می‌کند [۱۴]. به همین جهت برای رفع مشکلات چهارچوب‌های آلی-فلزی و رفع مشکلات مربوط به الکتروودهای مورد استفاده در ابرخازن‌های لایه دوگانه الکتریکی و شبیه خازن‌ها، مواد الکتروودی به صورت کامپوزیتی مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ که برای ارتقا هدایت چهارچوب‌های آلی-فلزی، آن‌ها با مواد رسانا همانند کربن سیاه، گرافن و پلی آنلین ترکیب می‌شوند که ترکیب آن‌ها با زنجیره‌های پلیمری مقاومت الکتریکی چهارچوب‌های آلی-فلزی را کاهش می‌دهد؛ ولی سطح ویژه چهارچوب‌های آلی-فلزی را نیز کاهش می‌دهد. برای بهبود نرخ انتقال الکترون بیشتر و استفاده از سطح ویژه چهارچوب‌های آلی-فلزی، ترکیب گرافن با چهارچوب‌های آلی-فلزی یک مسیر مؤثر است که از معایب این روش نیز آگلومره شدن ورقه‌های گرافن است. لذا در پژوهش حاضر برای ارتقای هدایت این مواد و جلوگیری از آگلومره شدن ورقه‌های گرافن، چهارچوب‌های آلی-فلزی به روش سنتز همزمان با گرافن ترکیب شده و رفتار الکتروشیمیایی کامپوزیت چهارچوب‌های آلی-فلزی/گرافن در مقایسه با چهارچوب آلی-فلزی مورد بررسی قرار گرفت که با بهره مندی از خواص هم‌افزایی کامپوزیت و افزایش هدایت الکتریکی چهارچوب‌های آلی-فلزی با گرافن و پلی پایروول، بهره‌مندی از ویژگی‌های مثبت هر یک از آن‌ها، به عملکرد و کارایی بهتر دست یافت.

۲- فعالیت‌های تجربی

۲-۱- مواد مصرفی

در این کار از مواد مصرفی با خلوص بالا استفاده شد و همه

تهیه شده به روشن پاشش روی فوم نیکل ریخته شد و در آون به مدت ۲۰ ساعت تحت دمای ۷۰ درجه سانتیگراد خشک شد. در ادامه فوم نیکل پرس شد و جهت انجام تست سه الکترودی استفاده شد. وزن ماده فعال الکترودهای تهیه شده ۳ میلی گرم بود.

۳-۲- تهیه الکترود کار

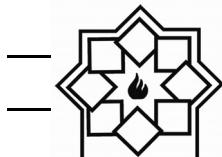
برای تهیه الکترود کار، ابتدا فوم نیکل با سطح مقطع ۱ سانتی متر مربع برش داده شد. ماده فعال الکترودی، کربن سیاه و PVDF با نسبت (۵:۱۰:۸۵) ترکیب شده و توسط حلal NMP به صورت یک جوهر درآمده و سپس جوهر

شکل ۱ - فلوچارت تهیه نانوکامپوزیت چهارچوب آلی فلزی بر پایه مس / گرافن.

و عملکرد آن‌ها در یک سامانه سه الکترودی با دستگاه پتانسیواستات Biologic مدل VSP-300 انجام شد. در انجام همه تست‌های الکتروشیمیایی، از محلول پتانسیم هیدروکسید (KOH) ۶M به عنوان الکتروولیت، الکترود مرجع (Ag/AgCl(KCl(s)) با محلول KCl اشباع و الکترود کمکی از جنس ورقه پلاتینی و الکترود تهیه شده به عنوان الکترود کار استفاده شد [۱۴].

در این کارآنالیز پراش اشعه ایکس برای شناخت فازها توسط دستگاه PHILIPS مدل PW1730 با لامپ Cu-K α در بازه زاویه ۵ تا ۷۰ درجه انجام شد. آزمون FTIR با دستگاه اسپکتروفوتومتر Thermo و در محدوده عدد موج ۴۰۰ cm $^{-1}$ انجام شد. برای مشاهده مورفولوژی از دستگاه میکروسکوپ الکترونی گسیل میدانی ساخت شرکت TESCAN مدل MIRA3 استفاده شد. آنالیزهای الکتروشیمیایی برای بررسی کارایی الکترودهای ساخته شده

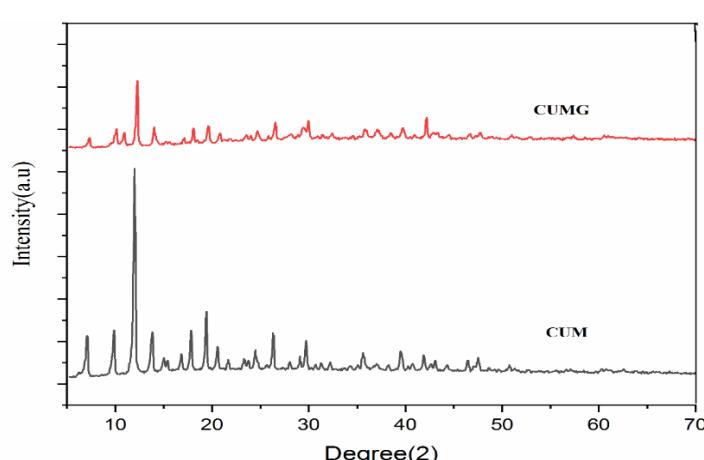
۳-۲-۳- آنالیز FTIR

شکل ۳ آنالیز طیف سنجی مادون قرمز فوریه (FTIR) را برای نمونه های CUMG و CUM, BTC نشان می دهد. وجود پیوند جذبی در ناحیه $1300-1700\text{ cm}^{-1}$ در نمودار به منطقه اثرانگشت BTC اختصاص داده شده است. پیوندها در 1380 cm^{-1} به پیوند کششی متقارن گروههای کربوکسیلیک مرتبط بوده و پیوندهای جذبی بین 1300 cm^{-1} و 1700 cm^{-1} در نمونه CUMG مربوط به پیوندهای کششی نامتقارن گروههای کربوکسیلیک BTC است [۱۶]. در نانوکامپوزیت CUMG، تمامی پیوندهای جذبی CUM مشاهده شد و نشان دهنده حفظ موقعیت CUM در نانوکامپوزیت است. پیکهای مشخص در 1046 cm^{-1} و 1298 cm^{-1} به ترتیب به ارتعاشات C-H و ارتعاشات کششی C-N نسبت داده شد و در نانوکامپوزیت CUMG تمامی پیکها و پیوندهای مربوط به CUM و BTC و گرافن به خوبی قابل مشاهده است [۱۶].

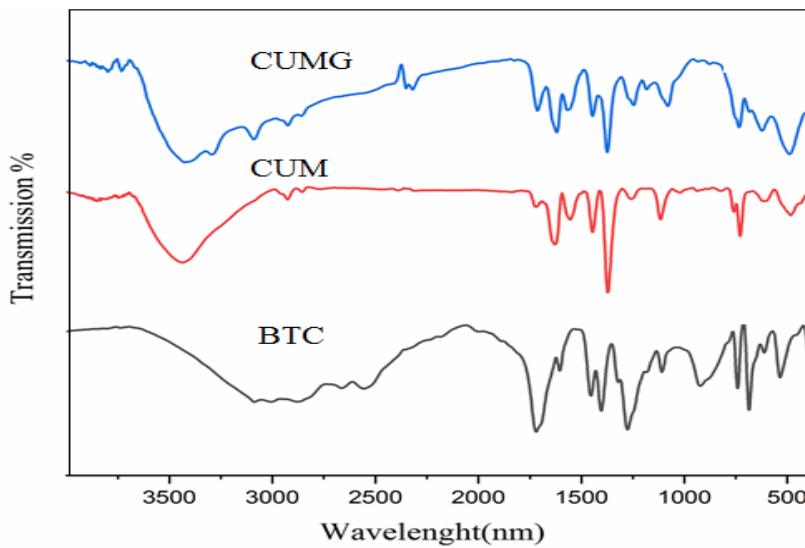
۳- نتایج و بحث

۳-۱- آنالیز XRD

در شکل ۴ الگوی پراش اشعه ایکس (XRD) برای دو نمونه CUMG و CUM نشان داده شده است. در نمونه CUM پیکهای پراش در زوایای $9/8$, $7/08$ و $12/02$ به ترتیب مربوط به صفحات پراش (۲۰۰)، (۲۲۰) و (۲۱۱) بوده و به خوبی با ساختار معکبی HKUST-1 تطابق دارد [۱۵-۱۶]. پیکهای پراش در نمونه CUMG با نمونه CUM مطابقت داشته و اثبات کننده این امر هست که CUM ساختار کریستالی خود را در کامپوزیت حفظ می کند و هیچ تخریبی در ساختار CUM ایجاد نمی شود. همچنین در نمونه CUMG یک مقداری شیفت پیک نسبت به CUM وجود دارد که نشان دهنده بلندتر بودن طول پیوندها در CUMG است.

شکل ۲- الگوی پراش اشعه ایکس XRD نمونه های CUMG و CUM.

شکل ۳- طیف مادون قرمز (FTIR) نمونه‌های CUMG، CUM و BTC.

۴-۳- آنالیزهای الکتروشیمیایی

۱-۴-۳- آنالیز CV

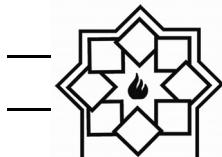
ولتامتری چرخه‌ای برای بررسی برگشت پذیری الکتروشیمیایی و محاسبه ظرفیت ویژه ابرخازن‌ها بکاربرده شد. با استفاده از منحنی ولتامتری چرخه‌ای (جریان در برابر ولتاژ) می‌توان ظرفیت ابرخازن تهیه شده را محاسبه نمود، که این عمل با محاسبه سطح نمودار و تقسیم بر میزان ولتاژ و نرخ اسکن محاسبه شد (رابطه ۱) [۱۵].

$$C = \frac{\int I dV}{s \Delta V} \quad (1)$$

ولتامتری چرخه‌ای الکترودهای CUMG و CUM در شکل ۵-الف آورده شده است. گستره پتانسیل ۰/۱-۰/۶ ولت و سرعت روبش ۲۰ میلی ولت بر ثانیه انتخاب شد. شکل‌های هیسترزیس گونه (پیک‌های آندی و کاتدی) این ولتاژ‌گرامها بیانگر رفتار شبه خازنی و هیبریدی الکترودهای تهیه شده است. ظرفیت ویژه نمونه CUM در نرخ روبش ۲۰ میلی ولت بر ثانیه ۳۷۲ فاراد بر گرم بود، در حالی که

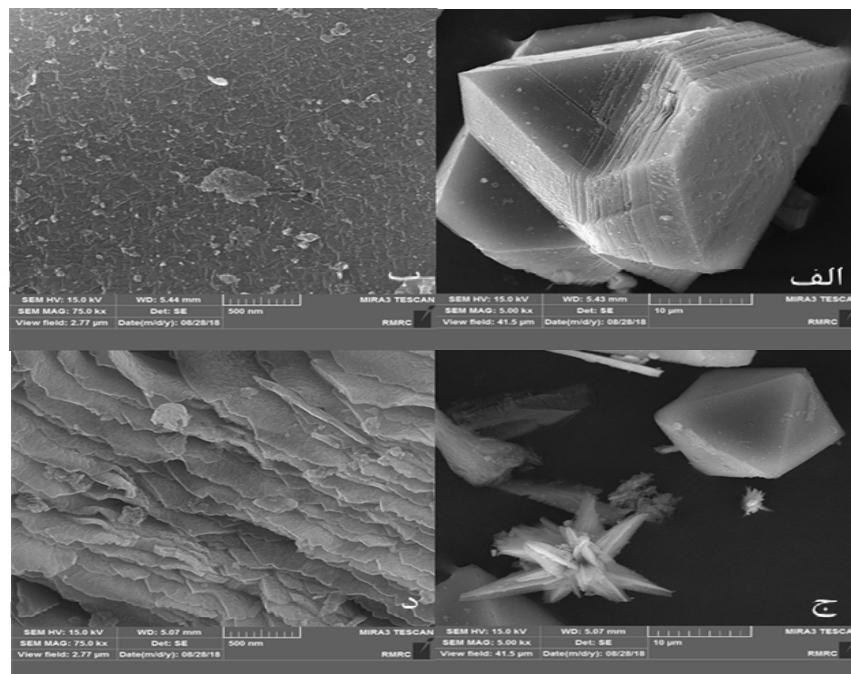
۳-۳- آنالیز FESEM

تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی نمونه‌های CUM (الف-ب) و CUMG (ج-د) در شکل ۴ نشان داده شده است. همانطور که در شکل مشخص است چهارچوب‌های آلی-فلزی با هندسه هشت ضلعی منتظم و لبه‌های مشخص و تیز سنتز شده است. و زمانی که گرافن به ساختار افزوده شده، ذرات هشت ضلعی به ساختار لایه لایه‌ای و گل مانند تغییر شکل داده‌اند. این نتایج نشان دهنده تاثیر گرافن بر ساختار CUM و ایجاد تغییر مورفولوژیک و رسیدن به سطح ویژه موثرتر شده است. همچنین جالب است که گرافن به صورت قطعات کوچکی تبدیل شده است تا در شکل گیری CUM شرکت کند و سپس در طول فرایند واکنش هیدروترمال به فرم کاهنده تبدیل شده که به طور قابل توجهی سطح ویژه، هدایت الکتریکی و فعالیت اکسید-احیا مواد را افزایش می‌دهد [۱۶و۱۴].

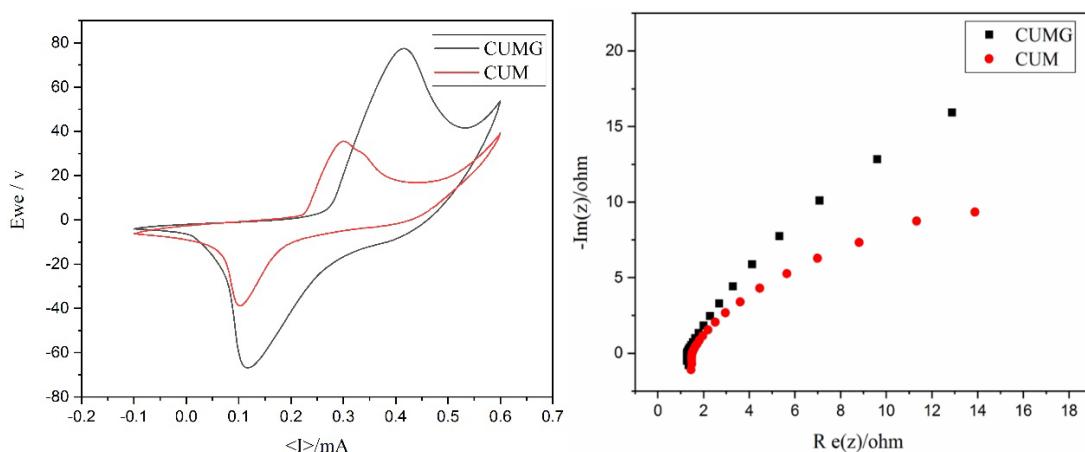

الکتریکی و بهرهوری از سطح ویژه مناسب چهارچوب‌های آلی-فلزی است.

کامپوزیت آن با گرافن دارای ظرفیت ۵۷۰ فاراد بر گرم بود که نشان دهنده عملکرد موثر گرافن در افزایش هدایت

شکل ۴- آنالیز میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی (FESEM) نمونه‌های CUMG (الف-ب) و CUM (ج-د).

شکل ۵- (الف) منحنی نایکوییست الکترودهای CUM و CUMG در دامنه فرکانس ۱۰۰ mHZ (۱ تا ۱۰۰ kHZ)

(ب) ولتا متري چرخه‌اي الکترودهای CUMG و CUM در سرعت روبش ۲۰ ميلی ولت بر ثانие.

مقادير امپدانس وسائل ذخيره انرژي در فرکانس‌های مختلف است. شکل ۶ منحنی نایکوییست الکترودها را در

EIS-۳-۴-۲- آنالیز طيف سنجي امپدانس يكى از مهمترین روش‌های تعیین

- York, N.Y.: Kluwer Academic, Plenum Publishers, 1999.
- [2] R. Gallay, PhD Thesis, University of Mondragon, 2012.
- [3] A. Burke, "Ultracapacitors: Why, how, and where is the technology", Power Sources, Vol. 91, pp.37-50, 2000.
- [4] B.A. Xiaofei Li, Master of Science Thesis, University of McMaster, 2012.
- [5] A.D. Kumarappa, PhD Thesis, University of McMaster, 2012.
- [6] G. Pandolfo and A.F. Hollenkamp, "Carbon properties and their role in supercapacitors", Power Sources, Vol. 157, pp.11-27, 2006.
- [7] L. Zhang Li, PhD Thesis, National University of Singapore, 2010.
- [8] L. Wang, Y. Han, X. Feng, J. Zhou, P. Qi, B. Wang, "Metal-organic frameworks for energy storage: Batteries and supercapacitors", Coordination Chemistry Reviews, Vol. 307, pp. 361-381, 2016.
- [۹] مرسلی بع، "چهارچوب‌های فلز-آلی متخلخل (معرفی و روش‌های سنتز)"، انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ۱۳۹۰.
- [10] D. Li, D. Yan, X. Zhang, J. Li, T. Lu, L.

دامنه فرکانس ۱۰۰ mHZ در پتانسیل ۵/۰ ولت نسبت به الکترود مرجع نقره/نقره کلرید به نمایش می‌گذارد. همان طور که در شکل مشخص است کلیه منحنی‌ها از نظر ظاهری مشابه می‌باشند. نیم دایره موجود در سمت چپ و در فرکانس‌های بالا به فرایند ذخیره بار در سطح تماس الکترود/الکتروولیت دلالت دارد [۱۷]. این نیم دایره با خطی با شیب ۴۵ تا ۹۰ درجه ادامه می‌یابد که هر چه قطر نیم دایره کوچک‌تر باشد، فرایند انتقال بار با سهولت بیشتری انجام می‌پذیرد. قطر نیم دایره برای نمونه‌ی کامپوزیتی CUMG به مراتب کمتر از نمونه‌ی CUM است. همچنین نمونه‌ی کامپوزیتی با شیب خط نزدیک‌تر به ۹۰ درجه عملکرد خازنی بهتری را از خود به نمایش می‌گذارد [۱۴].

۴- نتیجه‌گیری

طبق نتایج در نانو کامپوزیت CUMG، افزودن گرافن منجر به افزایش هدایت الکترودها، پخش‌شدنگی بیشتر چهارچوب‌های آلی-فلزی، در دسترس پذیری بیشتر تخلخل‌ها و افزایش ظرفیت شده است. همچنین میزان افت کارایی پس از ۱۰۰۰ سیکل برای نمونه CUM حدود ۲۰ درصد بوده و برای نمونه CUMG ۵ درصد بوده است که نشان از پایداری بسیار بهتر نمونه کامپوزیتی و تاثیر مثبت افزودن گرافن دارد.

مراجع

- [1] B. E. Conway, "Electrochemical Supercapacitors: Scientific Fundamentals and Technological Applications". New

One-Step Synthesis of Flowerlike Graphene@HKUST-1 for Enzyme-Free Detection of Hydrogen Peroxide in Biological Samples", ACS Appl. Mater. Interfaces, Vol. 8, pp. 32477–32487, 2016.

- [16] P. Wen, et al. "Design and synthesis of Ni-MOF/CNT composites and rGO/carbon nitride composites for an asymmetric supercapacitor with high energy and power density", Materials Chemistry A, Vol.3.26, pp. 13874-13883, 2015.
- [17] M. Jahan, L. Zhaolin, and P. L. Kian. "A Graphene oxide and copper-centered metal organic framework composite as a tri-functional catalyst for HER, OER, and ORR", Advanced Functional Materials, Vol. 23, pp. 5363-5372, 2013.
- [18] M. Y. Ghotbi, B.Feli, M. Azadfalah, & M. Javaheri, "Ultra high performance N-doped carbon catalysts for the ORR derived from the reaction between organic-nitrate anions inside a layered nanoreactor", RSC Advances, Vol. 5, pp. 92577-92584, 2015.
- Pan, "Porous CuO/reduced graphene oxide composites synthesized from metal-organic frameworks as anodes for high-performance sodium-ion batteries", Colloid and Interface Science, Vol. 497, pp. 350-358, 2017.
- [11] Y. Zhao, Z. Song, X. Li, Q. Sun, N. Cheng, S. Lawes, X. Sun, "Metal organic frameworks for energy storage and conversion", Energy Storage Materials, Vol. 2, pp. 35-62, 2016.
- [12] R. Diaz and et.al, "Co₈-MOF-5 as electrode for supercapacitors", Materials letters, Vol. 68, pp. 126-128, 2012.
- [13] D.Y. Lee, and et.al, "Supercapacitive property of metal-organic-frameworks with different pore dimensions and morphology", Microporous and Mesoporous Materials, Vol. 171, pp. 53-57, 2013.
- [14] K. M. Choi, H. M. Jeong, J. H. Park, Y. B. Zhang, J. K. Kang & O. M. Yaghi, "Supercapacitors of nanocrystalline metal-organic frameworks", ACS Nano, Vol. 8, pp. 7451-7457, 2014.
- [15] Q. Wang, Y. Yang, F. Gao, J. Ni, Y. Zhang, Z. Lin "Graphene Oxide Directed

ساخت فیلتر‌های کامپوزیت سرامیکی با محتوای نانوذرات تیتانیوم اکسید و کربن فعال برای تصفیه آب دریا

پدرام ناصحی^۱، مجتبی ساعی مقدم^{۱*}، محمد فانی خشتی^۲

^۱ گروه مهندسی شیمی، دانشکده مهندسی، دانشگاه صنعتی قوچان

^۲ گروه مهندسی شیمی، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه سمنان

* mojtabasaei@qiet.ac.ir

چکیده:

در مقاله‌ی پیش رو کامپوزیت‌های سرامیکی بر پایه آلومینا طبیعی و مواد فعال جاذب برای تصفیه آب دریا تهیه شده است. نتایج نهایی آزمایش‌ها نشان دهنده‌ی کارای قابل قبول فیلترهای تولید شده با مواد فعال در جهت کاهش آلاینده‌های نیتراتی و مواد محلول در آب دریا مطابق استاندارد ۱۰۵۳ است. برای آزمودن فیلترهای کامپوزیت سرامیکی دستگاه فیلتری مازولار ساخته شد و مورداستفاده قرار گرفت. نرخ فیلتراسیون تحت فشار ۳ بار در حدود ۳۰۰ میلی لیتر در ساعت بوده است. روی هم رفته، بهترین نتایج برای فیلتر ساخته شده با ۲۱ و ۲۰ درصد وزنی کربن فعال و تیتانیوم اکسید بدست آمد. به این ترتیب میزان کاهش برای نیترات، نیتریت، کل مواد جامد محلول و سختی کل پس از فیلتراسیون به ترتیب ۹۰، ۷۱، ۹۱ و ۶۴ درصد برای فیلتر شماره ۷ مشاهده شد. فیلترهای ساخته شده ارزان قابلیت ثابت و شو و استفاده‌ی مجدد و دوام بالا را دارا می‌باشند که می‌توانند آب دریا را بصورت موثر به حد قابل آشاییدن برسانند.

اطلاعات مقاله:

درایافت: ۶ اسفند ۱۳۹۷

پذیرش: ۲۰ خرداد ۱۳۹۸

کلید واژه:

فیلتر کامپوزیت سرامیکی، تصفیه آب، تیتانیوم اکسید، کربن فعال، مواد جامد محلول

می‌شود که سال‌ها بعد نشانه‌های آن مشخص می‌شود [۱]. کمبود آب آشامیدنی سالم در جهان زمانی وضعیت خطرناک‌تری پیدا می‌کند که مدنظر داشته باشیم رشد جمعیت جهان در قرن گذشته بیش از ۴ برابر بوده است. این موضوع به معنای مصرف بیشتر آب آشامیدنی و از طرفی تولید آلودگی بیشتر در سطح جهان است. پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد مصرف آب آشامیدنی در جهان تا سال ۲۰۳۰ بیش از ۷ برابر مدت مشابه در قرن گذشته خواهد شد [۲].

۱- مقدمه

تحقیقات پژوهشی جدید نشان می‌دهد که هرساله حدود ۱۰ تا ۲۰ میلیون نفر در دنیا به دلیل عدم دسترسی به آب آشامیدنی سالم و بیماری‌های ناشی از آن جان خود را از دست می‌دهند. این آمار نشان دهنده‌ی بیماری‌های سریع و قابل شناسایی به وجود آمده به وسیله‌ی استفاده از منابع آب آلوده است، در حالی که آلودگی‌های ناشی از منابع آبی حاوی نیترات و نیتریت موجب بیماری‌های همچون سرطان

فیلترهای کامپوزیت سرامیکی یکی از مهم‌ترین و کارآمدترین فیلترهای مورداستفاده در صنایع مختلف از جمله صنایع تصفیه آب آشامیدنی هستند. از ویژگی‌های مهم این فیلترها می‌توان به مقاومت مکانیکی بالا، کارایی بالا در تصفیه آب، ارزان بودن، راحتی استفاده و در دسترس بودن این فیلترهای اشاره کرد[۷].

کامپوزیت‌های پایه سرامیکی^۱ در دنیای امروزی کاربردهای بسیار ویژه‌ای دارند که یکی از کاربردهای مهم آن‌ها استفاده به عنوان فیلتر است. ویژگی‌های این کامپوزیت‌های به عنوان فیلتر مواد خاصی را شامل می‌شود. از میان این موارد می‌توان به استفاده آن‌ها در تصفیه آب با کارایی بالا اشاره کرد. به صورت طبیعی مواد معدنی حاوی الومینا طبیعی و آهن در تصفیه آب به عنوان جاذب و تجزیه‌کننده مواد آلی مؤثر هستند ولی داشتن مشکلاتی از جمله عدم تخلخل دائمی، نفوذپذیری کم، دوام پایین و قابلیت استفاده مجدد کم موجب گشته تا استفاده از این مواد کم باشد. برای برطرف کردن این مشکل‌ها مواردی همچون تولید کامپوزیت‌های ترکیبی و استفاده از مواد پایدارکننده پیشنهاد شده است [۸]. برای برطرف کردن موارد پاکشده و ایجاد کامپوزیت پایه سرامیکی متخلخل و پایدار استفاده از کربن فعال^۲ و مواد متخلخل همچون تیتانیوم اکسید^۳ پیشنهاد می‌شود که باعث تثبیت ساختار متخلخل می‌شود و ویژگی‌های مانند جذب و ضدعفونی در یک کامپوزیت پایه سرامیکی را بهبود می‌بخشد. از طرفی در منابع مختلف بیان شده است که این مواد به دلیل داشتن خاصیت اکسندگی موجب کاهش آلایندگی‌های آلی نیز می‌شوند [۹ و ۱۰].

افزایش جمعیت جهان، آلوده شدن منابع آبی موجود و نبودن روش‌های تصفیه آب آسان و کاربردی موجب آن گشته که آب به یک کالای رقابتی و ویژه در جهان و حتی کشور ما تبدیل شود. از این‌رو دستیابی به روش‌های تصفیه آب جدید، کارآمد و بادوام به یکی از چالش‌های اصلی دنیا امروز تبدیل شده است [۳]. از طرفی استانداردهای کیفیتی آب هرساله سخت‌گیرانه‌تر می‌شوند و موجب آن می‌گردد که تصفیه آب و رساندن آن به کیفیت استاندارد سخت‌تر و دشوارتر گردد. یکی از منابع در دسترس آب دنیا دریاها هستند. استفاده از آب دریا به دلیل وجود آلاینده‌های موجود در آن، میزان بسیار زیاد جامدهای حل شده و شوری بسیار بالای آب دریا موجب آن شده است که استفاده از آب دریا به صورت طبیعی امکان‌پذیر نباشد [۴، ۵].

یکی از روش‌های تصفیه آب دریا و تکنولوژی‌های در دسترس استفاده از فیلترهای کامپوزیت سرامیکی است. فیلترهای کامپوزیت سرامیکی از فناوری‌های پیش‌تاز در صنعت تصفیه آب هستند که برتری‌های قابل توجه‌ای نسبت به دیگر روش‌های موجود برای تصفیه آب مانند ضدعفونی یا تقطیر دارند. دلیل این امر این است که فیلترهای کامپوزیت سرامیکی نیازی به افزودنی شیمیایی یا حرارت برای پاکسازی آب ندارند. این تکنولوژی از سال‌های بسیار دور برای انسان شناخته شده است اما در طول سال‌ها تغییرات و اصلاحات بزرگی در آن به وجود آمده است. از حدود ۱۵۰ سال قبل که ماسکول برای اولین بار فیلترها را به دنیا به صورت امروزی معرفی کرد تا به امروز انقلاب بزرگی در استفاده از این تکنولوژی به وجود آمده است. تغییراتی که موجب پیشرفت‌های بزرگی در دنیای امروز شده است [۶].

^۱ Ceramic Matrix Composite

^۲ Activated carbon

^۳ Titanium oxide

۲- فعالیت های تجربی

۱-۲- فیلتر

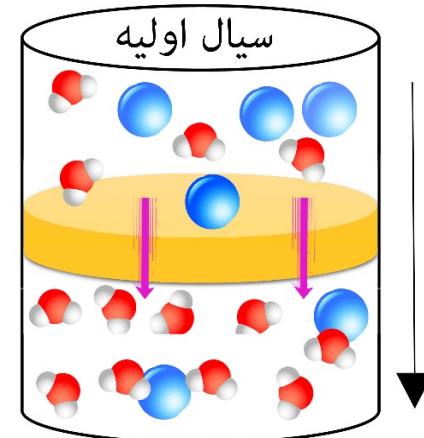
در این مقاله از فیلترهای کامپوزیت سرامیکی ارزان قیمت استفاده شد که با مواد افزودنی مختلف تقویت شد. فیلترهای کامپوزیت سرامیکی در سه ضخامت 10 ، 20 و 40 میلی‌متری تهیه شدند و مورد تست قرار گرفتند. برای ساخت فیلترهای کامپوزیت سرامیکی از روش ارزان قیمت مخلوط کردن مواد با روش دوغایی و پرس با فشار بالا استفاده شده است [۱۱]. فیلترهای تولیدی در ضخامت‌های مختلف تست شد و سپس بهترین کارایی از نظر تراوای و میزان فیلتراسیون انتخاب شد.

بیشترین افت فشار در نمونه با ضخامت 40 میلی‌متر مشاهده شد. به دلیل افت فشار بالای نمونه و تراوای بسیار کم آن فیلتر، استفاده از این فیلتر به صرفه نبوده و فیلترهای 20 میلی‌متری پیشنهاد می‌گردد. در جدول شماره 1 میزان کارایی نمونه فیلترهای ایجاد شده با ترکیبات بهینه و میزان مواد جامد محلول (TDS) بعد از عبور از فیلترها آورده شده است.

جدول ۱- میزان کارایی فیلترهای بهینه در ضخامت‌های مختلف

ضخامت ردیف عبوری	TDS قبل از عبور از فیلتر ppm	TDS بعد از شد جریان عبوری	ضخامت از عبور از فیلتر ppm	میلی‌متر
۵۴۰ میلی‌لیتر در ساعت	۴۳۴۰	۳۶۰۰۰	۱۰	۱
۳۰۰ میلی‌لیتر در ساعت	۷۲۰	۳۶۰۰۰	۲۰	۲
۱۱۵ میلی‌لیتر در ساعت	۵۴۰	۳۶۰۰۰	۴۰	۳

در این مقاله روشی ساده برای تولید کامپوزیت‌های پایه سرامیکی حاوی آلمینا به عنوان ماده پایه و تیتانیوم اکسید و کربن فعال به عنوان مواد تشکیل‌دهنده فعال در جهت جذب و کاهش آلاینده‌ها پیشنهاد شد که بر اساس آزمایش‌های انجام‌گرفته با استفاده از پایلوت ساخته شده نشان داده شد که در عمل نیز بسیار کارآمد است. در شکل شماره 1 شماتیک تصفیه آب به وسیله فیلترهای کامپوزیت سرامیکی نمایش داده شده است.

شکل ۱- شماتیک تصفیه آب به وسیله فیلترهای کامپوزیت سرامیکی و کاهش غلظت مواد محلول بعد از فیلتر

همان‌گونه که در شکل 1 نشان داده شده است کاربرد اصلی فیلتر در مرحله‌ای اولی جدا کردن ذرات معلق موجود در آب است که آن‌ها را بر اساس اندازه مولکولی شان از آب جدا می‌کند. به بیانی دیگر مولکول‌های که از یک اندازه خاص بزرگ‌تر باشند توانایی عبور از فیلتر را ندارند و همین امر باعث می‌شود پس از فیلتر ذرات معلق محلول در آب جداسده و آب خالصی را داشته باشیم.

۴-۲- ساخت فیلترها

به جهت ساخت فیلتر مواد (خمیر آلومینا- کائولن- فلدسپار، تیتانیوم اکسید و کربن فعال) مطابق جدول شماره ۲ و شکل شماره ۳ با یکدیگر مخلوط شدنده که این عمل اختلاط در دستگاه همزن مکانیکی با سرعت ۵۰۰ دور در دقیقه انجام گرفت، سپس زیر فشار پرس تا فشار ۳۰ مگا پاسکال فشرده شدن و درنهایت در کوره به مدت ۲۰ ساعت تحت حرارت قرار گرفتند، تغییرات حرارت دهی براساس زمان در شکل ۲ نمایش داده شده است. همچنین در شکل شماره ۴ نمونه‌ای از فیلترهای ساخته شده به نشان داده است.

۵-۲- پایلوت آزمایشگاهی فیلترهای

کامپوزیت پایه سرامیکی

برای تست فیلترهای کامپوزیت سرامیکی یک ستاپ آزمایشگاهی مازولار مورداستفاده قرار گرفت. که شماتیک آن در شکل شماره ۵ نمایش داده شده است. قبل و بعد از محل قرارگیری فیلتر، ۲ عدد فشارسنج قرار داده شده است (شماره ۸ و ۱۰) تا میزان اختلاف فشار به دست آید. به جهت کنترل فشار وارد بر فیلتر شیر بازیابی برای خروجی پمپ در نظر گرفته شده است. تمامی شیرهای استفاده شده از مدل کنترل دستی هستند. مخزن (شماره ۱۷) حاوی آب دریا است که بهوسیله‌ی پمپ (شماره ۴) به طرف فیلتر (شماره ۹) هدایت می‌شود و پس از عبور از آن در مخزن (شماره ۱۹) جمع‌آوری می‌شود. برای کنترل میزان آب ارسالی به طرف فیلتر و همچنین فشار آب از دو شیر (شماره ۱) برای باز کردن خروجی مخزن و یک شیر (شماره ۷) جهت برگشت به داخل مخزن استفاده شده است. جهت جلوگیری از برگشت آب از خط اصلی به مخزن از یک شیر

همان‌گونه که در جدول شماره ۱ مشخص شده است میزان عبور آب از فیلترها در ضخامت ۴۰ میلی‌متر بسیار کم است و از طرفی میزان TDS آب با ضخامت ۲۰ میلی‌متر تفاوت زیادی ندارد به همین دلیل استفاده از فیلترهای ۲۰ میلی‌متری ارجحیت دارد.

۲-۲- افزودنی‌ها

در وهله اول برای تولید کربن فعال از گردوهای ایرانی با نام علمی Juglans regia استفاده شد و پس از جداسازی پوست به خوبی شست و شو شد. سپس در دمای ۷۵ °C آون خشک شد. پس از خشک شدن به مدت ۶ ساعت در هم زن به خوبی پودر شده و در درون آون تحت اتمسفر نیتروژن در دمای ۹۵۰ °C به مدت ۸ ساعت حرارت داده شد تا زغال چوب تشکیل شود. زغال چوب تهیه شده به مدت ۲۴ ساعت در محلول ۲ میلی‌گرم کلرید کلسیم برای فعال شدن قرار داده شد. سپس به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد خشک شدن و برای منبع تیتانیا، از تیتانیوم اکسید با نام تجاری Degussa P25 از شرکت (ایونیک^۱) استفاده گردید.

۳-۲- تهیه خمیر آلومینا، کائولن،

فلدسپار

نمونه صنعتی پیش ماده‌ی فلدسپار و پیش ماده آلومینا که یکی از مهم‌ترین اکسیدهای سرامیکی است و نمونه صنعتی پیش ماده کائولن از کارخانه کائولن خراسان تهیه شدند. خمیری متشکل از این سه ماده با درصدهای مشخص شده در جدول شماره ۲ تهیه شد.

^۱ Evonik

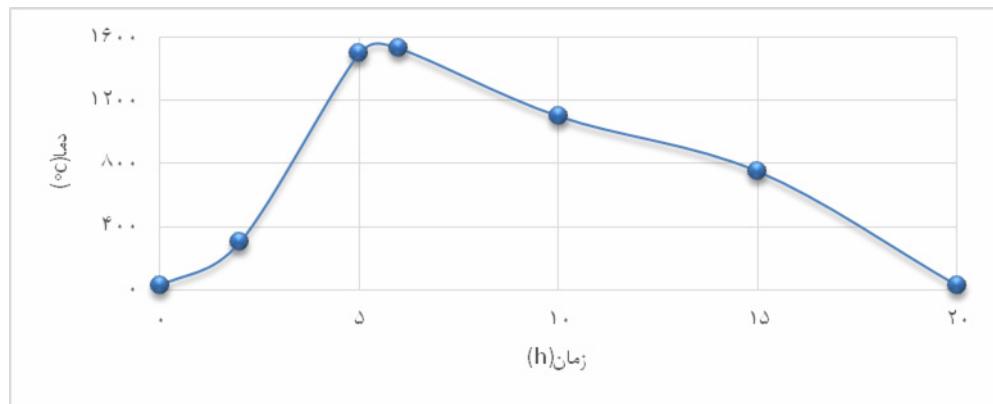
می شود که آب مورد استفاده جهت شستشو در مخزن (شماره ۱۸) نگهداری می شود. پمپ های مورد استفاده با قدرت ۲ اسب بخار هستند تا بتوانند فشار مورد نیاز برای عبور آب از فیلتر را تأمین کنند.

یک طرفه (شماره ۵) استفاده شده است. فشار قبل و بعد از پمپ به وسیله‌ی دو فشارسنج اندازه‌گیری می شود (شماره ۲ و ۳). همچنین فشار قبل و بعد از پمپ شستشو نیز به وسیله‌ی دو فشارسنج بررسی می شود (شماره ۱۳ و ۱۴).

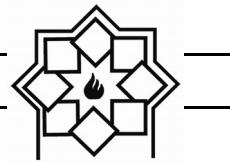
جهت شستشوی فیلتر از یک پمپ (شماره ۱۵) استفاده

جدول ۲- مواد تشکیل دهنده فیلترهای ساخته شده

شماره نمونه	آلومینا	درصد وزنی	کائولن	درصد وزنی	فلدسپار	درصد وزنی	تیتانیوم اکسید	درصد وزنی	فعال	درصد وزنی کربن
۱	۸۴	۱۲	۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲	۸۰	۱۰	۴	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۴
۳	۷۷	۱۰	۴	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۷
۴	۷۴	۱۰	۴	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۱۰
۵	۷۱	۸	۴	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۱۵
۶	۶۸	۸	۸	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۱۸
۷	۶۵	۸	۸	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۲۱
۸	۶۱	۸	۸	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۲۵
۹	۵۷	۸	۸	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۲۹

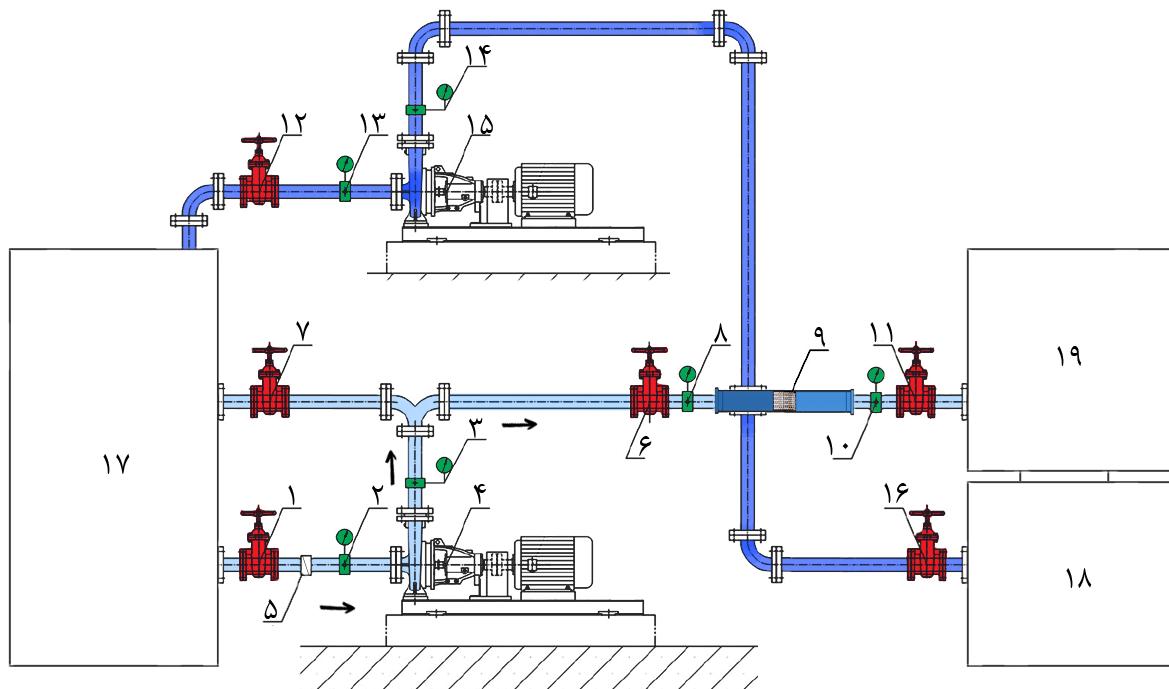
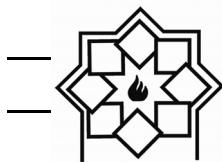
شکل ۲- نحوه حرارت دهی نمونه ها در کوره

شکل ۳- شماتیک مراحل ساخت فیلترهای کامپوزیت پایه سرامیکی

شکل ۴- نمونه‌هایی از فیلترهای ساخته شده

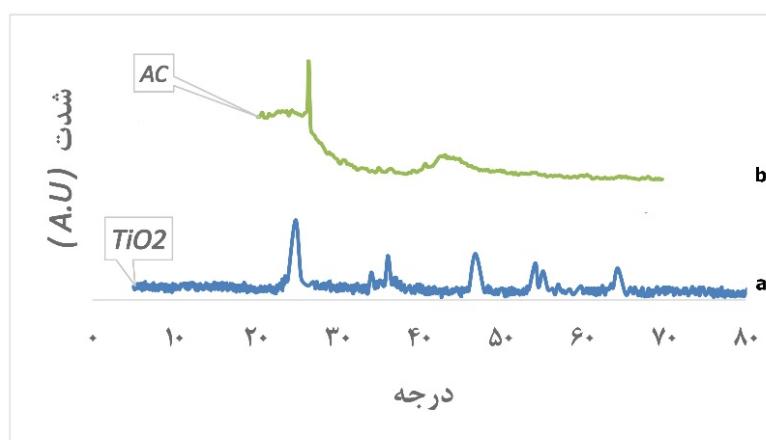
شکل ۵- شماتیک ستاپ آزمایشگاهی سیستم تست فیلتر

۷-۲- پراش سنجی اشعه ایکس (XRD)

به منظور بررسی ساختار نمونه‌های آماده شده و کربن فعال، پراش سنجی اشعه ایکس (XRD) انجام شد که نتایج آن در شکل ۶ نشان داده شده است.

۶-۲- ارزیابی نمونه‌های سنتز شده

در این قسمت در اولین قدم آزمایش‌های شناسایی و کنترل سطح مواد سنتز شده قرار گرفته است به منظور شناسایی مواد.

شکل ۶- الگوی XRD برای افزودنی‌های تیتانیا (a) و کربن فعال (b)

برای انجام آزمایش‌ها نمونه آب موردنظر از آب دریای خلیج فارس در ساحل بندر بوشهر جمع‌آوری شد و مورداستفاده قرار گرفت. میزان TDS آب دریا قبل از انجام آزمایش بهوسیله‌ی دستگاه سختی سنج مدل KO JINE سنجیده شد. آب دریا قبل از انجام آزمایش ۳۶۰۰ ppm اندازه‌گیری شد. برای سنجش سختی کل آب از روش تیتراسیون بهوسیله‌ی محلول EDTA (دی‌سدیک اتیلن دی‌آمین تترا استیک اسید) استفاده شد.

برای مشخص شدن میزان نیترات و نیتریت موجود در آب از دستگاه طیفسنج مرئی فرابنفش (UV-Visible) ساخت شرکت UNICO مدل UV/VIS 4800 استفاده شد.

ارزیابی عملکرد فیلترهای کامپوزیت پایه سرامیکی بعد از تصفیه آب انجام گرفت. نتایج به‌دست‌آمده با استانداردهای ایران به شماره استاندارد ۱۰۵۳ مقایسه شد و داده‌ها نشان می‌دهد فیلترهای کامپوزیت سرامیکی برای تصفیه آب بسیار خوب و بهینه عمل می‌کنند. داده‌های میزان تأثیر فیلترهای کامپوزیت سرامیکی بر روی پارامترهای کیفیت آب در جدول شماره ۴ نشان داده شده است. همچنین داده‌های نمایش داده شده در نمودارهای شکل شماره ۷ به‌خوبی نشان‌دهنده‌ی کارایی فیلترهای کامپوزیت سرامیکی برای تصفیه آب در بخش‌های مختلف هستند. هرچند جداسازی در فیلترها به‌صورت فیزیکی انجام می‌شود اما جداسازی نیتریت و نیترات بیشتر به دست سایت‌های فعال است که به‌واسطه‌ی مواد فعال اضافه شده به فیلترهای کامپوزیت سرامیکی شکل‌گرفته است [۱۰۵]. کاهش سختی کل آب نیز بیشتر به همان دلیل وجود سایت‌های فعال و تبادل یونی کربن فعال شکل‌گرفته است. همچنین

در شکل ۶ آنالیز XRD- Philips PW 1840 ساخت شرکت فیلیپس هلند انجام شده است. بازتابش از Cu در شرایط 40 KV و 30 mA صورت گرفته است. تصاویر XRD از حالت مانیتوری (θ) تا 10° درجه و با سرعت زاویه‌ای $0.2^\circ/\text{Sec}$ ثبت شده‌اند. در شکل a TiO_2 که مربوط به ماده تیتانیا است، نشان می‌دهد که فاز کربیستالی غالب آن آناتاز است و پیک‌های مشخصه آن در زوایای دقیق خود وجود دارند. شکل b مربوط به کربن فعال است که پیک‌های مشخصه در 20° و 43° درجه نشان‌دهنده‌ی تشکیل شدن کربن فعال است.

۲-۸- مساحت سطح (BET)

برای مشخص شدن مساحت سطح از دستگاه تخلخل سنج Surface Area & Porosity Analyzer(BET) شرکت TriStar II PLUS Microneritics مدل استفاده شده است. نتایج حاصل از مساحت سطح برای افزودنی‌ها نشان می‌دهد که مساحت سطح ویژه BET در دو ماده‌ی تولیدشده بالا هست و توانایی جذب بالایی را دارا هستند. مساحت سطح دو ماده در جدول شماره ۳ نمایش داده شده است.

جدول ۳- مساحت سطح ویژه مواد افزودنی

نمونه	مساحت سطح	BET(m^2/g)
تیتانیوم اکسید	۵۴	
کربن فعال	۲۰۲	

۳- نتایج آزمون فیلتر

در این قسمت نتایج آزمون‌های فیلتری قرار داده شده است.

اولیه شامل کربن فعال و تیتانیوم اکسید است که تغییر در درصد این مواد می‌تواند موجب به وجود آمدن خواص جدیدی در فیلتر ساخته شده شود. کربن فعال به دلیل داشتن سطح ویژه‌ی بالای خود می‌تواند پارامترهای مهمی در فیلتر ایجاد کند. این تغییرات و توانایی‌های جدید فیلتر ناشی از اضافه کردن کربن فعال در نمونه به دلیل سطح ویژه بالای کربن فعال و توانای جذب فیزیکی و شیمیایی این ماده ایجاد می‌شود. از طرفی وجود تیتانیوم اکسید موجب کاهش آلاینده‌های آب در کنار کربن فعال می‌شود به همین دلیل درصد وزنی این مواد تغییر بالای را از خود نشان می‌دهد در سطح نمونه‌های سنتز شده و برای جبران از درصد وزنی آلومینا که نقش پرکننده را دارد کم می‌شود[۱۲].

جدول ۴- میزان تصفیه پس از یک بار عبور از فیلتر با ضخامت ۲۰ میلی‌متری.

شماره نمونه‌ها	اولیه	نیترات	نیتریت	مواد جامد حل شده	سختی کل
فیلتر شماره ۱	۳۵/۷	۱/۹	۲/۸ ppm	۳۶۰۰ ppm	۵۴۲۰ ppm
فیلتر شماره ۲	۲۵/۴	۱/۵		۲۵۶۰	۴۱۰۰
فیلتر شماره ۳	۱۲	۰/۹۲		۱۸۲۰	۳۰۱۰
فیلتر شماره ۴	۷/۹	۰/۸۱		۱۵۰۰	۲۹۶۰
فیلتر شماره ۵	۶/۸	۰/۷۸		۹۶۰	۳۸۰۰
فیلتر شماره ۶	۵/۹	۰/۷		۹۱۰	۴۱۰۰
فیلتر شماره ۷	۵/۵	۰/۶۲		۷۲۰	۱۷۳۰
فیلتر شماره ۸	۵/۲	۰/۶۸		۸۰۰	۱۹۲۰
فیلتر شماره ۹	۵/۱	۰/۷		۸۳۰	۲۲۰۰
میزان استاندارد	۴۵	۰/۵		۵۰۰	۳۰۰

جذب سطحی انجام شده در سطح TiO_2 و کربن فعال نیز در این کاهش غلطت دخیل بوده است. در منابع مختلف بیان شده است که نانو مواد TiO_2 توانایی حذف مواد آلاینده‌ی موجود در آب را نیز دارا می‌باشند که می‌تواند کیفیت کلی آب را بالا ببرد [۱۰ و ۱۵].

میزان راندمان فیلترها تا ۱۵ لیتر آزمایش شد. بعد از فیلتر کردن ۱۵ لیتر آب کارایی فیلترها کمتر از ۵ درصد کاهش پیدا کرده بود که نشان دهنده کارایی بالای این فیلترها است. فیلترها در بازه‌های ۳ لیتری به وسیله‌ی سیستم شستشو که برای آن‌ها طراحی شده بود بدون نیاز به باز کردن اتصالات مائزول فیلتر در ستاپ مورد بازیابی قرار گرفتند.

در تحقیق پیش رو بیشترین تأثیر پارامتری موجود در مواد

و در ادامه افزایش محتوای کربن فعال، میزان کل مواد جامد محلول در آب در نمونه‌های ۶ و ۸ بعد از تصفیه افزایش می-یابد، تخلخل بالاتر این فیلترها منجر به عبور بیشتر مواد محلول شده است. در عمل پیشنهاد می‌گردد که فرآیند تصفیه ۲ مرحله‌ای باشد تا پارامترهای استاندارد حاصل گردد. سختی و جامد حل شده در آب دریا بسیار بالا است و این باعث شده است یک مرحله تصفیه، استانداردهای لازم را ایجاد نکند به همین دلیل استفاده از دو مرحله فیلتر پیشنهاد می‌شود اما راندمان بالای فیلترها نشان‌دهنده‌ی کارایی مشتب آن‌ها است. این ستاپ توانایی تصفیه آب‌های رودخانه و مابقی آب‌های پسماندهای خانگی را نیز به خوبی دارد؛ راندمان این تصفیه در موارد خانگی بسیار بالاتر خواهد بود به این دلیل که میزان آلایندگی، TDS، سختی کل در آب دریا در بیشترین مقدار خود است. به همین دلیل می‌توان از این سیستم در پیش تصفیه آب‌های تأمین‌شده از منابع دیگر نیز استفاده کرد.

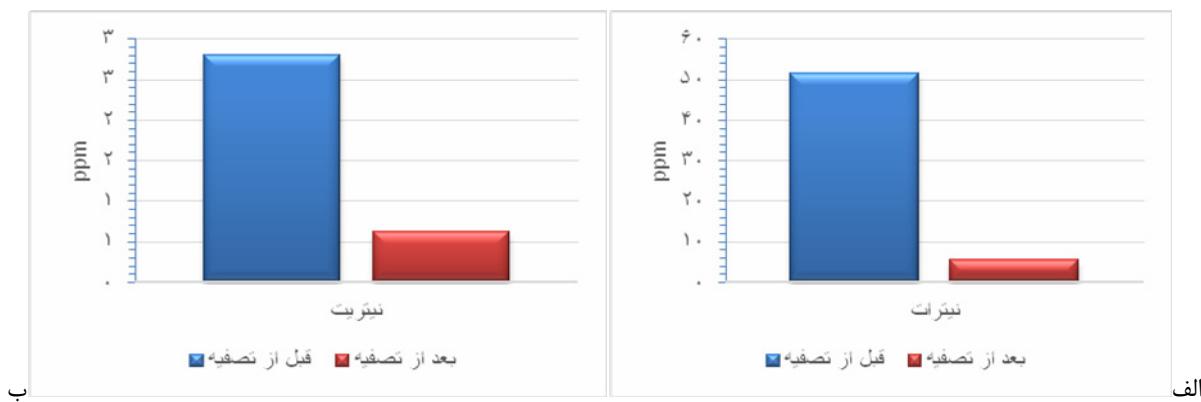
غلظت مواد حل شده، قبل و بعد از عبور فیلتر برای فیلتر شماره‌ی ۷ نیز به صورت شماتیک در شکل ۸ شبیه‌سازی شده است که قبل از فیلتر غلظت این مواد بسیار بالا بوده است که پس از عبور از فیلتر به (زیر این غلظت) کاهش پیداکرده است. برای رسیدن به میزان تصفیه مناسب، آزمایش‌ها با انجام ۲ مرحله تصفیه با فیلتر ۲۰ میلی‌متری تکرار شد. نتایج حاصل با فیلتر نمونه شماره ۷ در جدول شماره ۵ آورده شده است. همان‌گونه که در جدول زیر مشخص است با تکرار دو مرحله‌ای فیلتر کردن اکثر پارامترهای آب به استاندارد رسیده و تا حدودی از میزان استاندارد نیز بهتر شده است. هرچند کارایی فیلترها حتی در

با توجه دقیق به مقادیر مختلف و پارامترهای مختلفی بررسی شده در جدول شماره ۴ که شامل پارامترهای کیفی آب می‌باشد و بررسی پارامترهای ساختاری این فیلترها در زمان سنتز که در جدول شماره ۳ بیان شده است می‌توان نتیجه گرفت که تنها فاکتور تأثیرگذار در میزان کارایی فیلترها درصد کربن فعال است که در زمان سنتز فیلترهای مختلف تعییر چشم‌گیری را داشته است. وجود کربن فعال در فیلترها موجب جذب سطحی آلاینده‌ها می‌شود. این مهم با بارگذاری میزان بالاتر کربن فعال در فیلترها افزایش می‌یابد، اما همان‌گونه که مشاهده می‌شود با بارگذاری بیش از ۲۰ درصد به دلیل کلوخه شدن کربن فعال در سطح فیلتر راندمان کار کاهش شدید پیدا می‌کند. این مهم به دلیل جمع شدن و تجمع بالای کربن فعال در سطح فیلتر است که موجب کلوخه شدن کربن فعال و درنتیجه کاهش سطح ویژه‌ی آن ماده در فیلتر می‌شود. که موجب کاهش راندمان می‌گردد. از طرفی وجود تیتانیوم اکسید در فیلتر به دلیل تعامل‌های الکترواستاتیک آن در فیلتر موجب افزایش راندمان جذب و از طرفی حذف آلاینده‌ها می‌شود. این مهم می‌تواند تأثیر و کارایی تیتانیوم اکسید را به خوبی مشخص کند. از طرفی در تحقیقات متعددی مشخص شده است که وجود بیش از ۲ درصد وزنی تیتانیوم اکسید به دلیل کلوخه شدن آن نمونه تأثیری را ایجاد نمی‌کند به همین دلیل بیش از ۲ درصد وزنی مورد آزمایش قرار نگرفت [۱۳]. همان‌گونه که در جدول بالا مشخص است میزان راندمان کاری تصفیه بسیار مفید بوده است به عنوان مثال میزان کل مواد محلول در آب از ppm ۳۶۰۰ به حدود ۷۲۰ ppm کاهش یافته است. این در حالی است که تصفیه یک‌بار انجام گرفته است

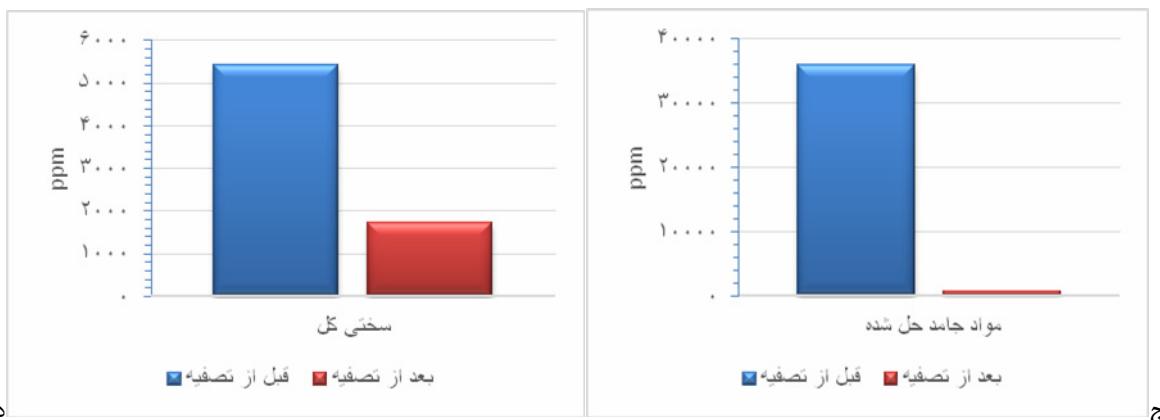
مرحله تصفیه آب دریا توسط این فیلترهای کامپوزیت سرامیکی پیشنهاد می‌شود.

یک مرحله نیز بسیار چشمگیر می‌باشد. اما برای رسیدن به میزان استاندارد در پارامترهای کیفیت آب استفاده از دو

ب

الف

د

ج

شکل ۷- (الف): میزان تغییرات نیترات با استفاده از فیلتر نمونه شماره ۷ با قطر ۲۰ میلی‌متر

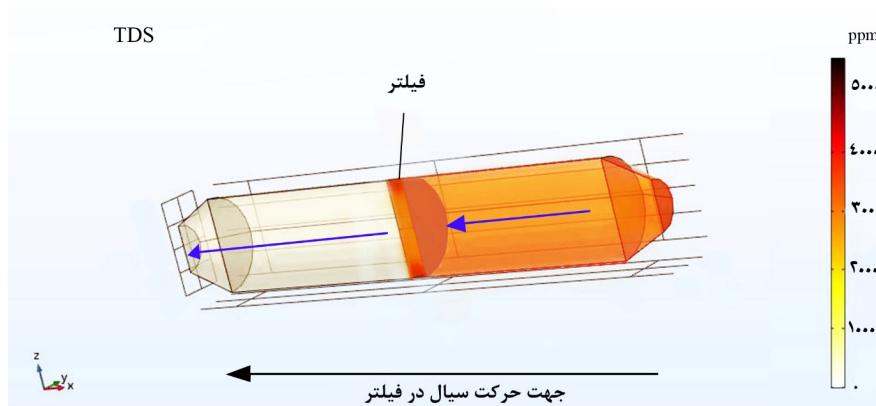
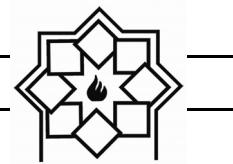
(ب): میزان تغییرات نیتریت با استفاده از فیلتر نمونه شماره ۷ با قطر ۲۰ میلی‌متر

(ج): میزان تغییرات مواد جامد حل شده با استفاده از فیلتر نمونه شماره ۷ با قطر ۲۰ میلی‌متر

(د): میزان تغییرات سختی کل با استفاده از فیلتر نمونه شماره ۷ با قطر ۲۰ میلی‌متر

جدول ۵- میزان تصفیه پس از دو بار عبور از فیلتر ۲۰ میلی‌متری.

شماره نمونه‌ها	نیترات (ppm)	مواد جامد حل شده (ppm)	سختی کل (ppm)	نیتریت (ppm)
میزان در نمونه اولیه	51/7	2/8	36000	5420
فیلتر شماره ۷	۳/۲	۰/۳	۴۱۰	۳۸۵
میزان استاندارد	۴۵	۰/۵	۵۰۰	۳۰۰

شکل ۸- شماتیک عبور و کاهش غلظت مواد حل شده در آب از فیلتر شبیه‌سازی شده

- footprint perspective in Southern Apulia Region (Italy). *Science of the Total Environment*. 2018 Dec 15;645:1425-31.
- [2] du Plessis A. Current and future water scarcity and stress. *InWater as an Inescapable Risk* 2019 (pp. 13-25). Springer, Cham.
- [3] Tortora F, Innocenzi V, di Celso GM, Vegliò F, Capocelli M, Piemonte V, Prisciandaro M. Application of micellar-enhanced ultrafiltration in the pre-treatment of seawater for boron removal. *Desalination*. 2018 Feb 15;428:21-8.
- [4] Zhang Y, Wei S, Yong M, Liu W, Liu S. $\text{Y}_{x}\text{Si}_{1-x}\text{O}_2\text{-SO}_3\text{H}$ self-assembled membrane formed on phosphorylated $\text{Y}_{x}\text{Si}_{1-x}\text{O}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ for oily seawater partial desalination and deep cleaning. *Journal of membrane science*. 2018 Jun

۴- نتیجه‌گیری

پس از بررسی‌های انجام شده بهترین قطر فیلترهای کامپوزیت سرامیکی از میان فیلترهای ساخته شده، ضخامت ۲۰ میلی‌متر مشخص شد. این مهم به دلیل میزان عبور قابل قبول و کیفیت فیلتراسیون بهینه‌ی فیلرها در این ضخامت است. بهترین میزان ترکیب برای ساخت فیلترهای کامپوزیت سرامیکی برای آلومینا، کائولن، فلدسپار، تیتانیوم اکسید و کربن فعال به ترتیب ۶۵، ۲۱، ۲، ۴ و ۸ درصد وزنی براساس نتایج فیلتراسیون مشخص شد. حداکثر میزان تصفیه برای پارامترهای نیترات و نیتریت در نمونه فیلتر شماره ۷ به ترتیب ۹۰ و ۷۸ درصد مشخص شد، همچنین ۶۸ و ۹۸ درصد کاهش به ترتیب در میزان مواد جامد محلول در آب و سختی کل برای فیلتر مذکور بدست آمد.

مراجع

- [1] Serio F, Miglietta PP, Lamastra L, Ficocelli S, Intini F, De Leo F, De Donno A. Groundwater nitrate contamination and agricultural land use: A grey water

- multifunctional clay-based ceramic filter matrix for treatment of drinking water. Environmental technology. 2019 Jun 7;40(13):1633-43.
- [10] Demiral H, Gündüzoglu G. Removal of nitrate from aqueous solutions by activated carbon prepared from sugar beet bagasse. Bioresource technology. 2010 Mar 1;101(6):1675-80.
- [11] فانی خشته محمد، ساعی مقدم مجتبی، یونسی علی. ساخت غشاهاي سراميكي ارزان قيمت جهت کاهش ذرات جامد محلول در آب. علم و مهندسي سراميک. ۱۳۹۷؛ ۵۳-۶۱: (۳) ۷
- [12] Nguyen TV, Jeong S, Pham TT, Kandasamy J, Vigneswaran S. Effect of granular activated carbon filter on the subsequent flocculation in seawater treatment. Desalination. 2014 Dec 1;354:9-16.
- [13] Shaban YA, El Sayed MA, El Maradny AA, Al Farawati RK, Al Zobidi MI. Photocatalytic degradation of phenol in natural seawater using visible light active carbon modified (CM)-n-TiO₂ nanoparticles under UV light and natural sunlight illuminations. Chemosphere. 2013 Apr 1;91(3):307-13.
- 15;556:384-92.
- [5] Hilal N, Al-Zoubi H, Darwish NA, Mohamma AW, Arabi MA. A comprehensive review of nanofiltration membranes: Treatment, pretreatment, modelling, and atomic force microscopy. Desalination. 2004 Nov 5;170(3):281-308.
- [6] Seeger H. The history of German waste water treatment. European Water Management. 1999;2:51-6.
- [7] Zsirai T, Al-Jaml AK, Qiblawey H, Al-Marri M, Ahmed A, Bach S, Watson S, Judd S. Ceramic membrane filtration of produced water: Impact of membrane module. Separation and Purification Technology. 2016 Jun 13;165:214-21.
- [8] Hubadillah SK, Othman MH, Ismail AF, Rahman MA, Jaafar J, Iwamoto Y, Honda S, Dzahir MI, Yusop MZ. Fabrication of low cost, green silica based ceramic hollow fibre membrane prepared from waste rice husk for water filtration application. Ceramics International. 2018 Jun 15;44(9):10498-509.
- [9] Shivaraju HP, Egumbo H, Madhusudan P, Anil Kumar KM, Midhun G. Preparation of affordable and

افزایش تشكیل زیرکونیای تراگونال در سینتر واکنشی آلومینا و زیرکن

هدوتسا مجیدیان^{*}، لیلا نیکزاد

استادیار، هیأت علمی پژوهشگاه مواد و انرژی

* *h-majidian@merc.ac.ir*

چکیده:

در این پژوهش تلاش شد تا عوامل موثر بر تشكیل و افزایش فاز زیرکونیایی تراگونال در سینتر واکنشی میان آلومینا و زیرکن بررسی شود. از این رو محلول پودرهای آلومینا و زیرکن با نسبت ۱۵ به ۱۵ درصد وزنی محلول و در شرایط مختلف سینتر شد. دمای سینتر (۰-۱۵۰۰-۱۶۵۰) درجه سانتی گراد، نوع کوره (معمولی و مایکروویو) و زمان آسیاب کردن مواد اولیه (۰/۲۵، ۱ و ۳ ساعت) در این پژوهش بررسی شد. فاز زیرکونیایی تراگونال با استفاده از روش آنالیز شبه کمی از روی الگوی پراش پرتو ایکس کامپوزیت‌ها اندازه گیری و در نمونه‌ها مقایسه شد. همچنین تخلخل، ریز ساختار و استحکام کامپوزیت‌های تهیه شده با یکدیگر مقایسه شد. نتایج نشان داد که افزایش زمان آسیاب مواد اولیه و یا استفاده از مایکروویو موجب افزایش تشكیل زیرکونیایی تراگونال می‌شود ولی افزایش دمای سینتر تأثیری بر تشكیل این فاز ندارد.

اطلاعات مقاله:

دریافت: ۱۳۹۷ بهمن ۱۳

پذیرش: ۱۳۹۸ تیر ۳۰

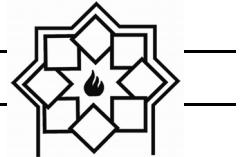
کلید واژه:

زیرکونیایی تراگونال، سینتر واکنشی، آلومینا-زیرکن، مایکروویو

۱- مقدمه

بسیاری از سرامیک‌های زیرکونیایی، از فرایند سینتر واکنشی میان آلومینا و زیرکن تهیه می‌شوند. عوامل مختلفی بر تثبیت فاز زیرکونیایی تراگونال در این فرایند دخیل هستند. به عنوان مثال، اگر اندازه ذرات زیرکن بزرگ باشد یا کسر حجمی زیرکونیا زیاد باشد به طوری که ذرات آن به یکدیگر بچسبند و دانه‌های درشتی را تشکیل دهند، مقدار زیرکونیایی تراگونال در محصول کم می‌شود [۲]. همچنین کامپوزیتی که چگالی بیشتری داشته باشد، احتمال باقیماندن زیرکونیا به فرم تراگونال در آن بیشتر است [۳]. زیرا هرچه چگالی ساختار بیشتر

یکی از مباحث مهم در سرامیک‌های دارای زیرکنیا، بحث پایدارسازی زیرکنیایی تراگونال است. در هنگام سرد کردن در حوالی دمای ۱۱۰۰°C، اگر بلورهای زیرکنیایی تراگونال در زمینه محبوس باشند، به زیرکنیای منوکلینیک استحاله نکرده و تحت تنفس، در ساختار تراگونال باقی خواهد ماند. هنگامی که ترکی به این ذرات برخورد کند، تنفس آزاد شده و انرژی ترک را جذب می‌کند. این امر موجب بهبود ویژگی‌های آلومینا به ویژه افزایش چرمگی کامپوزیت طی سازوکار استحاله فازی خواهد شد [۱].

ساعت مخلوط شدند. مخلوط پودرها پس از آسیاب با استفاده از همزن مغناطیسی و حرارتی خشک و سپس با استفاده از دو الک گرانول شد. نمونه‌ها با فشار ۲۵۰ مگاپاسکال پرس شدند. سینتر نمونه‌ها در دماهای ۱۵۰۰ الی ۱۶۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ ساعت در کوره سنتی معمولی و به مدت ۱ دقیقه در کوره مایکروویو با بسامد ۲/۴۵ گیگاهرتز و نرخ گرمایش ۶۰ درجه سانتی‌گراد بر دقیقه، همراه با کمک جاذب کاربیدسیلیسیم و گرافیت انجام شد. جدول ۱ شناسه کامپوزیت‌های آلومینا-مولایت-زیرکنیای تهیه شده با روش‌های گوناگون را نشان می‌دهد. به طور احتمالی، آسیاب کردن مواد اولیه موجب کاهش اندازه ذرات و احتمال بیشتر تشکیل زیرکنیای تتراتagonal خواهد شد که نوع و دمای سینتر نیز بر این مورد نقش دارد؛ یکی از مهم‌ترین سوالات در رابطه با سینتر توسط مایکروویو این است که آیا با این روش می‌توان به چگالی بالایی دست یافت یا خیر؛ و در صورت رسیدن به چگالی مطلوب، دیگر خواص محصول در مقایسه با کوره معمولی چگونه خواهد بود [۶]؟ از این رو، تخلخل ظاهری و استحکام کامپوزیت‌ها نیز اندازه‌گیری شد.

چگالی با روش ارشمیدس، شناسایی فازها با دستگاه پراش پرتو ایکس (زمینس D500)، مقدار فازها بر اساس آنالیز شبکه کمی و ریزساختار کامپوزیت‌ها با میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM مدل TESCAN) بررسی شد. استحکام خمی سه نقطه‌ای نمونه‌ها با سرعت اعمال نیروی ۱mm/min اندازه‌گیری شد.

باشد، دانه‌های زیرکنیای تتراتagonal بیشتر در میان آنها محبوس شده و فشار بیشتری بر آنها وجود دارد؛ بنابراین امکان استحاله آنها به زیرکنیای منوکلینیک کمتر می‌شود [۴]. از سویی هرچه دمای سینتر کامپوزیت کمتر باشد احتمال حضور زیرکنیای تتراتagonal نیز در آن بیشتر می‌شود [۵].

در این پژوهش تلاش شد تا تشکیل فاز زیرکنیای تتراتagonal در سینتر واکنشی میان آلومینا و زیرکن بررسی شود تا عوامل موثر بر افزایش مقدار این فاز بدون استفاده از افزودنی‌ها شناخته گردد. سه عامل مهم مانند دمای سینتر، نوع حرارتدهی یا کوره و اندازه ذرات یا آسیاب کردن مواد اولیه بررسی شد. از آنجا که حضور زیرکنیای تتراتagonال در افزایش چقرومگی کامپوزیت‌های آلومینا-مولایت-زیرکنیا نقش مهمی دارد، مقدار این فاز اندازه‌گیری و همچنین چگالش و استحکام کامپوزیت‌ها بررسی شد.

۲- فعالیت‌های تجربی

از پودر آلومینا با شناسه MR70 از شرکت مارتینز ورک آلمان و زیرکن با شناسه Zircosil5 از شرکت جانسون ماتی ایتالیا با اندازه ذرات به ترتیب ۰/۶ و ۱/۵ میکرومتر استفاده شد. برای همگن سازی مواد اولیه از افزودنی دولایپیکس شرکت چیمر اند شوارتز آلمان با شناسه Dolapix CE-64 استفاده شد. آلومینا و زیرکن با نسبت وزنی ۸۵/۱۵ و وزنی دولایپیکس در ماده خشک به صورت دستی مخلوط شدند. سپس مخلوط پودرها با یکدیگر در آسیاب ماهواره‌ای توسط گلوله‌های آلومینایی با دور ۲۵۰ به مدت زمان‌های ۲۰ دقیقه، ۱ و ۳

جدول ۱- شناسه کامپوزیت‌های آلمینا-مولایت-زیرکونیای تهیه شده با روش‌های گوناگون

شناسه	زمان آسیاب	نوع حرارت‌دهی	دماهی سینتر (°C)	زمان سینتر	عامل مورد بررسی
۱	۲۰ دقیقه		۱۶۵۰		نمونه اولیه
۲	کوره معمولی	۳ ساعت	۱۵۵۰		تأثیر دماهی سینتر کوره معمولی
			۱۶۰۰		
			۱۶۵۰		
۴	مايكرووويو	۳ ساعت	۱۵۰۰		تأثیر نوع حرارت‌دهی
			۱۵۵۰		
			۱۶۰۰		
			۱۵۵۰		
			۱۵۵۰		
۵	۲۰ دقیقه	۱ ساعت	۱۵۰۰		تأثیر زمان آسیاب کردن و مايكرووويو
			۱۵۵۰		
			۱۵۵۰		
۶	۱ ساعت	۳ ساعت	۱۵۵۰		
			۱۵۵۰		
			۱۵۵۰		
۷	۱۰	۳ ساعت	۱۵۵۰		
			۱۵۵۰		
			۱۵۵۰		

تجزیه زیرکن به صورت همزمان انجام می‌شود؛ در نتیجه سینترپذیری مخلوط پودرهای آلمینا و زیرکن به سختی امکان پذیر است [۷]. کامپوزیت ۱، نمونه اولیه‌ای است که مقدار زیرکونیای تتراترونال کم (۰.۶٪) و استحکام مناسبی دارد. در کامپوزیت ۲ که زمان آسیاب کردن مواد اولیه افزایش داده شده، بهبود خوبی در خواص مشاهده می‌شود. مقدار زیرکونیای تتراترونال دو برابر شده و استحکام بسیار افزایش یافته است. در ترکیب فازهای شناسایی شده در کامپوزیت ۲ (دماهی ۱۵۵۰ درجه، کوره معمولی)، تنها فازهای آلمینا، مولایت و زیرکونیا وجود داشت و زیرکن دیده نشد. افزایش دماهی سینتر در کوره معمولی موجب بهبود سینتر و استحکام مکانیکی شد ولی بر مقدار زیرکونیای تتراترونال تأثیری نداشته است.

۳- نتایج و بحث

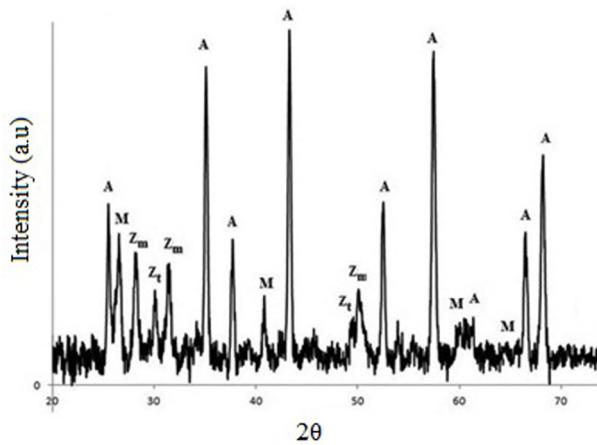
در این پژوهش، تأثیر زمان آسیاب کردن مواد اولیه، تأثیر دماهی سینتر و تأثیر نحوه سینتر (حرارت‌دهی با مايكرووويو) بررسی شده است. در جدول ۲ درصد زیرکونیای تتراترونال، تخلخل ظاهری و استحکام خمی کامپوزیت‌های آلمینا-مولایت-زیرکنیای تهیه شده آورده شده است. شکل ۱ نیز الگوی پراش پرتو ایکس یکی از کامپوزیت‌های تهیه شده (نمونه شماره ۴) را به عنوان مثال نشان می‌دهد. الگوی XRD کامپوزیت‌های کاملاً شبیه هم بوده و تنها شدت پیک‌ها متفاوت بود. تصاویر میکروسکوپ الکترونی رویشی (SEM) از ریزساختار چند نمونه از کامپوزیت‌های تهیه شده نیز در شکل ۲ آورده شده است.

گزارش شده که تهیه کامپوزیت‌های چگال مولایت-زیرکونیا با مشکلاتی همراه است، زیرا سینتر شدن و

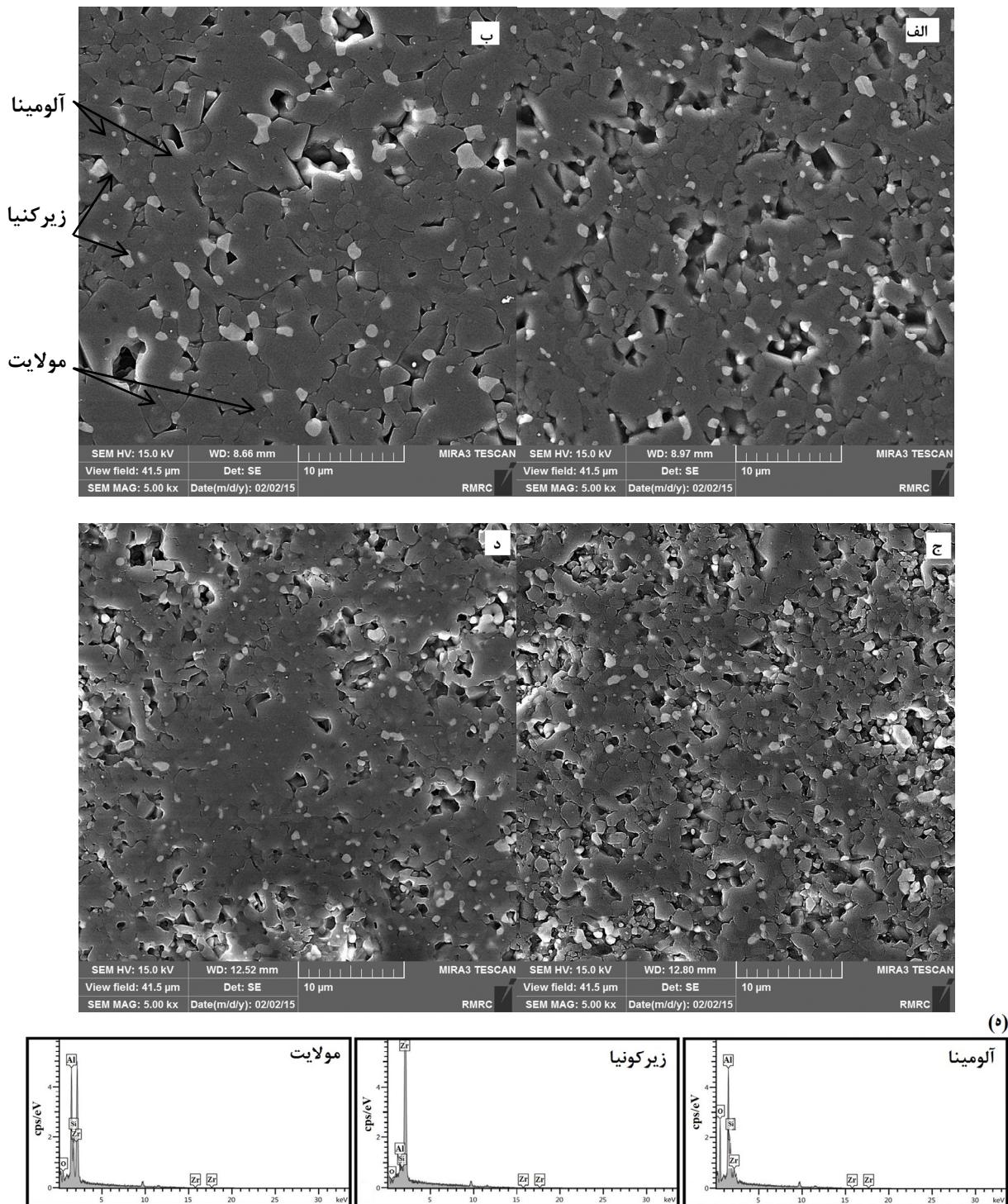
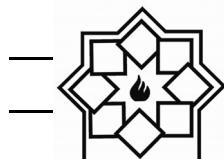

جدول ۲- مقدار زیرکونیای تتراترونال، تخلخل ظاهری و استحکام خمشی کامپوزیت‌های آلومینا-مولایت-زیرکنیا

شناسه	زیرکونیای تتراترونال (%)	تخلخل ظاهری (%)	استحکام خمشی (MPa)
۱	۶	۰/۶	۱۷۸
۲	۱۲	۱۹/۸	۳۱۵
۳	۱۲	۱/۱	۳۸۶
۴	۱۳	۴/۶	۴۸۱
۵	۵	۱۹/۸	۲۰۵
۶	۲۱	۱۱/۳	۲۵۸
۷	۲۰	۴/۹	۳۸۳
۸	۶	۴/۲	۲۴۰
۹	۱۰	۱/۵	۴۲۴
۱۰	۱۹	۱/۲	۳۶۰

شکل ۱- الگوی پراش پرتو ایکس کامپوزیت شماره ۴؛ A: آلومینا، M: مولایت، Zm: زیرکونیای منوکلینیک و Zt: زیرکونیای تتراترونال

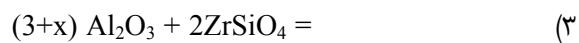
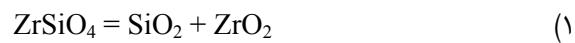
شکل ۲ - ریزساختار کامپوزیت آلومینا-مولایت-زیرکونیای تهیه شده (الف) نمونه ۱، (ب) نمونه ۶، (ج) نمونه ۷ و (د) نمونه ۸

حضور زیرکونیای تراگونال در سینتر واکنشی میان آلمینا و زیرکن، اندازه ذرات مواد اولیه، دمای سینتر کمتر و چگالی بیشتر کامپوزیت ذکر شد. لی و همکارش [۹] گزارش کردند که بخشی از فاز زیرکونیای دما بالا با حرارت‌دهی نمونه در کوره مایکروویو باقی می‌ماند.

مقایسه مقدار فازهای نمونه تهیه شده در کوره معمولی و در کوره مایکروویو نشان می‌دهد که مقدار فاز زیرکنیای تراگونال در نمونه‌های تهیه شده با کوره مایکروویو بیشتر است ولی در نمونه‌های تهیه شده با کوره معمولی مقدار مولایت بیشتری تشکیل شد. استحاله زیرکنیای تراگونال به منوکلینیک وابسته به چگالی زمینه، دما و اندازه دانه است؛ هرچه چگالی زمینه کمتر باشد، دمای سینتر بالاتر باشد و یا اندازه دانه‌های زیرکنیا بیشتر باشد، استحاله آن به منوکلینیک سریع‌تر روی می‌دهد [۱۰]. از آنجا که در کوره مایکروویو دما کمتر است می‌توان انتظار زیرکنیای تراگونال بیشتری را داشت. مطالعه در مورد ترکیب فاز این نوع کامپوزیت‌ها نشان داده است که مقدار زیرکنیا به توزیع اندازه ذرات مواد اولیه نیز بستگی دارد [۱۱]. علت تشکیل بیشتر فاز مولایت در کوره معمولی را می‌توان به طولانی‌تر بودن زمان سینتر آن نسبت داد؛ زیرا فرایند تشکیل مولایت زمان بر و با نفوذ یون‌ها همراه است و ممکن است کوره مایکروویو موجب واکنش ناکامل سیلیس و آلمینا شود. در صورت استفاده از کوره مایکروویو و کوتاه کردن زمان فرایند، باید از ذرات ریزتری استفاده کرد تا واکنش مولایت شدن کامل شود. با کاهش اندازه ذرات، سطح مخصوص و اثری سطح ذرات افزایش یافته و در نتیجه استحاله‌های فازی و یا واکنش‌های شیمیایی در دمای کمتری انجام

نمونه ۵ مقدار بسیار کمی زیرکونیای تراگونال (۵٪ وزنی) دارد و در این دما، زیرکن کاملاً تجزیه نشده است. در دمای سینتر ۱۵۰۰ درجه، تجزیه زیرکن و انجام واکنش میان آلمینا و سیلیس کامل نیست. در واقع سیستم مخلوطی از آلمینا، زیرکن، زیرکنیا، سیلیس و مولایت است. واکنش‌های سینتر واکنشی میان آلمینا و زیرکن شامل تجزیه زیرکن به زیرکنیا و سیلیس (رابطه ۱)، تشکیل مولایت (رابطه ۲) و در کل (رابطه ۳) به صورت زیر می‌باشد:

فاز زیرکن در کامپوزیت‌های ۶ و ۷ (دمای سینتر مایکروویو: ۱۵۵۰ و ۱۶۰۰ درجه) دیده نشد و زیرکونیای تراگونال در آنها به روشنی قابل تشخیص بود. پیش‌بینی می‌شود که تجزیه زیرکن کامل باشد و واکنش‌ها نیز تکمیل شده باشند. در نمونه‌های تهیه شده با مایکروویو مقدار زیرکونیای تراگونال بیشتری نسبت به کوره معمولی دیده شد. قابل توجه است که زمان سینتر در مایکروویو بسیار کم است (۱ دقیقه) و همین عامل موجب شدت نمونه‌ها به چگالی کامل نرسند و استحکام کمتری نسبت به نمونه‌های سینتر شده در کوره معمولی داشته باشند. افزایش زمان سینتر تا حدامکان (۹۰ دقیقه) موجب بهبود سینتر و استحکام مکانیکی شد ولی نتوانست تشکیل فاز زیرکونیای تراگونال را مانند نمونه‌های ۶ و ۷ افزایش دهد. از جمله عوامل موثر بر

- در صورت استفاده از حرارتدهی مایکروویو برای سینتر کامپوزیت‌های آلمینا-مولایت-زیرکونیا، مقدار زیرکونیای تراگونال بیشتری نسبت به کوره معمولی تشکیل خواهد شد ولی به علت زمان سینتر کمتر، چگالی و استحکام نمونه‌های تهیه شده در مایکروویو، از نمونه‌های تهیه شده در کوره معمولی کمتر گزارش می‌شود.
- جهت افزایش زیرکونیای تراگونال، بهینه زمان آسیاب کردن مواد اولیه در سینتر واکنشی آلمینا-زیرکن، ۳ ساعت، بهینه‌ی دما و زمان سینتر با کوره معمولی، ۱۶۰۰ درجه به مدت ۳ ساعت و بهینه‌ی دما و زمان سینتر با مایکروویو، ۱۶۰۰ درجه به مدت ۱ ساعت گزارش می‌شود.

مراجع

- [1] C. Aksel, "The Influence of Zircon on the Mechanical Properties and Thermal Shock Behavior of Slip-cast Alumina-mullite Refractories", Materials Letters, Vol. 57, pp. 992–997, 2002.
- [2] H. M. Jang, S. M. Cho, K. T. Kim, "Alumina-mullite-zirconia Composites, Part II- Microstructural Development and Toughening", Journal of Materials science, Vol. 32, pp. 503-511, 2000.
- [3] S. H. Badiiee, S. Otrouj, M. Rahmani, "The Effect of Nano-TiO₂ Addition on the Properties of Mullite-Zirconia Composites Prepared by Slip Casting", Science of Sintering, Vol. 44, pp. 341-354, 2012.
- [4] F. Belnou, D. Goeuriot, F. Valdivieso, F. Thevenot, "Elaboration of Ceramics Composites in the System Alumina-Mullite-Zirconia", Euromat Conference, pp. 229-234, 2000.
- [5] S. Liang, X. Tan, S. li, Y. Tang, Y.

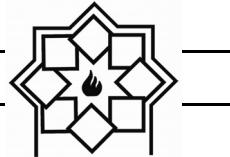
خواهد شد [۱۲] زیرا هنگامی که ذرات مواد اولیه ریزتر باشند، احتمال قرارگیری آلمینا و سیلیس آمورف ناشی از تجزیه زیرکن بیشتر بوده و مولایت بیشتری تشکیل خواهد شد. در نتیجه از مقدار آلمینا نیز در این نمونه‌ها کاسته می‌شود.

لیانگ و همکارانش [۵] گزارش کردند که تشکیل مولایت در سینتر واکنشی میان آلمینا و زیرکن مشکل بوده و به دماهای بالا و زمان مناسب نیاز دارد. شاید علت بیشتر بودن زیرکونیای تراگونال این است که در زمان کمتر، دانه‌های زیرکنیای تراگونال رشد نکرده و فرصت به هم پیوستن را نداشتند. در نتیجه استحاله زیرکنیای تراگونال به منوکلینیک کمتر انجام شده است.

آنالیز EDS نشان داده است که در تصاویر ریزساختاری کامپوزیت‌های تهیه شده، دانه‌های روشن زیرکونیا، زمینه خاکستری رنگ آلمینا و دانه‌های تیره، مولایت هستند. توزیع نسبتاً مناسبی از دانه‌های مولایت و زیرکونیا در زمینه دیده می‌شود. تخلخل در تصاویر الف و ج بیشتر از نمونه‌های ب و د بوده و اتصال دانه‌ها که نشانی از سینتر و چگالش است، در تصاویر ب و د بیشتر دیده می‌شود.

۴- نتیجه‌گیری

- افزایش زمان آسیاب کردن مواد اولیه در کوره معمولی موجب بهبود خواص مکانیکی و افزایش تشکیل فاز زیرکونیای تراگونال می‌شود.
- افزایش دمای سینتر در کوره معمولی موجب بهبود سینتر و استحکام مکانیکی شد ولی بر مقدار زیرکونیای تراگونال تأثیری نداشته است.

Zhang, "Preparation and Mechanical Properties of Si-Al-Zr-O Composite Ceramics with Ultrafine Grains", Nanoscience, Vol. 11, pp. 27-31, 2011.

- [6] A. V. Sujith, N. Amar Kumar, N. Sharan, "Microwave Sintering of Zirconia and Alumina", International Journal of Recent Trends in Engineering, Vol. 1, pp. 320-323, 2009.
- [7] A. Bradecki, S. Jonas, "Physical and Chemical Processes During Firing of ZrSiO₄-Al₂O₃ Powders", Ceramic Materials, Vol. 63, pp. 22-26, 2011.
- [8] S. Zhao, Y. Huang, C. Wang, X. Huang, J. Guo, "Sinterability of ZrSiO₄/Al₂O₃ Mixed Powders", Ceramics International, Vol. 29, pp. 49–53, 2003.
- [9] K. Y. Lee, E. D. Case, "Microwave Sintering of Alumina Matrix Zirconia Composites Using a Single-mode Microwave Cavity", Journal of Materials Science letters, Vol. 18, pp. 201-203, 1999.
- [10] S. Zhao, Y. Huang, C. Wang, X. Huang, J. Guo, "Mullite Formation from Reaction Sintering of ZrSiO₄/ α -Al₂O₃ Mixtures", Materials Letters, Vol. 57, pp. 1716–1722, 2003.
- [11] C. Zanelli, M. Dondi, M. Raimondo, G. Guarini, "Phase Composition of Alumina–Mullite–Zirconia Refractory Materials", Journal of the European Ceramic Society, Vol. 30, pp. 29–35, 2010.
- [12] T. Puclin, W.A. Kaczmarek, B.W. Ninham, "Dissolution of ZrSiO₄ After Mechanical Milling with Al₂O₃", Materials Chemistry and Physics, Vol. 40, pp. 105-109, 1995.

ایجاد پوشش سرامیکی ZrO_2 به روش اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی و مطالعه تاثیر فازهای مونوکلینیک/تراگونال بر مقاومت خوردگی پوشش

علی عیوض‌زاده^۱، چنگیز دهقانیان^۲، هادی عادل‌خانی^{۳*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد خوردگی و حفاظت از مواد، دانشکده مهندسی متالورژی و مواد پردیس دانشکده‌های فنی دانشگاه تهران

^۲ استاد، دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، پردیس دانشکده‌های فنی دانشگاه تهران

^۳ دانشیار، پژوهشکده مواد و سوخت‌هسته‌ای، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، سازمان انرژی اتمی ایران

* hadelkhani@aeoi.org.ir, adelkhani@hotmail.com

چکیده:

در این پژوهش پوشش اکسید سرامیکی زیرکونیوم (ZrO_2) به روش اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی (PEO) روی آلیاژ زیرکونیوم ۴/zircaloy-4 ایجاد شده است. الکتروولیت مورد استفاده در PEO بر پایه سدیم سیلیکات (Na_2SiO_3) و سدیم آلومنیات ($NaAlO_2$) انتخاب شد و در غلظت ثابت سدیم سیلیکات (۱۰ گرم بر لیتر) تأثیر تغییر غلظت سدیم آلومنیات (۰، ۰/۵، ۰/۱ و ۰/۷ گرم بر لیتر) بر میکرو ساختار، ساختار فازی و رفتار خوردگی پوشش‌های ایجاد شده مورد مطالعه قرار گرفت. به منظور بررسی مورفو‌لوژی و ساختار فازی پوشش‌های ایجاد شده به ترتیب از دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) و دستگاه پراش سنج اشعه ایکس (XRD) استفاده گردید. در مطالعه رفتار خوردگی پوشش‌های سرامیکی در محلول ۰/۵ LiOH مولار از روش پالاریزاسیون پتانسیودینامیک استفاده گردید. نتایج نشان داد که همه‌ی پوشش‌ها باعث بهبود عملکرد رفتار خوردگی می‌شود. همچنین افزودن $NaAlO_2$ منجر به جلوگیری از تشکیل فاز مونوکلینیک شده و تشییت فاز تراگونال در الکتروولیت شامل ۱۰ گرم بر لیتر سدیم آلومنیات (A10) باعث کاهش دانسته جریان خوردگی تا $1/10 \times 10^{-7}$ میکرو آمپر بر سانتی متر مربع می‌شود. افزودن سدیم آلومنیات به میزان ۱۰ گرم بر لیتر باعث تشییت ۲۰ درصدی فاز تراگونال می‌شود. بهبود عملکرد خوردگی پوشش‌های ایجاد شده به ساختار فازی پوشش‌ها بستگی دارد؛ به این صورت که در الکتروولیت شامل ۱۰ گرم بر لیتر به دلیل بیشترین مقدار فاز تراگونال بالاترین مقاومت به خوردگی نسبت به سایر نمونه‌ها دیده می‌شود.

اطلاعات مقاله:

دریافت: ۱۳۹۷ آذر ۲۵

پذیرش: ۱۳۹۸ خرداد ۲۶

کلید واژه:

اکسید زیرکونیوم، پوشش سرامیکی، فازهای مونوکلینیک و تراگونال، اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی، مقاومت خوردگی

خوب، مقاومت خزشی بالا؛ یکی از اجزای مهم در ساختار راکتورهای هسته‌ای به عنوان پوشش سوخت ولوله‌های تحت فشار هستند [۱-۴]. عواملی همچون نوع فرایند ساخت، ترکیب و غلظت محلول، دمای محیط کاری (تأثیر بروی

۱- مقدمه

زیرکونیوم و آلیاژهای آن با توجه به خواص فوق العاده ذاتی از قبیل ضریب جذب نوترون کم، مقاومت به خوردگی

زیرکونیوم تشکیل می‌شود. زیرکونیا در اتمسفر تحت فشار دارای سه فاز مونوکلینیک، تتراتگونال و کیوبیک است. اکسیداسیون در دماهای بالا و افزودن اکسیدهایی مانند CaO , Mg , AlO_2 , CeO_2 و Y_2O_3 باعث تغییت فاز تتراتگونال که شدیداً کریستالی بوده و پایداری بالایی دارد، منجر می‌شود[۱۴]. زیرکونیای تتراتگونال به دلیل ساختار فشرده و منحصربه‌فرد نسبت به فاز مونوکلینیک و کیوبیک دارای سختی و چرمگی بالاتری است و در عین حال مقاومت به خوردگی این فاز نسبت به سایر فازها بیشتر است[۱۵].

بر این اساس هدف از این تحقیق، بررسی اثر تغییرات غلظت سدیم آلومینات بر مقدار فاز تتراتگونال تشکیل شده و تأثیر مقدار فاز تتراتگونال بر مقاومت به خوردگی پوشش‌های ایجادشده به روش اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی بر روی زیرلایه فلز زیرکالوی-۴ می‌باشد.

۲- فعالیت تجربی

۱-۲- آماده‌سازی نمونه

نمونه‌های زیرکالوی-۴ مورد استفاده در راکتور هسته‌ای آب تحت فشار با برش لیزری به صورت ورق‌های با ابعاد $25 \times 25 \times 4$ mm تهیه و به عنوان زیرلایه برای فرآیند پوشش دهی مورد استفاده قرار گرفت. از کاغذهای سمباده کاربید سیلیسیم شماره ۱۲۰، ۳۲۰، ۴۰۰، ۶۰۰، ۸۰۰ به منظور ایجاد سطح صیقلی و حذف آلودگی‌های سطحی استفاده شد. بعد از چربی زدایی در محفظه التراسونیک حاوی استون به مدت ۲ دقیقه؛ نمونه‌ها توسط آب مقطر شستشو و در هوای گرم خشک گردید.

سرعت اکسیداسیون) و نفوذ هیدروژن سبب خوردگی زیرکونیوم در محیط داخل راکتور می‌شود. به منظور کنترل pH و نفوذ محصولات خوردگی به ساختار زیرکونیوم در حلقه اولیه سردکننده در آب سنگین راکتور CANDU و راکتورهای آب تحت فشار از محلول قلیایی با ترکیب $LiOH$ استفاده می‌شود. از سوی دیگر حضور در محیط قلیایی $LiOH$ در طی زمان‌های طولانی باعث خوردگی و کاهش عمر کاری این فلز می‌شود[۷-۵].

در طی سال‌های اخیر از طریق اصلاح ترکیب آلیاژ، روش‌های تولید، عملیات ترمومکانیکی و روش‌های مختلف اصلاح سطحی به بهبود خواص خوردگی زیرکونیوم پرداخته شده است. روش اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی تکنیک الکتروشیمیایی است که با ایجاد پوشش‌های اکسیدی سرامیکی بر روی فلزات آلومینیوم [۸، منیزیم [۹]، تیتانیوم [۱۰] و زیرکونیوم [۱۱] باعث بهبود خواص خوردگی می‌شود. از روش‌های شناخته شده که باعث ایجاد پوشش سرامیکی بر روی فلز زیرکونیوم و آلیاژهای آن می‌گردد؛ روش اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی^۱ (PEO) می‌باشد[۱۲، ۱۳]. این روش اصلاح سطحی، روش نسبتاً جدید و مقرر برای اصلاح سطحی است که به دلیل ایجاد پوشش‌های سرامیکی نازک، سخت و چسبنده بر روی سطح فلزاتی همچون منیزیم، تیتانیوم، آلومینیوم و زیرکونیوم نقش مهمی در بهبود خواص خوردگی و سایشی این فلزات ایفا می‌کند. فرایند PEO با ایجاد میکرو جرقه‌ها و ایجاد محیط پلاسمای میکرو تخلیه الکتریکی همراه است. در محیط‌های دارای اکسیژن، اکسید سرامیکی زیرکونیا (ZrO_2) بر روی

^۱ Plasma Electrolytic Oxidation

۲-۳-۲- مشخصه‌یابی پوشش

آنالیز فازی پوشش‌های ایجاد شده با دستگاه پراش مدل Philips Xpert با پرتوهای تابشی $K\alpha$ ساطع شده از آند مسی با طول موج $1/540$ انگstrom، طول گام $0/04$ بر ثانیه و در گستره زوایای (20) 10 تا 85 درجه برای تعیین فازهای تشکیل شده در پوشش استفاده شد. در ادامه به کمک نرمافزار آنالیز Pert HighScore Plus X به تحلیل نمودارهای آنالیز فازی پرداخته شد. ضخامت پوشش با میکروسکوپ‌های الکترونی روبشی (SEM) مدل Cam SEM-MV2300 مورد بررسی قرار گرفت. به منظور بررسی اندازه ضخامت از نرمافزارهای آنالیز تصاویر Digimizer و Image Processing Lab استفاده شد. هدایت الکتریکی محلول نیز با استفاده از دستگاه هدایت سنج دیجیتالی مدل OLYMPUS OLYMPUS اندازه‌گیری شد.

۴-۲- بررسی رفتار خوردگی

رفتار خوردگی پوشش‌ها با استفاده از روش آزمون پلاریزاسیون و با دستگاه مدل Solartron از $0/3$ - ولت تا 1 ولت نسبت به پتانسیل مدار باز (OCP) و با نرخ $1mV/s$ انجام شد. آزمون‌های خوردگی این پوشش‌ها در یک سل شامل سه الکترود: الکترود کالومل اشباع به عنوان الکترود مرجع، ورق پلاتینی به عنوان الکترود مقابله و نمونه پوشش دهی شده نیز به عنوان الکترود کاری مورد ارزیابی قرار گرفت. محلول خورنده مورد آزمایش بر اساس محیط راکتورهای هسته‌ای، الکترولیت $M/5 LiOH$ در نظر گرفته شد [۱۶]. به منظور تعیین مدت زمان موردنیاز برای غوطه‌وری نمونه‌ها جهت انجام آزمون، میزان تغییرات پتانسیل مدار باز به مدت یک ساعت در محلول ثبت گردید.

۲-۲- اکسیداسیون الکترولیتی پلاسمایی

به منظور ایجاد پوشش‌های اکسیدی PEO از الکترولیت‌های با ترکیب مختلف سیلیکات و آلومینات استفاده شد. برای بررسی اثر غلظت یون آلومنیات، پنج غلظت متفاوت از سدیم آلومنیات در نظر گرفته شد؛ که ترکیب و غلظت الکترولیت‌های مورد آزمایش در جدول ۱ ارائه شده است. برای انجام این فرآیند از منبع تغذیه جریان پالسی با دانسیته جریان 250 میلی آمپر بر سانتی متر مربع استفاده شد. برای کنترل دمای الکترولیت این فرآیند از سیستمی به صورت یک لوله به شکل مارپیچ از جنس فولاد زنگنزن $316L$ استفاده شد؛ که به واسطه عبور جریان آب سرد دمای الکترولیت در حین فرآیند کمتر از 37 درجه سانتی گراد نگهداشته شد. در طول فرآیند نمونه‌های زیرکونیومی به عنوان آند و بدنۀ ظرف به عنوان کاتد در نظر گرفته شد. سایر پارامترها مانند زمان پوشش دهی 4 دقیقه، فرکانس 1000 هرتز و دوره کاری 40 درصد برای تمام نمونه‌ها به صورت یکسان انتخاب شدند.

جدول ۱- الکترولیت سیلیکاتی-آلومیناتی و پارامترهای الکتریکی فرایند پوشش دهنده

نمونه	pH	(mS/cm)	الکتریکی شکست (V)	ولتاژ ولتاژ نهایی (V)	هدایت هدايت ولتاژ
A10	۱۲/۶۳	۲۶/۷۵	۱۵۴	۴۷۴	
A7/۵	۱۲/۷۸	۲۳/۵۴	۱۷۰	۴۸۴	
A5	۱۲/۹۰	۲۱/۶	۱۹۸	۴۹۶	
A2/۵	۱۳	۱۷/۱۵	۲۴۰	۵۱۰	
A-	۱۳/۰۵	۱۲/۴۴	۲۶۶	۵۴۵	

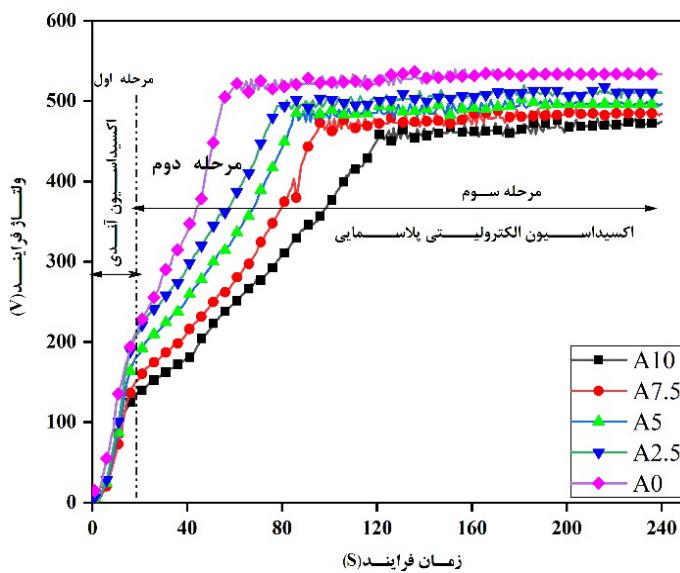

در شکل ۱ ارائه شده است. با توجه به شکل ۱ در طول فرآیند برای همه نمونه‌ها سه مرحله مجزا مشاهده می‌شود. مرحله اول مربوط به اکسیداسیون آندی و مرحله دوم و سوم مربوط به اکسیداسیون الکتروولیتی پلاسمایی می‌باشد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- منحنی ولتاژ-زمان فرآیند PEO

منحنی ولتاژ-زمان مربوط به نمونه‌های زیرکونیومی پوشش داده شده در غلظت‌های مختلف الکتروولیت در زمان ۴ دققه،

شکل ۱- منحنی ولتاژ-زمان فرآیند پوشش دهنده در غلظت‌های مختلف الکتروولیت سدیم آلومینات

طبق واکنش‌های ۱ الی ۳، در حین مرحله اکسیداسیون آندی آنیون اکسیژن (O^{2-}) در فصل مشترک لایه اکسیدی/الکتروولیت و کاتیون زیرکونیوم (Zr^{4+}) در فصل مشترک زیرکونیوم/لایه اکسیدی تولید می‌شود. بانفوذ آنیون اکسیژن به سمت فلز زیرکونیوم و ترکیب با کاتیون Zr^{4+} طبق واکنش ۴، لایه مانع اولیه در سطح آند شکل می‌گیرد. در مرحله اکسیداسیون آندی با افزایش غلظت سدیم

در اولین مرحله که به عنوان اکسیداسیون آندی شناخته می‌گردد، ولتاژ به سرعت نسبت به زمان افزایش می‌یابد که باعث شکل‌گیری و افزایش ضخامت لایه نازک محافظ روئین (اکسیدی) بر روی سطح نمونه می‌شود. در مرحله اکسیداسیون آندی که حدوداً ۲۰ ثانیه طول می‌کشد جرقه‌های واضحی بر روی سطح زیرکونیوم دیده نمی‌شود. همچنین با افزایش غلظت سدیم آلومینات، نرخ افزایش ولتاژ افزایش نسبت به زمان افزایش می‌یابد.

mekanizmایم ایجاد اکسید زیرکونیوم بر اساس واکنش‌های الکتروشیمیایی و شیمیایی در سطح آند به شکل زیر است:

بر روی سطح آند، ظاهر می‌گردد و ولتاژ فرایند به طور پیوسته افزایش می‌یابد، اما شیب منحنی ولتاژ زمان پایین‌تر از ناحیه اکسیداسیون آندی است. شیب منحنی ولتاژ زمان برای نمونه A0، A2/5، A5، A7/5 به ترتیب ۱۰/۶۴، ۹/۶، ۷/۹۲، ۶/۱۶ می‌باشد. این کاهش شیب ممکن است مربوط به تشکیل جرقه‌هایی باشد که توسط جریان الکترونی حمایت می‌شوند. در این قسمت علاوه بر الکترون‌های ثانویه، الکترون‌های حرارتی نیز از قطب منفی ساطع شده و تخلیه‌ی الکتریکی را تشدید می‌کنند^[۱۷]. بنابراین در این مرحله جریان کلی از مجموع یونیزاسیون تولی و یونیزاسیون حرارتی^۳ تشکیل می‌شود. از این‌رو رشد ولتاژ نسبتاً کمتری نسبت به ناحیه اکسیداسیون آندی برای ثابت ماندن دانسیته‌ی جریان کافی موردنیاز است.

در پایان مرحله دوم با عبور از ولتاژ بحرانی، شیب تغییرات ولتاژ برای هر سه نمونه نسبت به زمان تزدیک به صفر است و تغییرات ولتاژ به حالت پایدار می‌رسد. ولتاژ این مرحله تحت عنوان ولتاژ نهایی^۴ شناخته می‌شود. با رسیدن به مرحله سوم، نسبت به مرحله دوم اندازه میکرو جرقه‌ها بزرگ‌تر و همچنین تعداد جرقه‌ها کمتر شده که منجر به افزایش قابل ملاحظه جریان الکترونی می‌شود.

مقادیر ولتاژ شکست و ولتاژ نهایی الکتروولیت پایه سیلیکاتی-آلومیناتی در جدول ۱ نشان داده شده است. اثر شکست دیالکتریک و ولتاژ نهایی، واپستگی شدیدی به ترکیب و هدایت یونی الکتروولیت دارند. ارتباط بین هدایت یونی الکتروولیت، ولتاژ شکست دیالکتریک و ولتاژ نهایی برای پنج نمونه مختلف در شکل ۲ گزارش شده است.

^۳ Thermal ionization

^۴ Final voltage

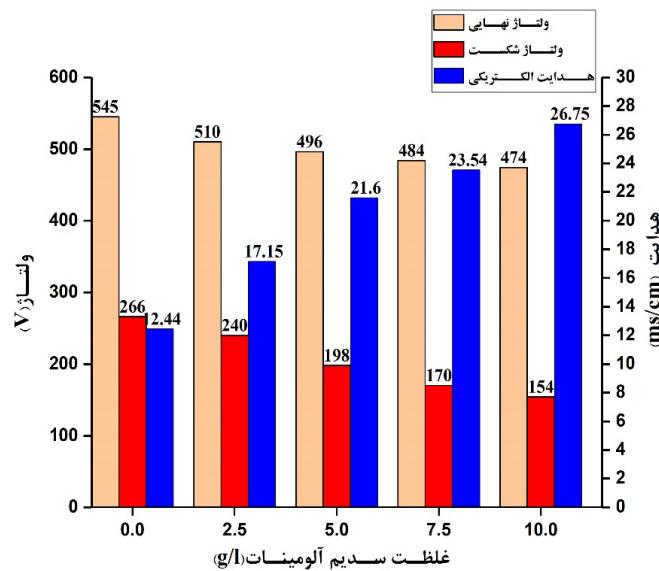
آلومینات در داخل محلول شیب تغییرات ولتاژ نسبت به زمان کاهش یافت به طوری که شیب منحنی ولتاژ-زمان برای نمونه A0، A2/5، A5، A7/5، A1۰ به ترتیب ۶/۱۶، ۵/۸، ۷/۹۲، ۹/۶، ۱۰/۶۴ محاسبه و ثبت شد.

زمانی که لایه‌ی تشکیل شده از مرحله اکسیداسیون آندی به ضخامت بحرانی معینی می‌رسد، این لایه به عنوان یک محیط مقاوم برای عبور جریان عمل می‌کند، بنابراین ولتاژ برای ثابت نگه داشتن دانسیته‌ی جریان افزایش می‌یابد و شکست دیالکتریک در مکان‌هایی با ساختار ضعیفتر صورت می‌گیرد و تعدادی میکرو جرقه بر اثر تخلیه الکتریکی بر روی سطح رخ می‌دهد. این ضخامت بحرانی برای شکست دیالکتریک توسط ماهیت ماده‌ی فلزی آندازیشده، ترکیب و غلظت الکتروولیت و نهایتاً توسط قدرت میدان در فیلم، مشخص می‌شود.

در مرحله دوم، ولتاژ نسبت به زمان افزایش می‌یابد (همانند مرحله اول ولی با شیب کمتر). در این مرحله با رسیدن به ولتاژ شکست^۱ جرقه‌های ریز و پر تعداد به صورت یکنواخت بر روی سطح نمونه مشاهده می‌شود که نشان از آغاز فرایند PEO است. در ناحیه اکسیداسیون آندی، جریانی که از پوشش اکسیدی عبور می‌کند، فقط توسط یونیزاسیون تولی^۲ تأمین می‌شود^[۱۷]; بنابراین نرخ ولتاژ بالاتری برای ثابت ماندن دانسیته‌ی جریان فرایند، موردنیاز است. در این مرحله با افزایش پتانسیل، جریان برق هم به طور یکنواخت افزایش یافته و بمباران قطب منفی با یون‌های بیشتر و یون‌هایی با انرژی بیشتر صورت می‌گیرد. پس از شکست دیالکتریک، در طی مرحله‌ی ابتدایی PEO، تعداد زیادی از تخلیه‌های ریز و پر تعداد

^۱ Break down voltage

^۲ Tunneling ionizations

شکل ۲- ارتباط بین هدايت یونی الکترولیت، ولتاژ شکست دیالکتریک و ولتاژ نهایی

شکل ۱ نشان می‌دهد که با افزایش غلظت سدیم آلمینیات از ۰ تا ۱۰ گرم بر لیتر به دلیل افزایش هدايت یونی الکترولیت و قدرت یونی؛ ولتاژ شکست از ۱۵۴ تا ۲۶۶ ولت و ولتاژ نهایی از ۴۷۴ تا ۵۴۵ ولت کاهش می‌یابد.

۲-۳- ساختار بلوری

شکل ۳ الگوی پراش پرتوایکس نمونه‌های پوشش دهنده در غلظت‌های مختلف الکترولیت را نشان می‌دهد. اکسید زیرکونیوم بنا به شرایط ترمودینامیکی و شرایط دمایی و نوع مواد استفاده کننده در الکترولیت دارای سه فاز می‌باشد؛ به این صورت که مونوکلینیک در دمای زیر 1000°C ، تتراگونال بین دمای 1000°C تا 1500°C و در نهایت کیوبیک بالای 1500°C پایدار می‌باشند. به منظور تعیین نسبی فازهای مونوکلینیک و تتراگونال به صورت کمی از رابطه 6 پیشنهادشده توسط تورایا^۱ استفاده شد[۱۹]:

از طریق مدل تئوریکی پیشنهادشده توسط ایسکونوسیف [۱۸]، ارتباط بین ولتاژ شکست و هدايت یونی الکترولیت به صورت رابطه 5 بیان می‌شود:

$$V_B = a_B + b_B \log\left(\frac{1}{k}\right) \quad (5)$$

در این رابطه V_B ، a_B و b_B به ترتیب عبارت‌اند از: ولتاژ شکست، ثابت معین برای فلز، ثابت معین برای الکترولیت و هدايت یونی الکترولیت؛ بنابراین به دلیل حضور آنیون (AlO_2^{2-}) و کاتیون (Na^+) در الکترولیت‌های حاوی سدیم آلمینیات، مقدار هدايت یونی الکترولیت (K) افزایش یافته و یون‌های آبیونی با سرعت بیشتری به لایه اکسید نفوذ می‌کند که منجر به افزایش چگالی بار الکترون‌های اولیه باند هدايت لایه اکسید می‌شود و در نهایت ولتاژ مورد نیاز برای شکست لایه اکسیدی در مرحله دوم کاهش می‌یابد. از طرف دیگر با افزایش غلظت سدیم آلمینیات در داخل الکترولیت، قدرت یونی محلول افزایش یافته و درنتیجه ضخامت لایه دیالکتریک کاهش می‌یابد. نتایج حاصل از

¹ Toraya

جدول ۲- مقادیر فاز تشکیل شده فاز مونوکلینیک و تتراترگونال به دست آمده از الگوی پرتوایکس پوشش‌های PEO

		مقدار فاز % (±/۳)	نمونه	کد
		فازهای تشکیل شده	مونوکلینیک	تتراترگونال
۴	۹۶	-	مونوکلینیک	A0
۱۰	۹۰	-	مونوکلینیک	A2/5
۱۰	۹۰	-	تتراترگونال	A5
۱۴	۸۶	-	مونوکلینیک	A7/5
۲۰	۸۰	-	مونوکلینیک	A10

بر اساس شکل ۳ مشخص شد که در پوشش‌های اکسیدی، زیرکونیای مونوکلینیک (m-ZrO₂, JCPDS card no 37-1484) به عنوان فاز غالب و مقدار کمی فاز زیرکونیای تتراترگونال (t-ZrO₂, JCPDS card no 42-1164) وجود دارد. دمای بالا در حین فرایند PEO باعث تشکیل فاز تتراترگونال می‌شود. از طرف دیگر بر اساس نتایج نتایج جدول ۲ میزان حضور فاز تتراترگونال وابستگی شدیدی به حضور و عدم حضور و همچنین غلظت سدیم آلومینات در الکتروولیت دارد. گزارش شده است که افزودن اکسید NaAlO₂ به زیرکونیای خالص باعث تشکیل زیرکونیای جزئی پایدار (t-ZrO₂) و تثبیت فاز تتراترگونال می‌شود. مشاهده شد که الکتروولیت با غلظت بالای سدیم آلومینات (نمونه A10) بیشترین مقدار t-ZrO₂ تثبیت شده و با کاهش غلظت سدیم آلومینات میزان t-ZrO₂ کاهش می‌یابد، بهطوری که در نمونه‌ی A0 (الکتروولیت بدون سدیم آلومینات) کمترین مقدار

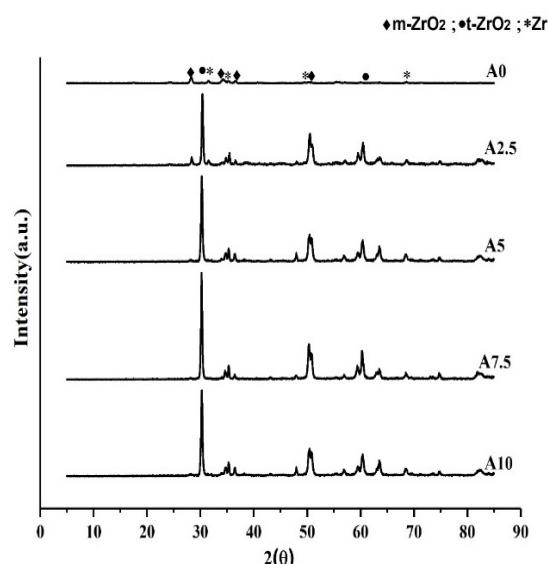
$$V_m = \frac{1.311X_m}{1 + 0.311X_m} \quad (6)$$

$$V_t = 1 - V_m$$

در این رابطه X_m کسر جرمی فاز مونوکلینیک است که از رابطه ۷ ارائه شده توسط قاروی^۱ و نیکلسون^۲ محاسبه می‌شود [۱۹]:

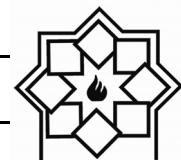
$$X_m = \frac{I(\bar{1}11)_m + I(111)_m}{I(\bar{1}11)_m + I(111)_m + I(101)_t} \quad (7)$$

که در این رابطه I(111)_m و I(111)_t به ترتیب شدت پیک فاز مونوکلینیک در ۲۸/۲°C و ۳۱/۵°C و I(101)_t شدت پیک فاز تتراترگونال در ۳۰/۲°C است. کسر حجمی فاز مونوکلینیک به تتراترگونال از روابط ۲ و ۳ محاسبه شد و در جدول ۲ ارائه گردید.

شکل ۳- ترکیب فازی پوشش‌های ایجاد شده در الکتروولیت‌های مختلف

¹ Nicholson
² Garvie

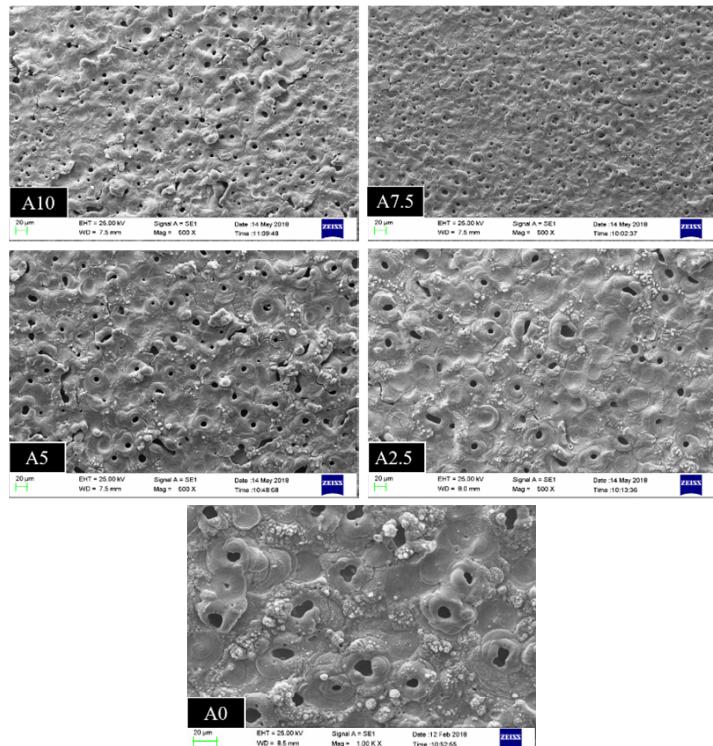

الکترولیز، مذاب اکسید حاصل از دما، فشار موضعی پلاسمای میکرو ترک های ایجاد شده در اثر تنش حرارتی ناشی از سریع سرد شدن مذاب اکسید، باعث ایجاد حفرات و میکرو ترک بر روی سطح می گردد [۲۰]. همچنین به دلیل حضور آلومینات به عنوان فاز ثبیت کننده فاز تتراتوکنال در داخل الکترولیت میزان بیشتری از استحاله تتراتوکنال به مونوکلینیک تبدیل شده و تنش های حرارتی ایجاد شده در اثر این استحاله میکرو ترک های متعددی بر روی پوشش می کند. اما به دلیل تفاوت در الکترولیت مورد استفاده برای هر یک از نمونه ها شکل توزیع حفرات و همچنین ضخامت پوشش های ایجاد شده متفاوت خواهد بود. با توجه به نتایج تصاویر مورفولوژی میکروسکوپ الکترونی روبشی پوشش حاصل از روش PEO با تغییر غلظت سدیم آلومینات در الکترولیت، تغییر می کند.

فاز تتراتوکنال حاصل شده است. این رفتار را می توان بر اساس عملکرد یون آلومنیوم در هر یک از الکترولیت ها توجیه نمود؛ بنابراین مشاهده شد که از یک طرف با حضور یون آلومنیوم و از طرف دیگر اکسیداسیون در دماهای بالا منجر به تثبیت فاز تتراتوکنال (شدیداً کریستالی بوده) می شود.

۳-۳- ساختار پوشش سرامیکی

شکل ۴ و شکل ۵ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی سطحی و سطح مقطع پوشش های شکل گرفته در الکترولیت های مختلف را نشان می دهد. در هر پنج پوشش ساختار شبه آتشفسانی شامل اکسیدها و کانال های تخلیه در اطراف دهانه های کانال های آتشفسانی مشاهده شد. تشکیل این ساختار به دلیل ماهیت روش PEO و آزاد شدن گاز در طول فرآیند اکسیداسیون است. به طوری که خروج گاز اکسیژن در اثر فرآیند

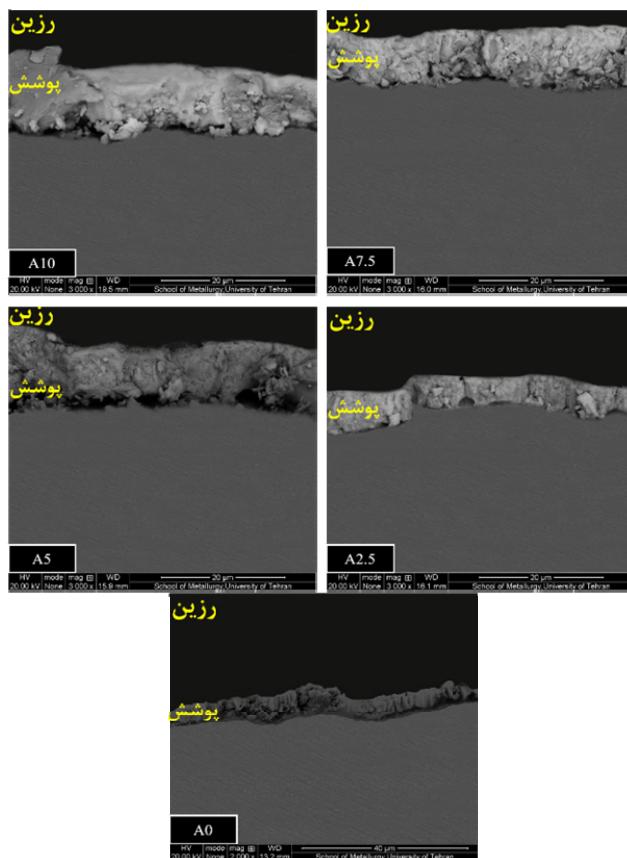

شکل ۴- مورفولوژی سطح و آنالیز تصویری تخلخل پوشش های مختلف سیلیکاتی-آلومیناتی

روش PEO، سرعت تشكیل فیلم وابسته به هدایت یونی الکترولیت و سرعت انحلال فیلم تحت تأثیر شدت میدان الکتریکی است [۱۷]. بر این اساس در مقایسه نمونه A۱۰ با سایر نمونه‌ها می‌توان گفت که به دلیل بیشتر بودن هدایت یونی الکترولیت و ثابت بودن میدان الکتریکی، سرعت تشكیل فیلم در این نمونه نسبت به سایر نمونه‌ها بیشتر بوده است. درنتیجه نمونه A۱۰ بالاترین ضخامت پوشش را نشان می‌دهد. درواقع با افزایش غلظت سدیم آلومینات و افزایش هدایت یونی الکتریکی، نرخ تشكیل فیلم از نرخ انحلال فیلم اکسیدی پیشی گرفته و منجر به تشكیل پوشش ضخیم‌تر می‌شود.

اندازه ضخامت پوشش‌ها بر اساس تصاویر میکروسکوپ الکترونی رویشی محاسبه و به ترتیب برای نمونه‌های A۰، A۲/۵، A۴/۵، A۷/۵ و A۱۰ به ترتیب ۳/۷۱، ۵/۲۷، ۳/۷۱ و ۱۲/۲ میکرومتر محاسبه و ثبت شد. افزایش در غلظت سدیم آلومینات سبب افزایش در ضخامت پوشش اعمالی از $3/71\text{ }\mu\text{m}$ تا $12/2\text{ }\mu\text{m}$ می‌شود. با افزایش غلظت سدیم آلومینات فرایند اکسیداسیون فلز سریع‌تر صورت گرفته و ضخامت لایه اکسیدی افزایش می‌یابد. مکانیسم تشكیل فیلم PEO و تغییر ضخامت پوشش شامل دو فرایند رقابتی شکل‌گیری و انحلال لایه اکسیدی در اثر قرارگیری تحت میدان الکتریکی است. در فرایند پوشش دهی به

شکل ۵- تصاویر سطح مقطع نمونه‌های پوشش دهی شده در غلظت‌های مختلف الکترولیت سیلیکاتی-آلومیناتی

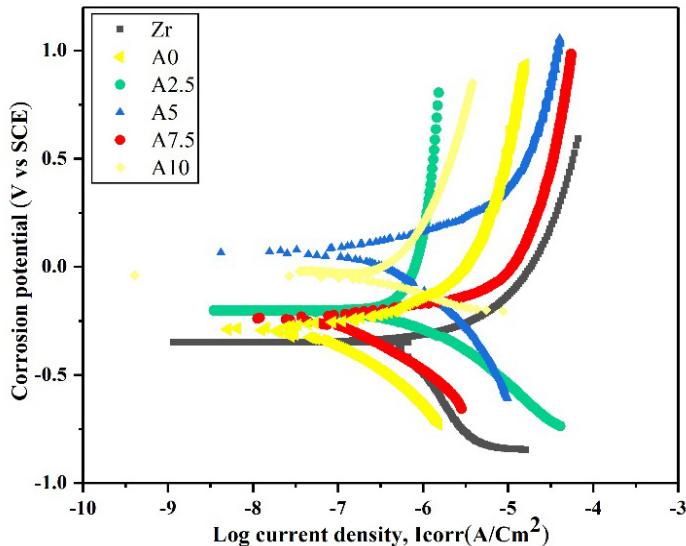

(۰/۵۳) را نشان داد. نمونه A0 به دلیل داشتن کمترین ضخامت و همچنین و کمترین مقدار فاز تتراگونال بیشترین مقدار جریان خودگی ($6/79 \times 10^{-6}$) را نسبت به سایر نمونه‌های پوشش دهی شده نشان می‌دهد. حفرات و میکروترک‌ها مکان‌های مناسبی برای نفوذ مواد خورنده به داخل پوشش و در نتیجه کاهش مقاومت به خودگی پوشش است. در نمونه A10 از طرفی با افزایش میزان زیرکونیای تتراگونال به دلیل ساختار فشرده و منحصر به فرد نسبت این فاز و همچنین بیشترین ضخامت پوشش کمترین جریان خودگی ($1/10 \times 10^{-7}$) و بیشترین مقدار پتانسیل خودگی (۰/۱۵) را نسبت به سایر نمونه‌های پوشش دهی شده نشان داد.

۴-۳- بررسی رفتار خودگی

برای بررسی مقاومت به خودگی پوشش‌های ایجاد شده از روش پلاریزاسیون پتانسیودینامیک استفاده گردید. شکل ۵ منحنی پلاریزاسیون پوشش‌های PEO روی فولاد آلومینیز شده را در محلول ۵٪ مولار لیتیوم هیدروکسید نشان می‌دهد.

نتایج نشان داد که هر پنج نمونه پوشش دهی شده به روش PEO مقاومت خودگی بهتری را نسبت به نمونه بدون پوشش نشان می‌دهد. نمونه بدون پوشش به دلیل در معرض قرار گرفتن مستقیم با محیط خورنده بیشترین مقدار جریان خودگی ($1/22 \times 10^{-6}$) و کمترین مقدار پتانسیل خودگی

شکل ۶- منحنی‌های پلاریزاسیون نمونه بدون پوشش و دارای پوشش بعد از غوطه‌وری در محلول LiOH

الکترولیت سیلیکاتی-آلومیناتی پرداخته شد. فاز غالب در پوشش‌های ایجاد شده در الکترولیت آلومیناتی و سیلیکاتی مونوکلینیک می‌باشد. همچنین با افزایش غلظت یون آلمینیوم در الکترولیت میزان فاز کریستالی تتراگونال بیشتر می‌شود. نتایج حاصل از تصاویر میکروسکوپ الکترونی

۴- نتیجه‌گیری

در این تحقیق به بررسی میزان فاز ثبیت‌شده تتراگونال و خواص خودگی پوشش‌ها سرامیکی از طریق روش اکسیداسیون الکترولیتی پلاسمایی بر روی فلز آلیاژ زیرکونیوم-4 zircaloy-4 در غلظت‌های مختلف

formed in pure water studied with synchrotron radiation and optical microscopy: relation to corrosion rate”, Journal of Nuclear Materials, Vol.324(1),pp.6-22,2004.

- [5] D. G. Franklin, P. Lang, “Zirconium-alloy corrosion: A review based on an international atomic energy agency (IAEA) meeting. in Zirconium in the Nuclear Industry”, Ninth International Symposium, ASTM International, 1991.

[۶] رویا روحانی، هادی عادل خانی، محسن اسدی اسد آباد، مجید منجمی، ”مطالعه مقاومت خوردگی پوشش‌های نانو ساختار کاریید زیرکونیم”， علم و مهندسی سرامیک، ۵، ۶۱، ۵، ۷۳ (۱۳۹۵)

- [7] Y. Yan, Y. Han,D. Li, J. Huang, Q. Lian, “Effect of NaAlO₂ concentrations on microstructure and corrosion resistance of Al₂O₃/ZrO₂ coatings formed on zirconium by micro-arc oxidation”, Applied Surface Science, Vol.256(21),pp.6359-6366,2010.

- [8] L. O. Snizhko, A. L. Yerokhin, A. Pilkington, N. L. Gurevina, D. O. Misnyankin, A. Leyland, A. Matthews,“Anodic processes in plasma

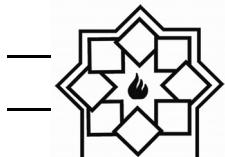
نشان داد که با افزایش غلظت سدیم الومینات ضخامت پوشش سرامیکی افزایش می‌یابد. افزایش میزان فاز تتراتانال و ضخامت پوشش باعث بهبود عملکرد رفتار خوردگی می‌شود.

مراجع

- [1] C.Lemaignan, A.T. Motta, “Zirconium alloys in nuclear applications,” Materials science and technology; Nuclear Materials II, R.W. Cahn et al., Ed., VCH, pp.1-51,1994.
- [2] A. T. Motta, A. Yilmazbayhan, M. J. Gomes da Silva, R. J. Comstock, G. S. Was, J. T. Busby, E. Gartner, Q. Peng, Y. H. Jeong, J. Y. Park, “Zirconium alloys for supercritical water reactor applications: Challenges and possibilities”, Journal of Nuclear Materials, Vol. 371(1-3),pp.61-75,2007.
- [3] B. Raj, U. K. Mudali, “Materials development and corrosion problems in nuclear fuel reprocessing plants”, Progress in Nuclear Energy, Vol. 48(4),pp.283-313,2006.
- [4] A. Yilmazbayhan, A. T. Motta, R. J. Comstock,G.P. Sabol,B. Lai,Z. Cai, “Structure of zirconium alloy oxides

- formed on Zircaloy-2 by plasma electrolytic oxidation in sodium aluminate electrolytes”, *Electrochimica Acta*, Vol. 116, pp.453-466, 2014.
- [13] Y. Cheng, E. Matykina, R. Arrabal, P. Skeldon, G. E. Thompson, “Plasma electrolytic oxidation and corrosion protection of Zircaloy-4”, *Surface and Coatings Technology*, Vol. 206(14), pp.3230-3239, 2012.
- [14] A. V. Apelfeld, A. A. Ashmarin, A. M. Borisov, A. V. Vinogradov, S. V. Savushkina, E. A. Shmytkova, “Formation of zirconia tetragonal phase by plasma electrolytic oxidation of zirconium alloy in electrolyte comprising additives of yttria nanopowder”, *Surface and Coatings Technology*, Vol. 328, pp.513-517, 2017.
- [15] S. Arun, T. Arunnellaiappan, N. Rameshbabu, “Fabrication of the nanoparticle incorporated PEO coating on commercially pure zirconium and its corrosion resistance”, *Surface and Coatings Technology*, Vol. 305, pp.264-273, 2016.
- [16] B. Cox, Y. M. Wong, “Effects of LiOH electrolytic oxidation of aluminium in alkaline solutions”, *Electrochimica Acta*, Vol. 49(13), pp.2085-2095, 2004.
- [9] E. Matykina, I. Garcia, R. Arrabal, M. Mohedano, B. Mingo, J. Sancho, M.C. Merino, A. Pardo, “Role of PEO coatings in long-term biodegradation of a Mg alloy”, *Applied Surface Science*, Vol. 389, pp.810-823, 2016.
- [10] M. Montazeri, C. Dehghanian, M. Shokouhfar, A. Baradaran, “Investigation of the voltage and time effects on the formation of hydroxyapatite-containing titania prepared by plasma electrolytic oxidation on Ti-6Al-4V alloy and its corrosion behavior”, *Applied Surface Science*, Vol. 257(16), pp.7268-7275, 2011.
- [11] علی عیوض زاده، چنگیز دهقانیان، هادی عادل خانی ”ایجاد پوشش اکسید زیرکونیوم در سطح زیرکآلوب-۴ به روش اکسیداسیون پلاسمایی الکترولیتی (PEO) و بررسی اثر غلظت تتراسدیم پیروفسفات ($Na_4P_2O_7$) بر ساختار و رفتار خوردگی پوشش، علوم و مهندسی خودرگی، ۲۵، ۱۳۹۷
- [12] Y. Cheng, J. H. Cao, Z. M. Peng, E. Matykina, P. Skeldon, G.E. Thompson, “Wear-resistant coatings

on pretransition zirconium oxide films. in Zirconium in the Nuclear Industry”, Ninth International Symposium, ASTM International, 1991.

- [17] K. Venkateswarlu, N. Rameshbabu, D. Sreekanth , A.C. Bose, V. Muthupandi, N.K. Babu, S. Subramanian, “Role of electrolyte additives on in-vitro electrochemical behavior of micro arc oxidized titania films on C_p Ti’, Applied Surface Science, Vol. 258(18),pp.6853-6863,2012.
- [18] S. Ikonopisov, “Theory of electrical breakdown during formation of barrier anodic films’, Electrochimica Acta, Vol. 22(10),pp.1077-1082,1977.
- [19] R. C. Garvie, P. S. Nicholson, “Phase analysis in zirconia systems”, Journal of the American Ceramic Society, Vol. 55(6),pp.303-305,1972.
- [20] G. Lv, H. Chen, W. Gu, W. Feng, L. Li, E. Niu, X. Zhang, S. Yang, “Effects of graphite additives in electrolytes on the microstructure and corrosion resistance of Alumina PEO coatings”, Current Applied Physics, Vol. 9(2),pp.324-328,2009.

ساخت و بررسی خواص رنگی و فیزیکی رنگدانه سرامیکی سیلیکات – تیتانات کیالت به روش سل-ژل

محیا زائرالحسینی^۱، محمد خواجه مهریزی^{۱*}، محسن خواجه امینیان^۲

^۱ پردیس فنی و مهندسی، دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه یزد

^۲ آزمایشگاه نانورنگدانه‌ها و پوشش‌های سرامیکی، دانشکده فیزیک، دانشگاه یزد

* mkhajeh@yazd.ac.ir

چکیده:

رنگدانه‌های سرامیکی آبی بر پایه کیالت به طور گستردگی در صنایع سرامیکی کاربرد دارد که به علت ویژگی‌هایی مانند پایداری دما، پایداری شیمیایی و مقاومت بالای این پوشش‌ها می‌باشد. در این تحقیق، ساخت رنگدانه سرامیکی آبی سیلیکات تیتانات کیالت با استفاده از روش سل ژل، انجام می‌شود و بر روی سرامیک تحت شرایط تولید صنعتی چاپ می‌شود. سپس خواص رنگی و فیزیکی آن مورد بررسی قرار می‌گیرد. طیف انعکاسی و آزمون رنگ‌سنجی در فضای رنگ (CIE L*a*b*) برای بررسی مولفه‌های رنگی نمونه اندازه گیری شده است. همچنین برای مطالعه ساختار بلوری و ریزساختار سطح، آزمایش‌های پراش پرتو X و میکروسکوپ الکترونی بر روی نمونه‌ها انجام می‌شود. آزمایش رنگبری متیلن بلو برای تعیین خاصیت فوتوكاتالیستی و مقاومت شیمیایی با استفاده از استاندارد ISO/آروپا 10545-13 انجام شده است. نتایج پارامتر L^* و طیف بازنگشی منتشر شده به طور چشمگیری ارزش آبی نمونه‌ها را نشان می‌دهد. همچنین نمونه‌ای خاصیت فوتوكاتالیستی و مقاومت شیمیایی خوبی نسبت به نمونه مرجع (کاشی سفید) برخوردار است.

اطلاعات مقاله:

دریافت: ۹ بهمن ۱۳۹۷

پذیرش: ۱۸ خرداد ۱۳۹۸

کلید واژه:

سیلیکات تیتانات کیالت، سل ژل، مقاومت شیمیایی، خودتمیزشوندگی، فوتوكاتالیستی

نسبت به نمونه مرجع (کاشی سفید)

است [۲،۱]. رنگدانه‌های سرامیکی مبتنی بر کیالت به دلیل دارا بودن ویژگی‌هایی همچون پایداری نوری و دمایی، قدرت پوشش خوب، سازگاری با سیستم‌های آلی و معدنی به طور گسترده در صنعت سرامیک استفاده می‌شوند [۴،۳]. در سرامیک‌های خودتمیزشونده فوتوكاتالیستی، غبار می‌تواند توسط پرتو فرابنفش از بین برود و با آب پاک شود [۵]. همچنین مقاومت بالا در مقابل اسید و باز باعث می‌شود که

۱- مقدمه

رنگدانه ماده‌ای است که رنگ نور منعکس شده را تغییر و یا انتقال می‌دهد و در نتیجه جذب طول موج انتخابی تغییر می‌کند. بسیاری از مواد انتخابی طول موج مشخصی از نور را جذب می‌کنند. موادی که انسان برای استفاده به عنوان رنگدانه انتخاب کرده است عموماً دارای خواص ویژه‌ای است که آنها را برای رنگ آمیزی مواد دیگر ایده آل کرده

آلینده روغنی، ذرات خاک و متیلن اورنج به روی سرامیک اعمال شده است. تابش UV 352 nm, 15W در دو دوره دو ساعته قبل و بعد از لکه گذاری، جهت فعال کردن خاصیت فوتوكاتالیستی TiO_2 اعمال شده است. و عملکرد خوب خودتمیزشوندگی در لعابهایی که با ذرات خاک و متیلن اورنج لکه گذاری شدند مشاهده شده است ولی اثر خودتمیزشوندگی در لکه روغنی مشاهده نشده است [۱۳]. در تحقیقی سجادی و همکاران با استفاده از TiPt به عنوان پیش‌ماده Ti، لایه نازک TiO_2 را به روش سل ژل و با استفاده از لایه نشانی غوطه‌وری روی سج شیشه با ضخامت‌های متفاوت ساختند. طبق آنالیز SEM نانوذرات با سایز ۵۰-۱۰۰ نانومتر به طور یکنواخت روی بستر تشکیل شده است. همچنین بستر با استفاده از محلول 0.3M مولار متیلن بلو، پوشش داده شده و به مدت ۴ ساعت تحت تابش UV قرار گرفته است و با گذشت زمان کاهش ضخامت رنگ و در نتیجه خاصیت فوتوكاتالیستی مطلوبی روی سطح مشاهده شده است [۱۴]. انحصاری و همکاران، نانوذرات Co_2TiO_4 از طریق فرآیند سل-ژل تهیه کردند و نتایج نشان داد که اندازه ذرات بین ۴۶ تا ۷۷ نانومتر و پارامترهای تجزیه و تحلیل رنگ نانوذرات، مقدارهای $L^* = 18/6$ ، $a^* = -0.50$ ، $b^* = -0.22$ را نتیجه داد که از روشنایی خوبی برخوردار نبوده است [۱۵].

هدف از این پژوهش ساخت نانورنگدانه آبی سیلیکات تیتانات کبالت، چاپ این رنگدانه و بررسی خواص خودتمیزشوندگی و مقاومت شیمیایی بر روی کاشی سرامیکی می‌باشد.

سرامیک‌ها در سخت‌ترین شرایط خورنده کاربرد داشته باشند [۶]. در این پژوهش از روش سل ژل استفاده شده است. فرایند سل-ژل یک روش شیمیایی تر^۱ برای تولید انواع نانوساختارها به ویژه نانوذرات اکسید فلزی می‌باشد [۹،۸،۷]. در مطالعه‌ای کراسنی^۲ و همکاران، با بررسی مقاومت پوشش‌های مختلفی در برابر محلول‌های اسیدی و قلیایی پرداختند. پوشش‌ها با $98\% \text{NaOH}$ ، $98\% \text{H}_2\text{SO}_4$ مدت ۱ ساعت واکنش داده شدند. نتایج نشان داد که در میان تمام مواد، 2SiO_2 و $3\text{Al}_2\text{O}_3$ دارای $\alpha\text{-Al}_2\text{O}_3$ بیشترین مقاومت شیمیایی هستند [۱۰]. جیمز^۳ و همکاران، با مطالعه روی پوشش سرامیکی، مقاومت خوردگی در برابر اسید سولفوریک با 10 ، 30 ، 50 ، 70 و 90 درصد وزنی در دماهای 50 و 90 درجه سانتی گراد به مدت 110 روز مورد ارزیابی قرار دادند که بهترین مقاومت برای silica و high-silica بسدت آمد [۱۱]. پژوهشی توسط ژانگ^۴ و همکاران به توصیف یک فرایند غوطه‌وری برای تهییه پوشش فوق آبگریز بر اساس تیتانیوم دی اکسید نانوسیم همراه با پلی دی متیل سیلوکسان پرداخته است. زاویه تماس پوشش نانوسیم TiO_2 حدوداً 158 ± 2 درجه است که پس از تابش نور UV به مدت ۶ ساعت، سطح فوق آبگریز به یک سطح آبدوست تبدیل شده است [۱۲]. در پژوهشی ماتا^۵ و همکاران، اثرات تابش اشعه UV برای خاصیت خودتمیزشوندگی لعاب سرامیکی پوشش داده شده با TiO_2 به روش سل ژل را مورد بررسی قرار دادند. سه

¹ Wet chemical method² Krasnyi³ James⁴ Zhang⁵ Mataa

آب به محلول افروده شد و روی همزن بهم خورد. پس آن مقدار مشخص شده TiPt به محلول در حال هم خوردن اضافه شد و نهایتاً اسید به محلول اضافه شد و ده دقیقه دیگر روی همزن مغناطیسی ماند. سل تهیه شده به مدت ۷۲ ساعت در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد به ژل تبدیل شد و سپس روی متنل خشک شد. در ادامه نمونه های خشک شده درون کوره استوانه ای به مدت ۹۰ دقیقه در ۱۱۰۰ درجه سانتی گراد پخت شد. سل با استفاده از دستگاه چاپ تخت بر رو سرامیک انگوب و لعاب خورده اعمال و تحت شرایط تولید صنعتی رو خط تولید به مدت ۵۰ دقیقه در دمای ۱۰۸۰ درجه سانتی گراد پخت شد. برای بررسی ساختار نمونه ها پس از چاپ بر رو سرامیک، آن ها تحت آزمون پراش پرتو X قرار گرفته و شکل و اندازه ذرات آن با میکروسکوپ الکترونی روشی مشاهده شد. رنگ نمونه ها نیز با استفاده از طیف بازتاب و آزمون رنگ سنجی تحت استاندارد CIE L*a*b* انجام گرفت.

۲- فعالیت های تجربی

۲-۱- مواد

در این پژوهش از کلرید کبالت ۶ آبه (CoCl_2) از شرکت قطران شیمی و تتراتیل اورتو سیلیکات (TEOS) با خلوص ۹۹٪ از شرکت مرک و تترایزو پروپیل اورتو تیتانات (TiPt) با خلوص ۹۸٪ از شرکت مرک تهیه شده است. اتانول با خلوص ۹۶٪ از شرکت نصر و هیدرو کلرید اسید (HCl) از صنایع شیمیایی دکتر مجللی تهیه و استفاده شده است.

۲-۲- روش کار

تولید رنگدانه در این پژوهش به روش سل ژل صورت گرفت. در ابتدا مواد اولیه بر اساس جدول ۱ آماده شد. نمونه ها براساس میزان TiPt مورد استفاده در ساخت آن A، B، C، D و E نامگذاری می شوند. برای تهیه سل، ابتدا کلرید کبالت درون اتانول حل شد و سپس TEOS به همراه

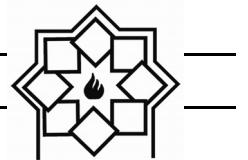
جدول ۱- لیست مواد مورد استفاده در آزمایش

نام مواد	فرمول شیمیایی	A	B	C	D	E	(٪۶۰)
کبالت کلرید ۶ آبه	CoCl_2	۰/۷۱۳	۰/۷۱۳	۰/۷۱۳	۰/۷۱۳	۰/۷۱۳	۰/۷۱۳
اسید هیدرو کلرید	HCl	۰/۴۸۵	۰/۴۸۵	۰/۴۸۵	۰/۴۸۵	۰/۴۸۵	۰/۴۸۵
اتانول	$\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$	۵	۵	۵	۵	۵	۵
تتراتیل اورتو سیلیکات	TEOS	۰/۶۱	۰/۱۲۴	۰/۱۸۶	۰/۲۴۹	۰/۳۱۲	۰/۶۰
تترایزو پروپیل اورتو تیتانات	TiPt	۰/۳۴۰	۰/۲۵۵	۰/۱۷۰	۰/۰۸۴	۰	۰/۴۰
آب مقطّر	H_2O	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵

بررسی ریزساختار نمونه ها با استفاده از دستگاه TVEGA3

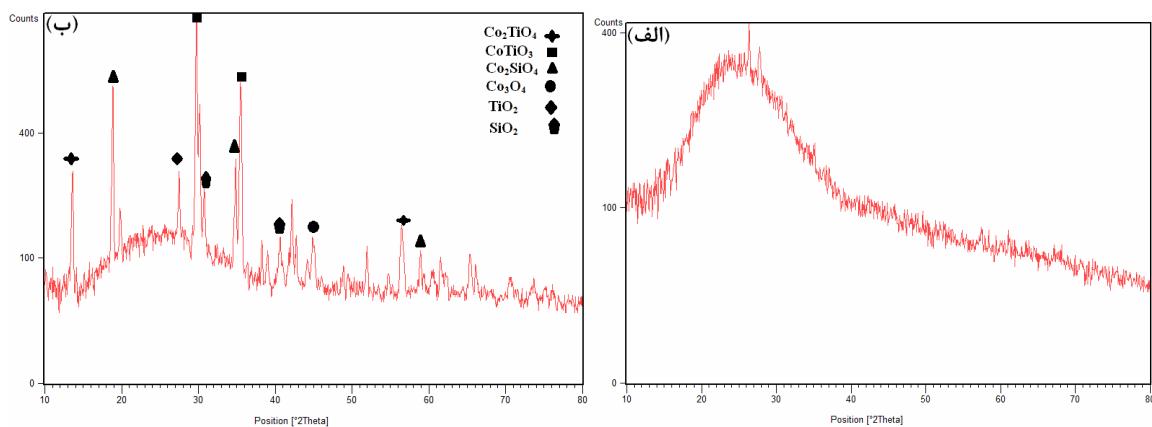
بررسی ریزساختار نمونه ها با استفاده از دستگاه Xpertpro(40 kV)

۲-۲-۱- تجهیزات و دستگاه ها

که مشخصاً نشان دهنده ماده خاصی باشد و برای ما قابل شناسایی باشد، مشاهده نشده است.

رنگدانه سیلیکات تیتانات کبالت ۰.۶٪ تهیه شد و با لعب سفید مخلوط شده است و پس از پخت، از قرص‌های لعب آنالیز XRD به عمل آمده است که در شکل ۱ قسمت (ب) نشان داده شده است. پودر از فازهای تیتانات کبالت، سیلیکات کبالت، اکسید کبالت، اکسید تیتانیوم و اکسید سیلیسیوم تشکیل شده است. بلندترین قله‌ها مربوط به ماده تیتانات کبالت و سیلیکات کبالت می‌باشد ولی طبق آنالیز XRD فازهای تیتانات کبالت و سیلیکات کبالت به صورت جدا از هم تشکیل شدند. فاز ترکیبات تیتانات کبالت تشکیل شده که در آنالیز XRD Rhombohedral است. از آنجایی که سنتز در ۱۱۰۰ درجه سانتی‌گراد انجام شده است و همچنین وجود پیک TiO_2 در ۲۷ درجه، نشان دهنده فاز روتایل برای تیتان می‌باشد.

شکل ۱- آنالیز XRD (الف) لعب سفید و (ب) لعب رنگی سیلیکات تیتانات کبالت ۰.۶٪.

توجه به تصویر ذرات بی‌شکل هستند و پس از اندازه‌گیری اندازه بیش از ۱۰۰ ذره از پودر سیلیکات تیتانات کبالت، اندازه ذرات ۶۰-۱۰۰۰ نانومتر اندازه‌گیری

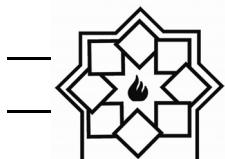
استفاده شد و آزمون رنگ‌سنگی با دستگاه اسپکتروفوتومتر (X-rite SP 62) انجام شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- ساخت و مشخصه‌یابی رنگدانه‌ها

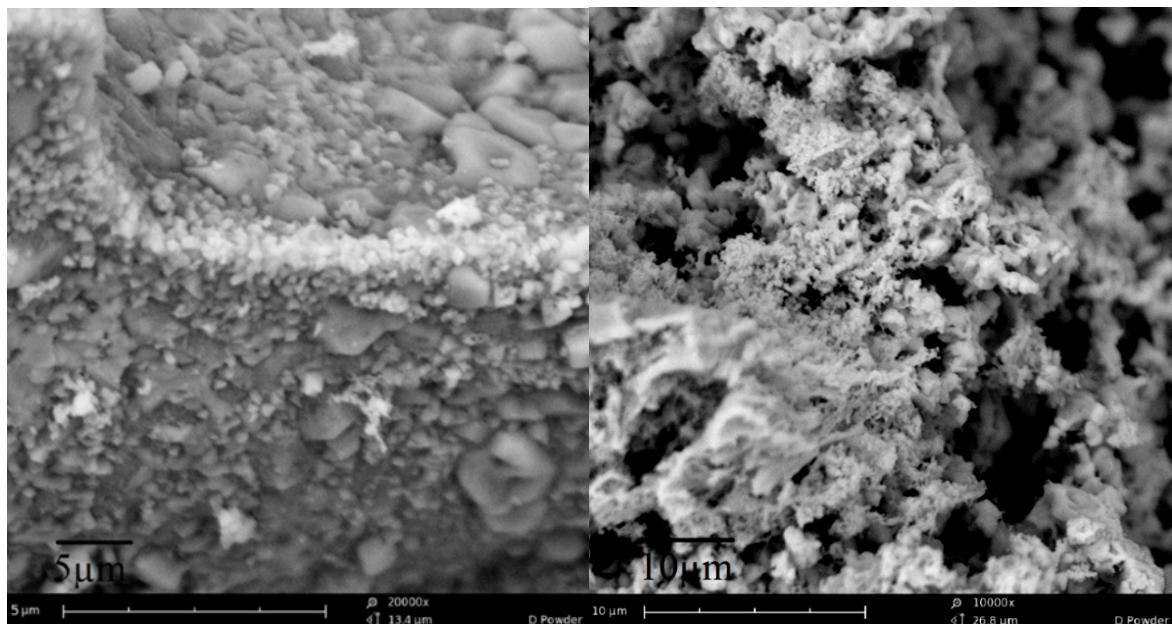
برای بدست آوردن ترکیباتی که در لعب پس از پخت شکل می‌گیرد، آنالیز XRD از قرص لعب سفید در شکل ۱ (الف) نشان داده شده است. لعب‌ها طیف گسترده‌ای از ترکیبات آلی و معدنی را در بر می‌گیرند که معمولاً مخلوط شیشه مانندی از ترکیبات متنوعی از مثل سدیم نیتریت، پتاسیم کلراید، سدیم الومینیت، پتاس، منیزیم کربنات، منیزیم کلراید، اوره، سیتیک اسید و غیره است. این اجزا را پس از آسیاب شدن و نرم کردن به صورت خمیری رقیق درمی‌آورند و سرامیک را با آن پوشش می‌دهند. سپس در کوره تا دمای معین حرارت می‌دهند. به همین دلیل پیکی

در شکل ۲ دو تصویر SEM در مقیاس‌های ۵ میکرومتر و ۱۰ میکرومتر از پودر سیلیکات تیتانات کبالت پخت شده در دمای ۱۱۰۰ درجه سانتی‌گراد نشان داده شده است. با

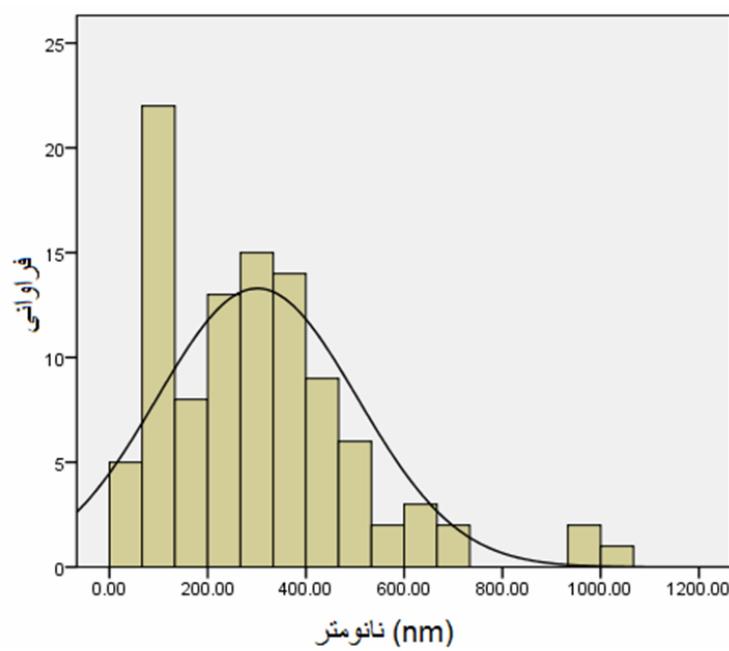

ضریب نرمال داده ها بیش از ۰/۰۵ باشد، داده ها نرمال می باشند. در نتیجه نمودار توزیع فراوانی رسم شده در شکل ۳ نرمال است.

شده است که میانگین داده ها برابر با ۳۰۰/۹۶ نانومتر است. ضریب نرمال برای داده های اندازه گیری شده برابر با ۰/۰۹۰ است که بر اساس کلموگروف اسمیرنوف اگر

شکل ۲- تصاویر SEM پودر سیلیکات تیتانات کبالت ۶۰٪ پخت شده در ۱۱۰۰ درجه سانتی گراد

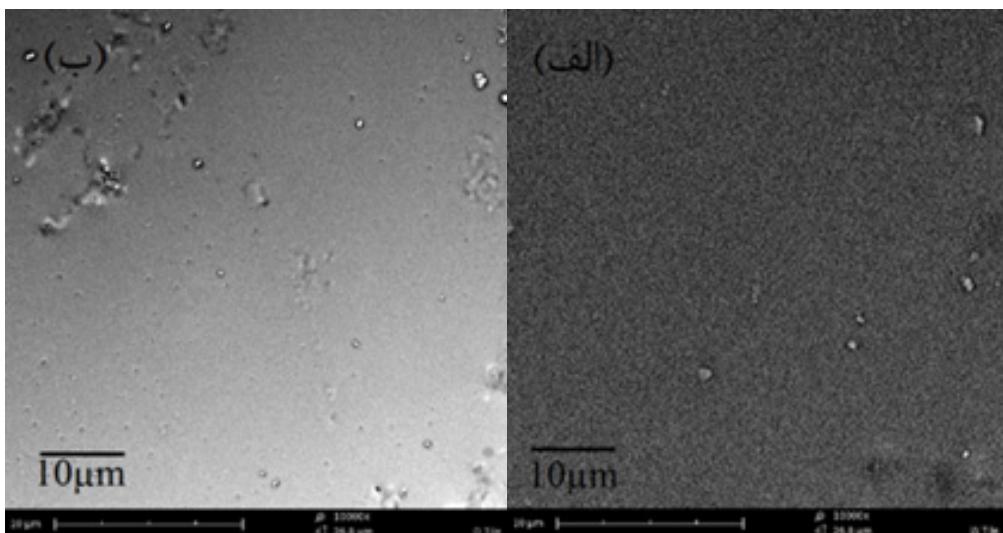
شکل ۳- نمودار فراوانی هیستوگرام پودر سیلیکات تیتانات کبالت ۶۰٪

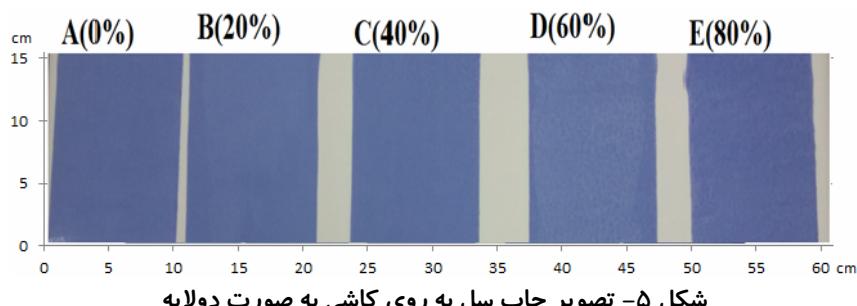
پس از اندازه‌گیری اندازه بیش از ۷۰ ذره از روی سرامیک چاپ شده، کمترین اندازه ذره برابر با $20/73$ نانومتر و بیشترین اندازه ذره برابر با $362/88$ نانومتر می‌باشد. و میانگین داده‌ها $56/90$ نانومتر اندازه‌گیری شد که بیانگر درصد قابل توجهی از ذرات نانومتری روی سطح سرامیک چاپ خورده با سل سیلیکات تیتانات کبالت است.

نمونه‌های چاپی در شکل ۵ و نتایج آزمون رنگ‌سنگی نمونه‌های کاشی چاپ شده در جدول ۲ آورده شده است. همانطور که داده‌ها نشان می‌دهد، نمونه‌ها دارای b^* منفی هستند که مطابق با رنگ آبی شکل نمونه‌های چاپ شده به روی سرامیک است.

تصویر SEM نمونه چاپی پخت شده در شکل ۴ ارائه شده است. شکل (الف) تصویر SEM سرامیک بدون چاپ را نشان می‌دهد، سطح شامل پوشش لعاب است. شکل (ب) تصویر SEM سطح چاپ شده سرامیک با سل سیلیکات تیتانات کبالت 60% را نشان می‌دهد. در حالت چاپ شده روی سرامیک، نانو ذرات روی سطح پخش شده‌اند و تعدادی زیادی از نانو ذرات هنگام حرارتدهی با ترکیبات لعاب مخلوط شده‌اند، و در فاز شیشه‌ای لعاب نفوذ کرده‌اند. بدین ترتیب تماس ذرات روی سطح با هم کمتر بوده، در نتیجه شدت بهم چسبیدگی نانو ذرات در حالت چاپ شده کاهش یافته است.

شکل ۴- تصاویر سرامیک پخت شده در دمای 1100 درجه سانتی‌گراد (الف) بدون چاپ و (ب) با چاپ رنگدانه سیلیکات تیتانات کبالت 60% .

شکل ۵- تصویر چاپ سل به روی کاشی به صورت دولایه

جدول ۲- مولفه‌های رنگی سل چاپ شده روی کاشی

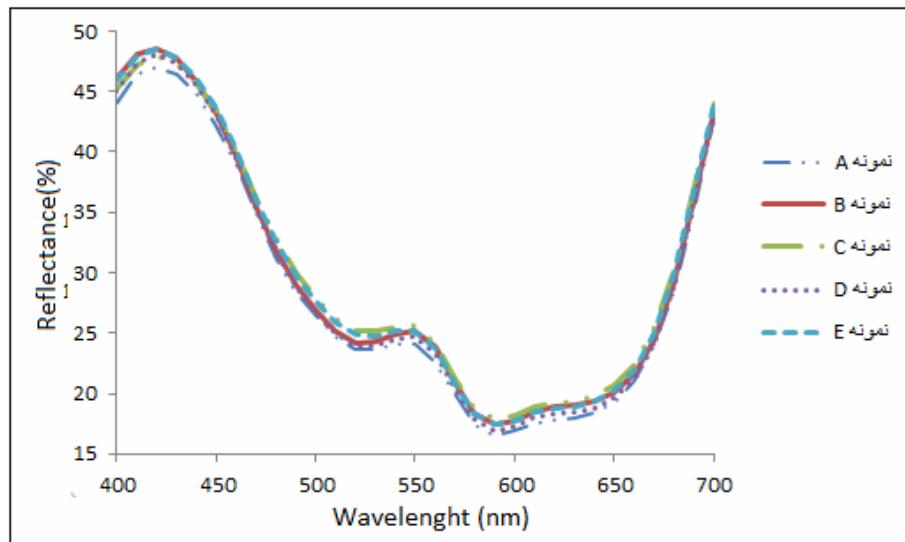
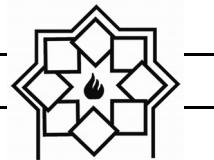
b*	a*	L*	نمونه
+۴/۰ ۹	-۰/۴۸	۹۰/۴۱	سفید
-۲۵/۷۰	+۳/۳۴	۵۴/۹۰	(/۰) A
-۲۵/۰۶	+۳/۶۷	۵۶/۱۱	(/۲۰) B
-۲۴/۸۶	+۲/۹۳	۵۶/۳۴	(/۴۰) C
-۲۴/۷۸	+۳/۵۲	۵۷/۳۰	(/۶۰) D
-۲۳/۴۵	+۲/۸۲	۵۹/۷۳	(/۸۰) E

کبالت (خاکستری رنگ و موجب تیرگی می‌شود)، اکسید تیتانیوم (ایجاد زردی در رنگ)، اکسید سیلیسیوم (سفید رنگ) و تحت تاثیر بودن رنگدانه توسط لعاب، انعکاس رنگ آبی اندکی تحت تاثیر گرفته است.

برای بررسی خاصیت فتوکاتالیستی از آزمون تجزیه متیلن بلو در اثر تابش UV استفاده شده است. در این آزمایش محلول متیلن بلو با غلظت ۰/۰۳ مولار تهیه شده و سطح سرامیک‌های چاپ خورده با آن پوشش داده شد. در همه تست‌ها از کاشی که یک بار رنگ به روی آن چاپ شده است استفاده شده است. (رنگ تک لایه) و تست متیلن بلو نیز در بازه زمانی ۷۲ ساعته به روی سرامیک ارزیابی شده است.

هنگامی که نمونه‌ها تحت تابش نور UV قرار می‌گیرند، خاصیت فتوکاتالیستی باعث واکنش مولکول‌های آلی رنگ با تیتانات شده و طی فرآیند اکسایشی موجب کاهش ضخامت آن بر روی سطح می‌شود. این پدیده باعث کم رنگ شدن لایه رنگ روی سطح نانولایه و همچنین تغییر طیف عبور لایه شده است.

در شکل ۶ طیف انعکاسی نمونه کاشی‌های چاپ شده نشان دهنده رنگ آبی می‌باشد. طبق طیف بیشترین بازتاب در طول موج‌های ۷۰۰-۶۰۰ نانومتر مربوط به رنگ قرمز و نارنجی و همچنین طول موج‌های ۵۰۰-۴۰۰ نانومتر مربوط به رنگ‌های نیلی و آبی است و کمترین بازتاب در طول موج ۶۵۰-۵۰۰ نانومتر مربوط به رنگ‌های سبز و زرد رخ داده است. همانگونه که قابل انتظار بود نمونه‌ها بیشترین بازتاب را در ناحیه مربوط به رنگ آبی نشان می‌دهند. همانطور که از نمودار شکل ۴ و داده‌های جدول ۲ مشخص است رنگ آبی نمونه‌ها بسیار نزدیک به هم است به گونه‌ای که نمودارها به روی هم افتاده است. Co_2SiO_4 یک ترکیب اکسیدی است که دارای شکل بلوری اورتورومیک با ساختار الیوین است. این ساختار از یک آرایه شش ضلعی بسته اکسیژن تشکیل شده که در آن نیمی از جایگاه‌های Si هشت وجهی توسط اتم C₀ و ۱/۸ C₄ چهاروجهی توسط اتم اشغال شده است. پودر آبی رنگ زمانی مشاهده می‌شود که اتم‌ها در جایگاه خود قرار گیرند. جایجایی اتم‌ها در جایگاه چهاروجهی و هشت وجهی باعث ایجاد رنگ سیاه در پودر می‌شود. همچنین به دلیل وجود فازهایی همچون اکسید

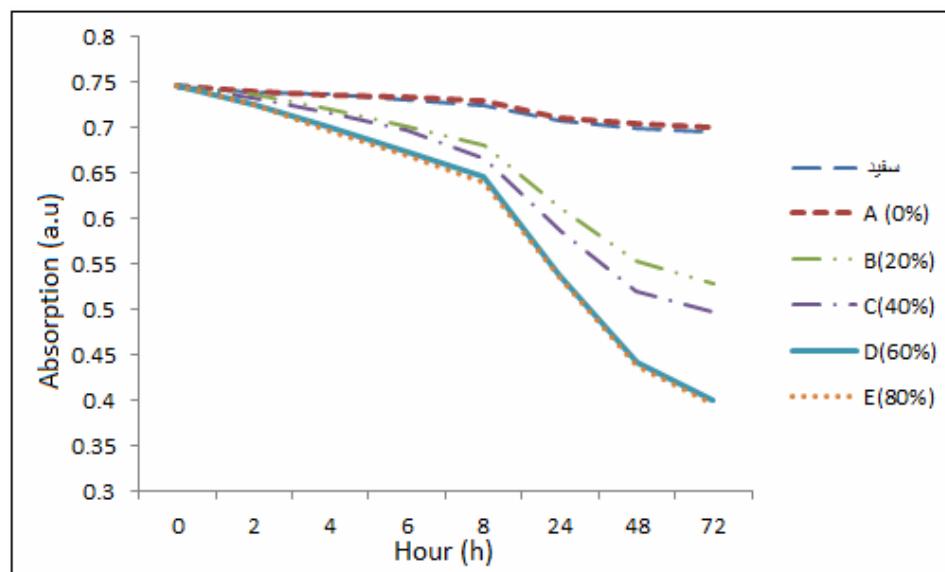

شکل ۶- طیف انعکاسی کاشی‌های چاپ شده

الکترون‌های محرک شده، باعث افزایش در تولید مقدار زیادی رادیکال‌های فعال هیدروکسیل شده است که با بالا رفتن این رادیکال‌های فعال هیدروکسیل تولیدی سرعت تجزیه رنگ آلی متیلن بلو افزایش یافته است. میزان درصد حذف رنگ (R) طبق معادله محاسبه و در جدول ۳ آورده شده است.

$$R(\%) = \frac{(C_0 - C)}{C_0} \times 100$$

شکل ۷ نمودار کاهش غلظت متیلن بلو را پس از گذشت زمان‌های متفاوت نشان داده است. با بالا رفتن زمان تابش پرتو فرابنفش، تعداد الکترون بیشتری تحریک شده است که این از دیاد در تحریک الکترون‌ها به دلیل افزایش مدت زمان تابش پرتو رسانیده بر بستر نمونه است. افزایش در تعداد

شکل ۷- نمودار کاهش غلظت رنگ متیلن بلو در اثر پرتو دهی

جدول ۳- میزان درصد حذف رنگ

نمونه	سفید	(٪.۰) A	(٪.۲۰) B	(٪.۴۰) C	(٪.۶۰) D	(٪.۸۰) E
R%	٪. ۷	٪. ۶	٪. ۲۹	٪. ۳۳	٪. ۴۶	٪. ۴۷

اندازه نانورنگدانه بر روی نمونه چاپ شده سیلیکات تیتانات کبالت در حدود ۹۰ نانومتر ارزیابی شد. با توجه به تست رنگبری متیلنبلو، تا حدود ۵۰ درصد حذف رنگ نمونه‌های چاپی سیلیکات تیتانات کبالت را داشته است و در نتیجه نمونه‌ها دارای خاصیت فوتوكاتالیستی خوبی هستند. همچنین بررسی مقاومت شیمیایی، رده گروهی A (مقاومت شیمیایی عالی) را نسبت به نمونه مرجع گزارش کرده است.

تشکر و قدردانی

از شرکت کاشی مسعود به دلیل همکاری در بخش صنعت و از آقای رضا دهقان بدلیل مشارکت در آماده سازی نمونه‌ها تشکر و قدردانی می‌شود.

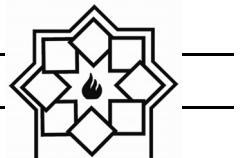
مراجع

- [1] S. Farrokhpay, "A review of polymeric dispersant stabilisation of titania pigment", *Advances in Colloid and Interface Science*, Vol. 151, pp. 24-32 , 2009.
- [2] H. Juergen, A. Braun, R. Baidins, E. Marganski , "TiO₂ pigment technology: a review" , *Progress in Organic Coatings*, Vol. 20, pp.105-138 , 1992.
- [3] K. Y. King, C. K. Ling, H. Liu, Patent No. US 8,710, 118 B2. United States Patent, 2014.
- [4] Z. Chen, E. Shu, W. Li, Y. Zhong, "Particle size comparison of CoAl₂O₄ pigment", *materials letters* , *The Journal of Organic Chemistry*, Vol.55 , pp.281-284 , 2002.
- [5] M. Jyrki, M. Aromaa, "FUNCOAT -

آزمون مقاومت شیمیایی طبق استاندارد ISO 10545-13 اروپا که بیانگر روش آزمایش برای تعیین مقاومت شیمیایی سطوح لعاب‌دار کاشی‌های سرامیکی در دمای اتاق است، انجام شده است. نمونه کاشی‌ها با محلول‌های اسیدی و بازی شامل اسید هیدرو کلرید ۳٪ وزنی و هیدروکسید پتاسیم ۳۰ گرم بر لیتر مورد آزمون قرار گرفته است. پس از یک هفته نتایج آزمون با مداد HB و قرار دادن در برابر نور مخصوص جهت بررسی مات شدن سطح نشان داد که نمونه مرجع (کاشی سفید) دارای کلاس B است که در آزمون عمل با محلول اسیدی مردود اعلام شده است و نمونه کاشی سیلیکات تیتانات کبالت ۶۰٪ دارای کلاس A می‌باشد و اثر مداد HB بر روی کاشی عمل شده با محلول‌های اسیدی و بازی باقی نمانده است.

۴- نتیجه‌گیری

پارامتر *b برای نمونه چاپ شده روی کاشی سیلیکات تیتانات کبالت ۲۴/۷۸- به دست آمد که به طور چشمگیری ارزش آبی را نشان می‌دهد. همچنین طیف سنجی بازتابی منتشر شده سرامیک چاپ شده، بیانگر رنگ آبی نمونه‌ها است. نتیجه XRD بررسی ساختار لعاب، ترکیبات چند فازی را نشان داده است که به دلیل وجود مواد مختلف درون لعاب است، با این وجود، ساختارهای Co₂SiO₄ و CoTiO₃ عمده ساختارهای مشخص شده در لعاب بوده است، که نشان‌دهنده تشکیل شدن ترکیبات موردنظر در لعاب است.

Society, pp.617-623, 2015.

- [15] M. Enhessari and Z. Solati and A. Mohebalizadeh and A. Alipouramjad, "Synthesis, characterization and optical band gap of the Co_2TiO_4 nanoparticles", Materials Science in Semiconductor Processing, Vol.31, pp.599–603, 2015.
- [6] L. Hupa, R. Bergman, L. Fro berg, "Chemical resistance and cleanability of glazed surfaces", Surface Science , Vol.584, pp.113–118, 2005.
- [7] Y. Dimitriev, Y. Ivanova, R. Iordanova, "History of sol-gel Science and Technology (review)", Journal of the University of Chemical Technology and Metallurgy, Vol.43, No.2, pp.181-192 , 2008.
- [8] M. Niederberger, N. Pinna, "Metal Oxide Nanoparticles in Organic Solvents: Synthesis, Formation", Assembly and Application, Engineering Materials and Processes, pp.205-209, 2009.
- [9] J. Livage, M. Henry, C. Sanchez, "Sol-gel Chemistry of Transition Metal Oxides", Laboratoire de Chimie de la Matière Condensée, CNRS (UA 302), Vol.18, pp.259-341, 1988.
- [10] B. L. Krasnyi, V. P. Tarasovskii, E. V. Rakhmanova, V. V. Bondar, "Chemical Resistance of Ceramic Materials in Acids and Alkalies", Translated from Steklo i Keramika, Vol.10, pp.22-24, 2004.
- [11] J. P. Bennett, "Corrosion Resistance of Selected Ceramic Materials to Sulfuric Acid", Bureau of Mines Report of Investigations, pp.23-28, 1986.
- [12] X. Zhang, Y. Guo, Zh. Zhang, P. Zhang, "Self-cleaning superhydrophobic surface based on titanium dioxide nanowires combined with polydimethylsiloxane", Applied Surface Science, Vol.284, pp.319–323, 2013.
- [13] J. Maatta, M. Piispanen, H. -R. Kymäläinen, A. Uusi-Rauva, "Effects of UV-radiation on the cleanability of titanium dioxide-coated glazed ceramic tiles", Journal of the European Ceramic Society, Vol.27, pp.4569–4574, 2007.
- [14] F. Sajadi and M. Khajeh Aminian, "Study the Photocatalytic Degradation of Oleic acid on TiO_2 Thin Film", Iranian Ceramic

واژگان مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی

واژگان مصوب:

ردیف	معادل پیشنهادی	واژه بیگانه
۱	سرامیک	ceramic
۱-۱	سرامیک پیشرفته	advanced ceramic
۱-۲	سرامیک مهندسی	engineering ceramic
۱-۳	مغناسرامیک	magnetic ceramic
۱-۴	سرامیک سازه‌ای	structural ceramic
۲	سپیدافزار سرامیکی	ceramic whiteware
۳	سرامیک ظریف	fine ceramic
۴	فرایند ساخت سرامیک	ceramic process
۵	سرامیک‌شناسی	ceramics
۶	الکتروسرامیک	electroceramic
۷	سرامیک اپتیکی	optical ceramic
۸	خاک چینی مت. ^۱ کائولین	china clay <i>syn. kaolin</i>
۹	رُس دیرگذار	fireclay <i>syn. fireclay refractory</i>
۱۰	سیاه‌رُس	ball clay
۱۱	سپیدافزار، سپیدینه	whiteware
۱۱-۱	سپیدینه آلومینی	alumina whiteware
۱۳	ستگینه، داشحال	stoneware

^۱ مترادف

chemical stoneware	سنگینه شیمیابی/داشحال شیمیابی	۱۳-۱
earthenware	رُسینه	۱۴
sanitary earthenware	رسینه بهداشتی	۱۴-۱
vitreous china	چینی شیشه‌ای، چینی زجاجی	۱۶
vitreous china sanitaryware	چینی شیشه‌ای بهداشتی، چینی زجاجی بهداشتی	۱۶-۱
slip	دوغاب	۱۷
slip casting	ریخته‌گری دوغابی	۱۷-۱
drain casting	ریخته‌گری توخالی	۱۸
solid casting	ریخته‌گری توپُر	۱۹
pressure casting	ریخته‌گری فشاری	۲۰
centrifugal casting	ریخته‌گری مرکزگریز	۲۱
plastic forming	شكل‌دهی موسمان	۲۲
deflocculation	لخته‌زدایی، روان‌سازی	۲۳
deflocculant	لخته‌زدا، روان‌ساز	۲۳-۱
glaze	لعاب	۲۴
glazing	لعاب‌دهی	۲۴-۱
matt glaze	لعاب مات	۲۴-۲
opaque glaze	لعابِ کدر	۲۴-۳
raw glaze	لعاب خام	۲۴-۴
glaze firing	پخت لعاب	۲۴-۵
crackle glaze	لعاب ترک	۲۴-۶
on-glaze decoration	تزیین رولعابی	۲۵
in-glaze decoration	تزیین تولعابی	۲۶
underglaze decoration	تزیین زیرلعابی	۲۷
enamel	لعاب، لعاب فلز	۲۸
glass enamel	مینای شیشه	۲۸-۱
enamel firing	پخت تزیین	۲۸-۲
frit ^۱	فریت	۲۹
frit ^۲	فریتسازی	۳۰
fritted glaze	لعاب فریت‌شده	۳۱
biscuit	بیسکویت	۳۲
biscuit firing	پخت بیسکویت	۳۲-۱

furnace	کوره	۳۳
annealing furnace	کوره تاب کاری	۳۳-۱
electric furnace	کوره برقی	۳۳-۲
glass furnace	کوره شیشه	۳۳-۳
tank furnace	کوره محفظه‌ای	۳۳-۴
box furnace	کوره اتاقکی	۳۳-۵
kiln	کوره پخت، پزاوه	۳۴
kiln furniture	پخت اسباب	۳۴-۱
saggar (sagger)	جعبه کوره	۳۵
saggar clay	رس جعبه کوره	۳۵-۱
refractory	دیرگداز	۳۶
refractoriness	دیرگدازی	۳۶-۱
refractory cement	سیمان دیرگداز، سیمان نسوز	۳۶-۲
refractory concrete	بن دیرگداز، بن نسوز	۳۶-۳
refractory ceramic	سرامیک دیرگداز	۳۶-۴
refractory oxide	اکسید دیرگداز	۳۶-۵
refractory sand	ماسه دیرگداز	۳۶-۶
refractory lining	آستری دیرگداز، جداره دیرگداز	۳۶-۷
refractory coating	پوشش دیرگداز	۳۶-۸
castable refractory	دیرگداز ریختنی	۳۶-۹
fused cast refractory	دیرگداز ذوبی - ریختگی	۳۶-۱۰
bulk volume	حجم کلی	۳۷
apparent volume	حجم ظاهری	۳۸
true volume	حجم واقعی	۳۹
true density	چگالی واقعی	۴۰
theoretical density	چگالی نظری	۴۱
tap density	چگالی تقهای	۴۲
green density	چگالی خام	۴۳
green body	بدنه خام	۴۴
green strength	استحکام خام	۴۵
glass annealing	تاب کاری شیشه	۴۷

جدول واژه‌های مصوب سرامیک

glass-ceramic	شیشه-سرامیک	۴۸
glass softening point	نقطه نرم‌شوندگی شیشه	۴۹
glass refining/ fining	جبابزدایی شیشه	۵۰
sheet glass	شیشهٔ جام	۵۱
container glass	شیشهٔ ظرف	۵۲
glass container	ظرف شیشه‌ای	۵۳
sodalime glass	شیشهٔ سدآهکی	۵۴
network former	شبکه‌ساز	۵۵
network modifier	دگرگون‌ساز شبکه	۵۶
bridging oxygen	اکسیژن پُلزن	۵۷
non-bridging oxygen	اکسیژن غیرپُلزن	۵۷-۱

راهنمای تهیه مقاله

نشریه علمی- پژوهشی علم و مهندسی سرامیک با هدف گسترش دانش سرامیک به انتشار نتایج پژوهش‌های اساتید و محققان و صنعتگران این رشته اقدام می‌نماید.

موضوعات پذیرش مقاله شامل موارد ذیل است: مواد اولیه، کاشی، سیمان، شیشه و شیشه سرامیک‌ها، چینی، لعاب و رنگ، دیرگداز، مدیریت راهبردی در صنعت سرامیک، نانوسرامیک، کامپوزیت، فرآیند و کنترل کیفیت سرامیک‌های اکسیدی و غیر اکسیدی، بیوسرامیک، الکتروسرامیک و نیز موضوعات مرتبه به علم و مهندسی سرامیک

نویسنده‌گان محترم خواهشمند است موارد زیر را رعایت فرمایند:

(۱) مقاله لازم است شامل بخش‌های زیر باشد:

مقدمه یا مرور منابع مطالعاتی، فعالیت‌های تجربی، نتایج و بحث، نتیجه‌گیری، مراجع همچنین مشخصات کامل نویسنده‌گان همراه با محل کار بدون ذکر القاب و عنوان‌به فارسی و انگلیسی، پست الکترونیکی نویسنده مسئول، چکیده و کلید واژه به فارسی و انگلیسی

* به منظور ترویج زبان فارسی، لازم به ذکر است که در نگارش مقاله از لغات مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی استفاده شود.
www.persianacademy.ir

(۲) مقاله به صورت یک فایل Word شامل متن مقاله همراه با کلیه جداول و شکل‌ها (فایل اصلی جداول و شکل‌ها (TIF) به صورت جداگانه نیز ارسال گردد)

(شکل‌ها با کیفیت حداقل 300 dpi باشد)

در تهیه شکل‌ها و جداول به نکات زیر توجه گردد.

- زمینه جداول و شکل‌ها به رنگ سفید باشند.
- متن و اعداد داخل جداول و شکل‌ها به فارسی باشند.
- شکل‌ها و نمودارها قاب و حاشیه نداشته باشند.

(۳) نگارش مقاله با فرمت زیر تنظیم گردد:

کاغذ A4 با حاشیه ۲/۵ سانتی‌متر از هر طرف و بالا و پایین، متن مقاله به صورت نرمال با قلم نازنین ۱۲، عنوان مقاله نازنین ۱۶ به صورت Bold، نام نویسنده‌گان و محل کار نازنین ۱۴، فاصله خطوط با فاصله خط ۱/۵ (line space 1.5)، تعداد صفحات حدود ۱۰ صفحه

(۴) مراجع در متن با شماره مربوط به خود مشخص شوند. متن مراجع و منابع به صورت کامل حاوی نام نویسنده‌گان، عنوان و نام مجله یا کتاب و سال انتشار باشد.

مثال:

- K. A. Maskall and D. White, "Vitreous Enamelling", (Oxford: pregamon Press, 1986)

- شیمی تجزیه پیشرفته، دکتر محمد ادريسی، ۱۳۸۱، انتشارات امید مجده

• مراجع فارسی و انگلیسی فونت صحیح داشته باشند.

(۵) از به کار بردن نام و نشان شرکت یا موسسات به صورت طراحی در صفحات خودداری به عمل آید. در صورت لزوم در قسمت پایانی مقاله به صورت تقدیر آورده شود.

(۶) پس از تحويل کامل مقاله به نشریه حذف، افزودن و یا تغیر نام هیچ یک از نویسنده‌گان امکان پذیر نیست.

ضمن تشکر از انتخاب این نشریه خواهشمند است با رعایت نکات ذکر شده همراه با مقاله "فرم تعهدنامه" که در سایت نشریه قابل دسترسی است توسط همه نویسنده‌گان مقاله تکمیل و امضای گردیده و به سایت نشریه (www.ijcse.ir) ارسال گردد.

مقالات به ترتیب دریافت در هیات تحریریه نشریه مورد داوری و ارزیابی قرار می‌گیرند.

هیات تحریریه نشریه تلاش دارد تا با بررسی دقیق علمی و در کوتاه‌ترین زمان نسبت به بررسی مقالات ارسالی اقدام نماید.

Fabrication and Study of Color and Physical Properties for Cobalt Silicate-Titanite Ceramic Pigment by Sol-Gel Method

Mahya Zaerolhoseini¹, Mohammad Khajeh Mehrizi^{1*}, Mohsen Khajeh Aminian²

¹ Faculty of Engineering, Textile Department, Yazd university

² Nano Pigments and Ceramic Coatings Lab., Department of Physic, Yazd University

* mkhajeh@yazd.ac.ir

Abstract: Cobalt-based blue ceramic pigments are widely used in ceramic industries due to characteristics such as temperature stability, chemical stability and high resistance to these coatings. In this research, the blue silicate - titanate cobalt ceramic pigment is synthesized by sol-gel method and the dispersed pigments were printed on the ceramic by silk screen printing method in the industrial production line. Then its color and physical properties are investigated. The reflectance spectrum and colorimetric test (CIE L*a*b*) were performed to study of color value of the printed sample. Also, X-ray diffraction experiments and electron microscopy were used to study the crystalline structure and surface microstructure on the samples. Methylene blue test for determining of photocatalytic property and chemical resistance using ISO 10545-13 European standard have been used. The results of the b* parameter and the reflection spectra indicate a dramatic increase in the blue value of the samples. Furthermore, the sample also has photocatalytic properties and good chemical resistance to the reference sample (white tile). **Keywords:** Cobalt Titanate-Silicate, Sol-gel, Chemical resistance, Self-Cleaning, Photocatalyst.

Preparation ZrO₂ Ceramic Coating by Electrolytic Plasma Oxidation and Study of the Effect of Monoclinic/Tetragonal Phases on the Corrosion Resistance of the Coating

Ali Eyvazzadeh¹, Changiz Dehghanian², Hadi Adelkhani^{3*}

¹ Student of M.SC, School of Metallurgy and Materials Engineering, College of Engineering,
University of Tehran

² Professor, School of Metallurgy and Materials Engineering, College of Engineering, University
of Tehran

³ Associate Professor, Materials and Nuclear Fuel Research School, Nuclear Science and
Technology Research Institute

* hadelkhani@aeoi.org.ir, adelkhani@hotmail.com

Abstract: In this paper, zirconium oxide ceramics coating (ZrO₂) were produced on Zircaloy-4 alloy using plasma electrolytic oxidation (PEO). Sodium silicate and Sodium aluminate based electrolyte was selected in PEO process and the effects of the concentration of Sodium aluminate (0, 2.5, 5, 7.5, and 10 g/L) on the microstructure, phase structure and the behavior of corrosion of formed coatings. In order to examine the morphology and phase structure of coatings, scanning electron microscopy (SEM) and x-ray diffraction (XRD) were used respectively. The corrosion behavior of the coated samples was evaluated by potentiodynamic polarization in 0.5 M LiOH solution. All oxide ceramics showed improved corrosion resistance. The results show that it's the NaAlO₂ leads to inhibition of monoclinic ZrO₂ phase in PEO coatings and stabilization of the t-ZrO₂ phase in the electrolyte of 10g/L NaAlO₂ (A10) leads to decrease corrosion current density its up to 1.10×10^{-7} A/Cm². After the addition of 10 g/L Sodium aluminate (A10) in the electrolyte %20 tetragonal zirconia was formed on the surface. The improvement in corrosion properties mainly depends on the phase composition of the produced coatings, so that in the electrolyte of 10g/L NaAlO₂ (A10) showed the best corrosion resistance in comparison to other coatings.

Keywords: Zirconium oxide, Ceramic coating, Monoclinic and tetragonal phases, Plasma electrolytic oxidation, Corrosion resistance.

Increasing of Tetragonal Zirconia Formation in the Reaction Sintering of Alumina-Zircon

Hudsa Majidian*, Leila Nikzad

Department of Ceramic, Materials and Energy Research Center, Karaj, Iran

* h-majidian@merc.ac.ir

Abstract: In this study it was tried to investigate on the effective parameters of the formation and increasing tetragonal zirconia phase in reaction sintering of alumina and zircon. In this way, alumina and zircon powders were mixed by the ratio of 85 to 15 wt.% and sintered at different conditions. Sintering temperature (1500-1650°C), furnace type (conventional and microwave) and the milling time of reactant (0.25, 1 and 3 h) were studied. Tetragonal zirconia phase was calculated and compared by semi quantitative analysis method using XRD. Also, porosity, microstructure and strength of the prepared composites were compared with each other. Results showed that increasing the milling time of reactant or using microwave heating were lead to the increasing of tetragonal zirconia formation but increasing the sintering temperature did not any significant effect on it.

Keywords: Tetragonal zirconia, Reaction sintering, Alumina-zircon, Microwave.

Preparation of Ceramic Composite Filter with Titanium Oxide Nanoparticles and Active Carbon Content for Treatment of Sea Water

Pedram Nasehi¹, Mojtaba Saei Moghaddam^{1*}, Mohammad Fany Kheshti²

¹ Chemical Engineering Department, Quchan University of Technology, Quchan, Iran

² Chemical Engineering Department, University of Semnan, Semnan, Iran

* ahmadi@iau-saveh.ac.ir

Abstract: In this mentioned study for sea water treatment ceramic composites were made from natural alumina and adsorbent active ingredients. According to the experimental results, filters along with active agents have acceptable effects on drinking water parameters and contaminants in compare with 1053 ISIRI standard. Modular set up was made for sea water treatment tests. Water flowrate after filtration was 300 ml/hr at 3 bar condition. Totally, the best results was obtained for the composite filter with 21 1nd 2 %wt active carbon and titanium oxide content. A significant removal was achieved by filter No. 7 with potential removal of nitrate, nitrite, total dissolved solids and total hardness 90, 78, 98 and 68%, respectively. The low cost ceramic composite filter was found to be easily reusable, durable, and effective for the treatment of sea water at household level.

Keywords: Ceramic Composite Filter, Water Treatment, Titanium Oxide, Active Carbon, Total Dissolved Solids.

Fabrication of Cu Based Metal-Organic Framework / Graphene Nanocomposite and Study Electrochemical Performance in Supercapacitors

Marziyeh Azadfalalah¹, Arman Sedghi^{1*}, Hadi Hosseini²

¹ University of Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran

² University of Sharif, Tehran, Iran

* sedghi@eng.ikiu.ac.ir

Abstract: High conductivity and high level of electrolyte availability are the main requirements of active materials used in supercapacitors (SCs) to achieve high electrochemical efficiency. In recent years, metal-organic frameworks (MOFs) have been used as electrode materials for SCs due to their suitability of porosity and high surface area. However, using single-component MOFs in supercapacitors results in poor electrical conductivity, insufficient stability, and poor mechanical properties, and neutralize the effect of high capacity and efficient performance. In this paper, using a hydrothermal synthesis method, Cu-based MOFs were fabricated and graphene was added during synthesis to enhance the conductivity of these materials. To investigate the structure of nanocomposites were used XRD, FTIR, and FESEM analyze. To investigate the electrochemical behavior of electrodes, cyclic voltammetry, electrochemical impedance and repeatability behavior were performed. The Cu based MOFs had a capacity of 372 F.g⁻¹, while its composite capacity with graphene is 570 F.g⁻¹. In these composites, graphene enhances electrical conductivity, porosity accessibility, and charge storage through a non-Faradic mechanism and metal-organic frameworks increase the total capacity with high porosity, porosity adjustable, and charge storage through the Faradic Mechanism.

Keywords: Supercapacitor, Nanocomposite, Metal-organic framework, Graphene.

Synthesis of Nano HA/ β TCP Mesoporous Particles using a Simple Modification in Granulation Method in PVA/ Oil; Data Modeling, and investigation of Biological Response

Farzad Kermani¹, Abbas Yousefi², Saeid Kargozar³, Zahra Tayarani Najaran⁴,
Sahar Mollazadeh Beidokhti^{1*}, Mohammad Hadi Moayed¹

¹ Department of Materials Engineering, Faculty of Engineering, Ferdowsi University of Mashhad (FUM), Azadi Sq., Mashhad, Iran

² Par-e-Tavoos Research Institute, Mashhad, Iran

³ Tissue Engineering Research Group (TERG), Department of Anatomy and Cell Biology, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, 917794-8564 Mashhad, Iran

⁴ Department of Pharmacodynamics and Toxicology, School of Pharmacy, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

* Mollazadeh.b@um.ac.ir

Abstract: Granulation method in the mixture of oil, water, and PVA was used to synthesize HA/ β TCP porous nano-powders. Results showed that the presence of oil in PVA/oil system results in crystallization of mesoporous HA/ β TCP particles with the surface area of 93cm²/g. Using Rietveld method, the amounts of HA/ β TCP and amorphous phases in the oven-dried PVA substrate powders after heat-treatment were calculated as about 65, 13, and 22wt.%, respectively. RSM modeling showed that TEOS is the optimum surfactant in this method. Bioactivity test showed that HA/ β TCP sample is bioactive in SBF medium. According to cell viability results, synthesized powder in the presence of oil/PVA, which was then modified by 25wt.% of TEOS, did not cause toxicity. Using Alizarin Red S staining quantification assay, it was found that after modification by TEOS, bone-nodule formation was enhanced by 25%.

Keywords: Granulation method, Mesoporous particles, HA/ β TCP, Granulation method, Data modeling.

Investigation on Mechanism of Cordierite Formation from Nano Silica-Magnesium Chloride-Reactive Alumina

Ahmad Reza Abbasian^{1*}, Safora Pakdaman Tehrani², Farideh Tabatabaei²

¹ Department of Materials Engineering, Faculty of Engineering, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran

² Department of Materials Engineering, Naghshe Jahan Institute of Higher Education, Isfahan, Iran

* abbasian@eng.usb.ac.ir

Abstract: Cordierite ceramics are used as refractory materials and kiln furnaces tools due to their very low coefficient of thermal expansion, high corrosion resistance and excellent thermal shock resistance. The aim of the present work was to synthesis of cordierite with raw materials including nano silica, magnesium chloride and reactive alumina. The synthesis procedure is done at solid state. Mechanism of cordierite formation was studied by simultaneous thermal analysis (STA) and x-ray diffraction (XRD). Microstructure of synthesized powder at various temperatures were observed by a scanning electron microscope (SEM). The results showed that the mechanism of cordierite formation from the mentioned materials was different from mechanisms for the formation of cordierite using other raw materials. Probable reactions on the way to form the cordierite were proposed at various temperatures. Cordierite formation temperature from raw materials including nano silica, magnesium chloride and reactive alumina determined as 1330°C. The synthesized cordierite was not pure and alumina, cristobalite, spinel and forsterite were present as impurities.

Keywords: Cordierite, nano silica, magnesium chloride, enstatite, forsterite, STA.

**Iranian Journal of
Ceramic Science & Engineering**

Vol. 8, No. 1, 2019

ISSN: 2322-2352

Advisory Board:

Dr. A. Aghaiee

Research Materials and Energy

Dr. S. Baghshahi

Materials Department, Engineering Faculty, Imam Khomeini International University

Dr. S. Javadpoor

Department of Materials Science and Engineering, University of Shiraz

Dr. M. Rezvani

Department of Materials Engineering, Faculty of Mechanical Engineering, University of Tabriz

Dr. A. Simchi

Department of Materials Science and Engineering, Sharif university of Technology

Dr. T. Ebadzadeh

Research Materials and Energy

Prof. A. Ataiee

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Tehran University

Dr. P. Alizadeh

Department of Materials Science and Engineering, Tarbiat Modares University

Dr. E. Ghasemi

Institute for Color Science and Technology

Eng. H. Ghassai

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology

Dr. R. Naghizadeh

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology

Dr. M.A. Hadian

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Tehran University

Dr. A. Youssefi

Pare Tavous Research Institute

Iranian Journal of Ceramic Science & Engineering

Vol. 8, No. 1, 2019
ISSN: 2322-2352

Published by: Iranian Ceramic Society (ICerS)

Editor in Charge:

Prof. V. K. Marghussian

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran

Editor in Chief:

Prof. H. Sarpoolaky

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran

Editorial Board:

Prof. M. A. Bahrevar

Materials and Energy Research Center

Prof. A. Beitollahi

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology

Prof. F. GolestanFard

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology

Prof. J. JavadPour

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology

Prof. A. Kianvash

Department of Materials Engineering, Faculty of Mechanical Engineering, University of Tabriz

Prof. F. MoztarZadeh

Department of Mining and Metallurgy and Petroleum, Amir Kabir University of Technology

Prof. B. Eftekhari

Department of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology

Dr. M. A. Faghihi-Sani

Department of Materials Science and Engineering, Sharif University of Technology

Dr. A. Nemati

Department of Materials Science and Engineering, Sharif University of Technology

Dr. M. Solati

Department of Mining and Metallurgy and Petroleum, Amir Kabir University of Technology

Dr. E. TaheriNassaj

Department of Materials Science and Engineering, Tarbiat Modares University

Address: ICerS Office, Iran University of Science and Technology, Narmak, Tehran, Iran

P.O.Box: 16845-111

Tel.: +9821-77899399 Fax.: +9821-77899399

E-mail: Info@ijcse.ir

www.ijcse.ir

Formatted & Graphic by: Tamam Tarh, 021- 77209228